

Biển Trắng Sâu Thẳm

Contents

Biển Trắng Sâu Thẳm	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	8
7. Chương 7	11
8. Chương 8	13
9. Chương 9	14
10. Chương 10	16
11. Chương 11	17
12. Chương 12	18
13. Chương 13	20
14. Chương 14	22
15. Chương 15	24
16. Chương 16	26
17. Chương 17	27
18. Chương 18	29
19. Chương 19	30
20. Chương 20	32
21. Chương 21	33
22. Chương 22	35
23. Chương 23	36
24. Chương 24	37
25. Chương 25	39
26. Chương 26	40
27. Chương 27	42
28. Chương 28	43
29. Chương 29	45

Biển Trắng Sâu Thẳm

Giới thiệu

Edit: kunb0s2toma. Thể loại: Đam mỹ hiện đại, công sủng thụ, HE (couple chính) BE (couple phụ)Convert: Sweet-jonl

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bien-trang-sau-tham>

1. Chương 1

Âm nhạc du dương , bài hát “ Người lữ hành giữa sa mạc ” uốn lượn quanh quẩn trong một gian phòng ở quán bar.

-“Quang Y , vài ngày nữa tôi sẽ quay về Pháp .” Một người đàn ông toàn thân toát ra mị lực ngồi bên cạnh , mặt không chút thay đổi chậm rãi nói .

-“Như thế nào, cái chuyện kia không phải là tôi đã giúp anh dàn xếp ổn thỏa rồi sao ?” Nhạc Quang Y thản nhiên nói.

-“Có vị luật sư tài năng danh tiếng ở đây tôi còn sợ cái gì chứ. Chính là ở Pháp có một chút chuyện nảy sinh thôi .” Hắn uống một ngụm rượu rồi lại nhìn Quang Y.

Nhìn thấy vẻ mặt luôn lạnh lùng như cũ của Nhạc Quang Y , hắn bất chợt mỉm cười nảy ra một chủ ý không tốt .

-“Đúng rồi, hôm nay là sinh nhật 30 tuổi của tôi , tôi cũng nên có được một phần quà sinh nhật , phải không ?”

-“Anh muốn cái gì?”

-“Cho tôi một cái hôn đi! Quang Y .” Lăng Tước nhìn cậu tà tà cười gian.

-“Có thể.” Nhạc Quang Y ở trên môi hắn nhẹ nhàng hôn , nhưng cái hôn ngắn ngủi chắc chỉ chiếm 0, 01 giây .

-“Cậu biết cái mà tôi muốn không chỉ là như thế này mà .” Nói xong thân thủ liền đè ót của Nhạc Quang Y lại , nhanh chóng áp chế hôn môi theo kiểu Pháp cực kì nồng nhiệt .

Sau một lát...

“Vì sao mặc kệ tôi hôn như thế nào , cậu đều không hề có phản ứng vậy ? Kỹ thuật của tôi đâu có tồi a ?

Thoảng đánh rớt ra khoảng cách giữa hai người , hắn ử rử hỏi : “Vì sao không giữ tôi lại , Quang Y?” Hắn cứ thế trắng trợn nhìn chằm chằm như cố gắng tìm ra một tia khác thường trên mặt cậu .

-“Vì sao phải giữ anh lại ?” Vẫn là cái ngữ khí thản thiên như trước.

Ai! Từ một năm trước Nhạc Quang Y đã giúp Lăng Tước hắn đánh thắng trận đầu tại quan tòa, hắn đã bị cái khí chất lạnh lùng của cậu hấp dẫn , vì muốn làm cho cậu ở lại bên người mình , hắn không tiếc số tiền lớn để cam kết cho cậu làm luật sư riêng của hắn . Thậm chí hắn còn đem một phần sản nghiệp chuyển qua Thụy Sĩ, hy vọng mưa dầm thấm lâu có thể chinh phục được trái tim lạnh lùng của cậu .

Hắn biết chứ, biết được một năm trước có người bởi vì cậu mà tự sát, hỏi thì cậu chỉ phun ra một câu “Ngu ngốc”. Không phải là hắn không biết con người này lạnh lùng như thế nào , nhưng chính là hắn không kiềm chế được bị cậu hấp dẫn. Lăng Tước hắn từ nhỏ xuất thân trong gia đình hắc đạo ở Pháp, tuy rằng là vật báu của dòng tộc, nhưng bằng chính năng lực của mình , hắn đã làm cho tất cả mọi người trong gia tộc phải thán phục và công nhận ,hắn là loại người muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, hơn nữa chỉ bằng tướng mạo thôi đã không đếm nổi có bao nhiêu cả trai lẫn gái tự động đứng trước mặt hắn xếp thành hàng dài , hắn muốn loại người gì mà không có chứ ? Ấy thế mà ông trời lại cố tình đưa người thanh niên tên Nhạc Quang Y này đến. Hơn thế nữa, vì sợ thương tổn cậu mà hắn không dám dùng sức mạnh với cậu , mặc dù từ trước đến nay hắn đều là không từ thủ đoạn để đạt được cái mình muốn , giờ đây chỉ vì yêu cậu hắn đã thay đổi , quả thật hắn đã không còn là chính mình rồi.

Lăng Tước gắt gao bắt nhanh lấy bả vai của Nhạc Quang Y : “Vậy cậu cùng đi với tôi đi .” Vì lưu luyến hắn mới chậm chạp không chịu quay về Pháp , đáng tiếc hắn hiện tại không thể không trở về.

-“Tôi hiện tại còn có không ít việc, vả lại cũng muốn đi du lịch một mình .”

- “..... Được rồi.” Biết miễn cưỡng cậu là vô dụng. Hắn vô lực hạ bả vai , cố thả lỏng người . Bất quá hắn biết dính tới người này cả đời hắn cũng không thể thả lỏng được .

-“ Bao lâu?”

- “Không biết, khi nào thích thì tôi sẽ trở về.”

-“Cái gì? Lâu như vậy tôi không ở bên cạnh cậu , tôi sẽ rất lo lắng, cậu có biết cậu có bao nhiêu kẻ thù không hả? tôi sẽ cho người đi theo bảo vệ cậu .” Hẳn là vô cùng lo lắng, cái con người lạnh lùng này thường kết thù mà không tự biết.

-“Không cần, anh hẳn là biết năng lực của tôi .” Biết hẳn đối với chính mình tình cảm rất sâu, đáng tiếc cậu không có biện pháp đáp trả hẳn.

-“Vậy cậu chính mình phải tự cẩn thận một chút.” Hẳn biết có khuyên nhủ cái con người bảo thủ này thêm cũng chả được gì .“Cậu nhớ phải cho tôi biết hành tung của cậu, có việc thì gọi điện thoại cho tôi, tôi xử lý xong xuôi công việc sẽ đi tìm cậu.”

Nhạc Quang Y gật gật đầu liền đứng dậy rời đi. Lăng Tước lưu luyến không rời nhìn người thanh niên tuấn tú mà lãnh khốc trước mắt , nhìn đến bóng dáng thon dài của cậu ,hắn cố áp chế dục vọng muốn xông lên ôm lấy cậu , hẳn giữa mặt uống xuống một ngụm rượu nhằm khắc chế cảm xúc.

Tại Vatican ,

Giáo đường Bể Đắc tại Vatican là giáo đường Thiên Chúa lớn nhất trên toàn thế giới. Giáo đường dài chừng 218 mét (715 ft) .Nhà thờ có tất cả 778 cây cột, 395 bức tượng và 44 bàn thờ. Thánh đường cũng là kiến trúc mỹ thuật nhất của giáo hội Thiên Chúa Giáo là nơi tổ chức những nghi thức tôn giáo trọng đại và mỗi ngày đều có thánh lễ cử hành bên trong.Phía trên là những nóc nhà lớn vòm cung , cái mái nhà vòm cao nhất là 137 mét (450 ft) , có thánh giá chữ thập. Giáo đường to lớn, có sức chứa 5 vạn người. Giáo đường là do kiến trúc gia Italia từ thời văn hóa phục hưng và nghệ thuật gia Lạp Phỉ Nhĩ, cùng nhiều nhóm đại sư tài năng trong cộng đồng xây dựng.

2. Chương 2

Nhà thờ có kiến trúc bên trong như hình thập giá, tâm của thập giá nơi ngã tư giao nhau là bàn thờ chính của nhà thờ, phía dưới là hầm mộ của Thánh Phêrô và bên trên là mái vòm nhà thờ.

Nhà thờ rất nhiều cây cột to lớn, dưới những cây cột đều có những bàn thờ bên trong là tượng một vị thánh. Có tất cả 39 vị thánh khai sáng giáo hội được thờ trong suốt nhà thờ.

Nhạc Quang Y thuận theo giáo đường đi lên phía cây thánh giá , trải qua một hành lang dài để đến được trước cửa chính , cậu rẽ phải rồi dừng lại thưởng thức bức điêu khắc [Tình thương của mẹ]. Thánh mẫu Mã Lệ Á tay phải gắt gao ôm mình đầy thương tích Jesus, tay trái hơi mở ra, cúi đầu ngưng mắt, bi thảm muốn chết.

Hừ ! Tình thương của mẹ ư ? Đối với mẹ , ngay từ lúc còn nhỏ , cậu đã không nhớ rõ mẹ cậu rồi, cậu với mẹ mà nói thật sự rất xa lạ. Nhưng cậu cũng không cần cái loại tình cảm này nọ. Trước đây, cậu từng nghe hàng xóm cách vách bàn luận về người mẹ của cậu, người đó đã cùng người đàn ông khác chạy trốn , sau rồi đến người cha trẻ tuổi ở rể cũng ra đi , kiên quyết đoạn tuyệt quan hệ cha con.

Thế nhưng cậu đều không có cảm giác, coi như với chuyện của người khác là giống nhau, bởi vì từ lúc còn nhỏ , cậu đã luôn chỉ có một mình . Cậu dựa vào chính bản thân mình, một thân một mình đi đến Thụy Sĩ, một người Trung Quốc ở Thụy Sĩ rất khó có thể thành công, nhưng cậu lại làm được . Hơn nữa , cậu trên cơ bản là người hiểu rõ nên biết hưởng thụ , cho nên sẽ không bạc đãi chính mình, thường thường sẽ tới các nơi trên thế giới , đi nhìn xem một chút để hưởng thụ những phong tình dị quốc .

Trên nóc nhà vòng khung tròn của đại sảnh giáo đường là những kiệt tác do vị kiến trúc gia già bước đầu tạo nên. Thẳng đến sau khi ông ra đi 26 năm sau mới có một kiến trúc gia khác tiếp tục hoàn thành. Ngẩng đầu nhìn lên, trên đỉnh mái vòm, vách tường có ánh sáng tiên diễm được khảm họa cùng cửa sổ thủy tinh, trên cùng là nhiều điểm như sao , khách du lịch vô cùng thích thú với lối thiết kế này . Kiến trúc bên trong với nguyên vật liệu toàn bằng đá hoa cương màu xám lạt, và mỗi góc cạnh có những những cung thánh, bệ thờ, đèn đài, tượng đá, những bức hoa văn, phù điêu chạm nổi, mạ vàng tuyệt mỹ. Trong đại sảnh còn có Khu

trung tâm của tòa nhà là Baldachin hay được gọi là “Cung Thánh”, được kiến trúc sư tài hoa Gianlorenzo Bernin họa kiểu với 4 chiếc cột trụ đồng xoắn màu đỏ nâu đậm to và cao 30 mét, đặt ở 4 góc bàn thờ, đây là nơi làm lễ chính thức của Vaticana.

Bàn thờ chính ở giữa nhà thờ Thánh Phêrô được gọi là bàn thờ Giáo Hoàng (Papal Altar) vì chỉ có Đức Giáo Hoàng mới cử hành thánh lễ tại đây trong những dịp trọng đại. Phía trước bàn thờ có nhiều hàng ghế để tín hữu cầu nguyện. Nơi đây được xem như thánh địa và là nơi linh thiêng nhất của Giáo Hội La Mã theo truyền thống và cũng tương truyền đây là nơi chôn cất thánh Peter, vị Tổng Giám mục đầu tiên của Roma, và cũng là Đức Giáo Hoàng đầu tiên của Giáo hội Thiên Chúa Giáo.

Ra giáo đường, bước chậm rãi trên ở trên quảng trường . Quảng trường là công trình hình trứng, dùng những khối đá vuông nhỏ màu đen lát mà thành. Hai sườn là hai nửa vòng tròn hình đá cẩm thạch hàng cột vây quanh, rộng rãi hùng vĩ vô cùng. Hướng quảng trường mỗi căn cột đá trụ đỉnh có các pho tượng đá cẩm thạch, bọn họ đều là thánh nam thánh nữ lịch sử La Mã Thiên Chúa giáo hội, thần thái khác nhau, trông rất sống động.

Đang lúc Nhạc Quang Y khó có được sự trầm tĩnh như khi ở giữa không khí trang nghiêm thần thánh như thế này thì đột nhiên một cỗ sát khí hướng về phía cậu đánh úp lại. Cậu theo bản năng né tránh sang một phía , bên tai là một trận gió lạnh, cậu biết đó là tiếng súng lục giảm thanh. Lui lại nhìn về phía chỗ vừa rồi , đột nhiên một chiếc xe cao cấp màu đen đứng ở trước mặt cậu “Lên xe!” Giọng nói tiếng anh trầm thấp mang theo từ tính cực chuẩn .

Địch ở trong tối , tuy rằng không biết trên xe là loại người nào, nhưng chiếc xe đã trở thành một hàng rào che chắn khiến cậu được an toàn . Nhạc Quang Y ngoan ngoãn lên xe, vừa đóng cửa xe một cái thì trước cửa là một loạt viên đạn đảo qua, cứ cố đuổi theo sau chiếc xe đang lao nhanh đi mất.

Bên trong chiếc xe vô cùng rộng rãi , Nhạc Quang Y đánh giá người đàn ông ngồi đối diện cậu. Đó là một người đàn ông khoảng 30 tuổi , trái phải đều toát ra khí chất quý tộc, hé ra là khuôn mặt tuấn mỹ không che vào đâu được, lại tương xứng với mái tóc dài đen bóng , vẻ đẹp có thể khiến không một người phụ nữ nào có thể kháng cự lại được .Hắn ngồi ở ghế da thật dày , đôi mắt thâm thúy màu vàng giờ phút này sắc bén nhìn chằm chằm Nhạc Quang Y . Ánh nhìn giống như một người thợ săn đang tinh tế đánh giá con mồi của mình .

- “Nhạc Quang Y , 27 tuổi, luật sư. Nhìn tận mắt như thế này cảm giác còn xinh đẹp hơn a.” Ánh mắt màu vàng cắt sâu thật kích động.

- “Cám ơn đã khích lệ, phía trước đã có đường đi , có thể để tôi đi được rồi chứ ?”

-“Đây là thái độ mà cậu dùng để đối xử với ân nhân cứu mạng sao? Cậu chẳng lẽ không muốn biết vì sao tôi lại biết rõ về cậu ?”

-“Anh muốn thế nào?” Cậu thích nói chuyện tốc chiến tốc thắng.

-“Tôi chỉ là muốn mời cậu đi Anh du lịch một chuyến.” Ngữ điệu dày, trầm thấp như lúc đầu vang vọng khắp xe .

-“ Anh quốc ? Tốt.” Sau khi tốt nghiệp luôn luôn phải làm việc, còn chưa có đi đến Anh quốc. Có người trả tiền hộ , có gì mà không đi chứ.

Người đàn ông trong ánh mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, theo sau phảng phất nhẹ nhàng thở ra, hần chột mỉm cười:

-“Cậu thật sự là không giống người thường! A, Còn có tôi là Lôi Ân · Khải Lan Đức [rayen · kelland]”

-“Khải Lan Đức?” Nhạc Quang Y ngẩn ra.

-“Có ấn tượng sao?”

-“Lan Địch.....” Người thiếu niên có khuôn mặt thanh lệ , chỉ tiếc đã đặt tình yêu nhầm người.

-“Không sai, Lan Địch là em trai cùng cha khác mẹ của tôi. Chính là người phải nhảy lầu vì cậu .”

-“Ồ ? Anh là đến vì cậu ấy báo thù ?” Nhạc Quang Y không cho là đúng hỏi lại.

-“Đương nhiên..... Không phải. Tôi sao phải vì một cái đứa ngốc mà hoảng hốt? Tôi cũng không thích làm chuyện vô nghĩa .Tôi đến chính là bởi vì tôi muốn nói cho cậu biết tôi sẽ làm cho cậu yêu tôi.”

3. Chương 3

Anh quốc,

Đến Anh quốc đã là ba tuần lễ trôi qua , Lôi Ân · Khải Lan Đức cơ hồ là đưa cậu đi thăm thú toàn bộ danh lam thắng cảnh tại Anh quốc, dọc theo đường đi, hẳn luôn ngoan ngoãn phục tùng, không chút nào che giấu tình yêu dành cho cậu,tuy nhiên khiến cho cậu có điểm vô cùng buồn bực chính là cái gã Lôi Ân Khải Lan Đức này sao lại nổi tiếng như vậy chứ. Trên đường đi mới biết được Lôi Ân · Khải Lan Đức cự nhiên là một gã quý tộc thanh danh hiển hách.Gia tộc Khải Lan Đức ở Anh quốc địa vị có thể nói gần như với nữ vương vậy. Cậu như thế nào cũng chưa bao giờ nghĩ đến đã có vị quý tộc ở trước mặt cậu lung lay ba năm, cuối cùng còn vì cậu mà tự sát. Trách không được lúc ấy tin tức bị phong tỏa, không có đăng báo. Đồng thời cũng nghe nói Khải Lan Đức là gia tộc khổng lồ cỡ nào, thành viên trong gia tộc phân tán các nơi đều đạt được thành tựu như thế nào nữa. Hồi Lôi Ân hẳn đang làm cái gì , hẳn chỉ nói dùng tiền của gia tộc làm vài việc vớ vẩn mà thôi . Nhạc Quang Y không có bàn luận gì.

-“Quang, tôi thật không nghĩ tới cậu lại đắc tội với nhiều người như vậy đấy.” Lôi Ân quay ra nói với Nhạc Quang Y đang yên tĩnh ngồi ở bên cạnh hẳn . Bọn họ dọc theo đường đi không biết đã bị chặn lại bao nhiêu lần, hoàn hảo là ngự vệ quân hoàng gia không tới , khiến cho bọn họ còn có thể vui vẻ khoái trá du lãm Anh quốc. Lúc này hai người đang ở trên du thuyền hoàng gia xa hoa Great Britain.

-“Như thế nào, sợ rồi sao ?” Nhạc Quang Y thoải mái mà nheo hai mắt lại .

-“Cũng có chút ít thôi .” Nhìn người bên cạnh áo sơ mi trắng mở rộng, lộ ra khuôn ngực trắng nõn. Lôi Ân nuốt nước miếng một cái. Một tháng qua chỉ có thể nhìn không thể ăn , nếu may mắn tại thời điểm Nhạc Quang Y tâm tình tốt có thể tùy tiện cho hẳn hôn. Nhưng khi hẳn tưởng có thể tiến thêm một bước lại bị cậu đẩy ngã ra xa ba thước. Xem ra vào thời điểm thích hợp, hẳn cũng nên không từ thủ đoạn mà chiếm đoạt thôi.

-“ Tiếng Trung của anh có tiến bộ rồi đấy.” Vốn chỉ đọc chuẩn được những cái tên Nhạc Quang Y và Lôi Ân, Lôi Ân hiện tại cũng có thể nói chút tiếng Trung đơn giản, bất quá vẫn còn kém lắm.

-“Quang.....” Lời còn chưa dứt,môi Lôi Ân đã muốn chậm rãi dao động ở trước ngực trắng nõn của Quang Y .

Thấy Nhạc Quang Y không phản kháng , liền lớn mật nhẹ nhàng cắn cái cổ duyên dáng kia , theo sau chạm vào cái môi mềm người , vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm . Bắt lấy kính mắt của Nhạc Quang Y, hẳn nhẹ nhàng nói.“Cho tôi đi, Quang.....” Ánh mắt màu vàng híp lại nhìn cậu đã có chứa dục vọng đang lan tràn .

-“Đơn giản thôi, cho anh .” Một ly nước khoáng lạnh băng từ trên đỉnh đầu Lôi Ân ào ào rót xuống.

-“Này!Sao cậu vô tình thế !” Lôi Ân kêu to , dùng khăn mặt lau mái tóc dài của mình .

Lúc này lão quản gia đi đến cúi người thông báo “Thiếu gia, thiếu gia có điện thoại.”

Lôi Ân tiếp nhận điện thoại trong tay lão bình tĩnh nghe máy “La Y, làm gì?..... Ừm, cậu đến?..... Được rồi, ngày mai gặp.”

Lúc này trong phòng của vị quý tộc nổi danh Khải Lan Đức đang triển khai một hồi kịch liệt vật lộn. Hai gã đàn ông chính là như hổ rình mồi đối diện nhìn nhau .

-“Quang, Cậu vẫn là theo tôi đi.”

-“Hừ, chỉ bằng anh sao ? Muốn thượng tôi còn phải tu luyện thêm vài thập niên nữa đi.” Bọn đang ?

-“Tôi sẽ không buông tay đâu, cậu cứ chờ xem. Một ngày nào đó tôi sẽ làm cho cậu phải quỳ gối ở lòng bàn chân tôi.” Lôi Ân chăm chú nhìn cậu, hần học nói.

-“Mỗi mắt mong chờ.” Nhạc Quang Y xoa xoa trán, day day hai thái dương. Người này thật đúng là quá mạnh mẽ, chưa từng có người nào có thể làm cho người từ nhỏ học không biết bao nhiêu là võ thuật như cậu mà vẫn phải mất thật nhiều sức. Quả là đáng giận!

-“Tôi đi tắm rửa, thuận tiện ngủ một chút, có cơm chiều thì gọi tôi. Anh dám theo vào thì cứ xác định tinh thần đi!” Nhạc Quang Y nhìn thấy Lôi Ân đang chuẩn bị vào phòng tắm cùng cậu thì hung tợn nói.

- “Được rồi, Tôi đi là được chứ gì.” Nói xong đau đớn lê bước ra khỏi phòng.

-“Thiếu gia, Có khách đến ạ.” Một người làm cung kính tiến lên thông báo.

-“Để cho cậu ta ngồi chờ ở phòng khách đi.”

-“Vâng, thưa thiếu gia.”

Thời điểm Lôi Ân tắm rửa xong xuôi đi vào phòng, chính là thấy cái tên được gọi là La Y kia đang bận mỉm cười phóng điện với cô giúp việc, mà cô gái thì mặt mày đỏ bừng, lấp ba lấp bắp nói không nên lời.

-“Tốt lắm La Y, thu hồi cái kỹ xảo gạt người của cậu lại được rồi đấy.” Lôi Ân phát phát tay ý bảo cô giúp việc lui ra.

- “Cái gì mà kỹ xảo gạt người chứ, nói thật là khó nghe.” La Y – người đàn ông tóc vàng, mắt xanh trông vô cùng nhã nhặn cao quý mỉm cười ôn nhu lên tiếng phản bác.

-“Làm trò. Bên Pháp quốc thế nào rồi?” Lôi Ân trực tiếp đề cập đến vấn đề, nếu không cái tên La Y quỷ quyết này sẽ xả ra không ngừng mất.

-“Vốn đội hình đã sắp tan rã, nhưng khi hấn đến lập tức liền xoay chuyển tình thế, Lăng Tước kia quả nhiên không phải kẻ dễ bắt nạt. Bất quá cũng ghìm chân hấn được một thời gian.”

4. Chương 4

-“Làm tốt lắm. Kế tiếp nên làm như thế nào hấn là cậu đã biết.” Hừ! Dám mơ ước người của hấn thì sẽ phải trả giá đại giới. Mắt vàng đột nhiên lộ ra sát khí ngạo tuyệt.

-“Đương nhiên, tôi thích khiêu chiến với những kẻ trình độ cao như thế.. Bất quá, cho tôi mượn nơi này của cậu trốn một chút. Ừm, trà thơm quá, quả nhiên là trà hoàng gia uống là tốt nhất a.”

-“Ha ha, không thể nào! Đường đường quân sư của chủ tịch tập đoàn sát thủ quốc tế lớn nhất lại sợ anh ta như vậy? Lôi Ân cảm thấy quá đối nực cười.

-“Tôi thêm vào sợ anh ta, chính là muốn trừng phạt anh ta thôi. Nếu không phải vì cậu, tôi làm sao có thể đi năn nỉ anh ta hỗ trợ.” La Y trừng mắt lườm Lôi Ân.

-“Tôi không bảo cậu đi cầu anh ta hỗ trợ.” Lôi Ân vô tội nói. Kẻ hủy diệt của tập đoàn sát thủ nổi tiếng quốc tế có cái gì mà không giải quyết được chứ.

-“Cậu rõ ràng biết Pháp quốc chỉ có anh ta có thể cùng Lăng Tước đối đầu, không tìm anh ta thì tìm ai chứ, ai da, lại không thể gọi người đem anh ta xử lý.” Cái gọi là có thể lợi dụng thì không muốn lãng phí thôi. “Bất quá nếu cậu thể hiện ra bộ dáng không sao cả, tôi cũng không phải vội đi gọi anh ta, đỡ cho tôi chọc vào phiền toái.” La Y càng cười càng ôn nhu.

-“Đừng! nơi này của tôi, cậu muốn ở bao lâu thì tùy cậu.” Là bạn từ nhỏ với La Y, Lôi Ân làm sao không hiểu rõ La Y chứ, biết cậu ta càng tức giận sẽ cười càng ôn nhu mê người a. Đắc tội La Y cũng không phải là chuyện tốt lành gì. “Bất quá, cậu cũng có thể tha thứ cho anh ta đi. Dù sao cũng không phải là anh ta sai hoàn toàn.”

-“Tôi biết không phải là lỗi của anh ta, nhưng tôi ghét nhất bị người khác lừa gạt.” Hấn cũng không phải là người dễ chọc nha.

-“Cậu nháo cũng đủ rồi đi, cẩn thận anh ta không đến tìm cậu nữa đấy.”

- “Sẽ không.” La Y lộ ra tươi cười tự tin mê người:“Đúng rồi, bảo bối của anh thế nào rồi ?”

-“Còn không phải vẫn như vậy sao , yêu phải cái tên lãnh khốc vô tình thật sự là bi ai a.” Lôi Ân bắt đầu cười khở.

-“Cái gì? Cậu còn chưa được thưởng cậu ta ! Gà què ! ” Con người nhả nhận tao nhả phun ra câu nói kiểu này thật sự là không hòa hợp a. Bất quá Lôi Ân đã quá quen thuộc rồi.

-“Cái tôi muốn chiếm được là tâm của cậu ấy, không riêng gì cơ thể.”

-“Cậu cứ làm trò, tôi xem cậu trông có vẻ cứng rắn khỏe mạnh nhưng đánh không lại người ta đi .” Lúc trước tư liệu về Nhạc Quang Y là hẩn giúp Lôi Ân tra , cho nên tự nhiên biết Nhạc Quang Y thân thủ không thể khinh thường được.

-“Biết thế còn không giúp tôi tìm biện pháp đi .” Biết không thể gạt được hẩn, Lôi Ân đơn giản nhận chiêu.

-“Tôi cuối cùng cảm thấy cậu ta kỳ thật không phải lãnh khốc vô tình, chính là đối với cái gì cũng không để ý thôi.” W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

Hẩn nhìn người thực chuẩn.

- “Làm thế nào mới có thể làm cho cậu ấy để ý đến tôi đây ?” Hẩn thật sự là cảm thấy chuyện này quá đổi phức tạp, quá đổi khó khăn.

-“Cái này chính cậu nghĩ thì mới có thành ý chứ.”

-“Hừ! Nói thế khác gì vô ích .”

“Nhanh chút làm cho tôi thấy cậu ta đi .” Hẩn chính là muốn gặp được Nhạc Quang Y xinh đẹp nổi danh thiên hạ này mới đến chỗ này ,chứ muốn trốn người kia bằng năng lực của hẩn làm gì mà không có biện pháp.

-“Cậu muốn làm cái gì ?” Người này trong bụng nhất định là có ý xấu, Lôi Ân nghĩ thầm trong bụng phải đề phòng, đề phòng a .

-“Tôi có thể giúp cậu thử cậu ta . Đừng quên tôi thế nhưng là người có nhiều mưu trí nhất a.” Đường nhiên tập đoàn sát thủ muốn nổi danh thì không thể chỉ dựa vào vũ lực .

5. Chương 5

“Cậu vẫn là nên nhìn lại bản thân mình đi.” Hẩn chưa nói kỳ thật người kia đã lần mò đến Anh quốc . Ha ha, có trò hay để xem rồi.

-“Thiếu gia, có thể ăn cơm được rồi ạ .” Lão quản gia cúi người cung kính nói xong liền lui xuống.

-“Cậu đi đến phòng ăn trước đi , tôi đi kêu Quang xuống dưới.” Nói xong liền bỏ chạy lên lầu.

Ngắm , ngắm mãi , vừa ngắm vừa thèm

Chỉ có khi đang ngủ thì Lôi Ân mới có thể nhìn thấy vẻ trẻ con trên khuôn mặt Nhạc Quang Y, khóe môi cậu sẽ không tự giác mà giương lên cao. Hẩn thật muốn cứ vĩnh viễn nhìn cậu như vậy .

-“Quang, ăn cơm thôi .” Lôi Ân cả người ghé vào trên người Nhạc Quang Y, cọ xát vào lỗ tai cậu hôn hôn .

-“Anh đều là gọi người khác rời giường như vậy sao ?” Thanh âm lạnh lùng ở bên tai vang lên.

-“Ai da , thật là, cậu không nên tỉnh lại nhanh như vậy chứ .” Lôi Ân chết cũng không chịu đứng lên.

-“Anh như vậy, người chết đều bị anh làm cho tỉnh. Anh rốt cuộc không chịu.....” Nói còn chưa xong, môi đã bị Lôi Ân hung hăng hôn, lưỡi nóng ẩm ướt vói vào trong miệng cậu liên tục di chuyển, cảm thụ được rõ ràng Lôi Ân triển miên kịch liệt hôn, cậu không thể không thừa nhận kỹ xảo của hẩn rất tốt. Cậu có thể thờ ơ nhận cái hôn của bất luận kẻ nào , nhưng là đối với người này không thể thực hiện được.

Đột nhiên, Lôi Ân buông cậu ra, sau đó gắt gao ôm lấy cậu “Đừng nhúc nhích.” Thanh âm trầm thấp mang theo thống khổ. Lúc này Nhạc Quang Y mới cảm giác được có vật gì đó đã muốn giơ cao , thân là đàn ông, tự nhiên biết là đang ở vào cái tình huống gì.

-“Anh thật đúng là không phải cầm thú bình thường.” Giọng nói hơi khàn khàn khiến cho chính cậu cũng bị dọa giật nảy mình.

-“Chỉ có đối với cậu, tôi mới có thể như vậy.” Trong ngữ điệu là vô vàn áp lực cùng thống khổ.

Một lát sau.

“Anh nếu không đứng lên, cũng đừng trách tôi không khách khí .”

-“Keo kiệt.” Lôi Ân thế này mới lưu luyến không rời đứng lên “Đi ăn cơm đi, tôi có một người bạn muốn giới thiệu cho cậu biết.” Nói xong liền kéo Nhạc Quang Y đi xuống lầu .

-“Chờ lâu quá rồi đây , tôi đói muốn chết rồi đây .” La Y hướng Lôi Ân oán giận gào lên , sau đó liền nhìn chằm chằm Nhạc Quang Y , thân thiết cười.

-“Xin chào, tôi là La Y . Cậu cứ gọi tôi là La Y là tốt rồi. Quang Y.”

-“Xin chào .”Trong lòng cậu khẽ đánh giá người đàn ông trước mặt .Người này có bề ngoài vô cùng hấp dẫn người khác ,có khí chất cao quý giống Lôi Ân, chính là so với Lôi Ân thoát nhìn ôn nhu thân thiết hơn rất nhiều. Sau cậu mới biết được căn bản không thể trông mặt mà bắt hình dong được.

-“Đừng dài dòng nữa ! Ăn cơm đi .” Lôi Ân liếc La Y kêu lên .

-“Quang Y, ở Anh quốc có quen không ?” La Y một bên cắt bớt một bên thân thiết bắt chuyện.

-“Hưởng thụ chuyến du lịch miễn phí xa hoa làm sao có thể quen cho được.” A, Hồng rượu cao cấp quả nhiên không giống với loại thường.

-“Ha ha, vậy cậu nên cảm ơn Lôi Ân a.Cậu thấy Lôi Ân thế nào ?” La Y mỉm cười nhìn Nhạc Quang Y.

-“Hoàn hảo.”Ồ, bớt bớt cũng không tệ , rất vừa miệng.

-“Đó không phải là có thể lý giảiCậu có khả năng sẽ yêu Lôi Ân ?” La Y tiếp tục dồn hỏi . Lúc này Lôi Ân cũng khấn trương , tim đập thành thịch nhìn cậu.

-“Cũng không phải là không có khả năng .” Nhạc Quang Y tiếp tục ăn , cũng không thèm ngẩng đầu lên , nghĩ rằng người ngoại quốc thật đúng là làm gì cũng vô cùng thẳng thắn.

-“Ừm.....” Đang lúc La Y tưởng lại tiến thêm một bước truy vấn, Nhạc Quang Y liền đứng lên.

-“Tôi ăn no rồi , hai người cứ dùng bữa từ từ .” Nói xong chậm rãi bước lên lầu.

-“Oa, thực sự cá tính nha. Tôi nghĩ tôi cũng gần như là mê cậu ta rồi a .” La Y nhìn bóng dáng Nhạc Quang Y biến mất ở cầu thang say mê nói.

-“Chỉ cần cậu có gan to to một chút , cậu liền thử xem xem!” Lôi Ân cảnh cáo , hàm hè như muốn giết người nhìn chằm chằm La Y.

-“Yên tâm, lá gan của tôi rất nhỏ. Bất quá tôi xem cậu đại khái còn cần phải cố gắng thật lâu. Chúc cậu may mắn , người anh em ạ .” La Y cầm lấy chiếc ly kính Lôi Ân một ly .

-“Này không nhọc cậu lo lắng, cậu chỉ cần phụ trách canh chừng Lăng Tước, đừng cho hắn đến phá rối là tốt rồi.”

-“Tôi mà làm việc thì cậu cứ yên tâm.” Bạn đang

6. Chương 6

Ban đêm tĩnh lặng vô cùng , chỉ có những cơn gió khuya từ từ thổi đem cái lạnh thấm sâu vào người. Nhạc Quang Y trầm tĩnh đi vào hoa viên thưởng thức những cánh hoa trong bóng đêm . Bỗng nhiên nhìn thấy

trong đình nghỉ có một thân ảnh, cậu chậm rãi đi qua mới phát hiện hóa là Lôi Ân.

Tiếng bước chân làm Lôi Ân đang trong cơn trầm tư bừng tỉnh, hắn quay đầu lại kinh ngạc hỏi: “Quang, cậu còn chưa ngủ sao?”

-“Buổi sáng ngủ nhiều lắm rồi, hiện tại ngủ không được. Anh thì sao? Làm sao lại ở chỗ này?”

-“Tôi cũng không ngủ được, bởi vì cậu nói có thể sẽ yêu tôi, tôi hưng phấn mà ngủ không được a.”

-“Ngu ngốc.”

-“Ha ha. Đúng rồi, cậu đã không ngủ được thì không bằng tôi dẫn cậu đi đến một chỗ, cậu nhất định sẽ thích ngay.” Nói xong liền lôi kéo Nhạc Quang Y đi đến bãi cưỡi ngựa.

Sau khi chọn lấy hai con ngựa cùng loại, Nhạc Quang Y được Lôi Ân dẫn dắt xuyên qua hoa viên, sau đó lại xuyên qua một mảnh rừng cây, không biết cưỡi mất bao nhiêu thời gian, rốt cục thấy Lôi Ân thả tốc độ chậm lại, cuối cùng xuống ngựa, buộc ngựa tại một tàng cây.

-“Rốt cuộc đi nơi nào vậy?” Nhạc Quang Y có chút không kiên nhẫn.

-“Cứ đi đi.” Hắn dắt tay cậu sóng vai cùng bước đi.

-“Đến rồi đây.”

Nhạc Quang Y ngẩng đầu. Đẹp quá! Ở giữa những tầng tầng rừng cây rậm rạp nhất là hồ nước được tắm rửa dưới ánh trăng lấp lánh kì ảo, các loại kỳ hoa dị thảo tranh nhau khoe sắc ở chung quanh bên hồ, đẹp tựa như một nơi tiên cảnh, cậu không khỏi than nhẹ: “Hoa đào trôi lững lờ trên dòng nước, khoảng trời riêng không thuộc về một mình”.

-“Cậu đang nói cái gì?” Lôi Ân khó hiểu.

-“Tiếng Trung.”

-“Có phải hay không ý tứ là rất đẹp a.” Lôi Ân mỉm cười vô cùng nhu tình nhìn Nhạc Quang Y.

-“Anh sao có thể phát hiện ra chỗ này?” Cậu không trả lời câu hỏi của hắn mà mà ngạc nhiên hỏi sang vấn đề khác. Ở thế kỉ 21, không có khả năng có chốn tiên cảnh chưa được con người khai thác như nơi đây a.

-“Lúc trước khi rời nhà trốn đi tôi vô ý phát hiện, sau đó khi tâm tình không tốt liền đến. Trừ cậu ra tôi không có mang bất luận kẻ nào tới đâu.”

Được ánh trăng trải một lớp ánh sáng kì diệu lên người, Lôi Ân đặc biệt mê người, hơn nữa một đầu tóc dài đến thắt lưng, lại có đôi mắt đồng tử màu vàng, nhìn qua có loại cảm giác siêu thoát khỏi trần thế.

-“Anh cũng sẽ có lúc tâm tình không tốt?” Loại người muốn cái gì thì sẽ có cái đó như anh ta thì có tâm tình gì không tốt chứ?

-“Đương nhiên, tôi cũng chỉ là một con người thôi mà.” Lôi Ân từ phía sau ôm lấy cậu. “Quang, nói cho tôi biết vì sao cậu lại sẵn sàng đáp ứng đi theo tôi tới Anh quốc như vậy đi?”

“Tôi muốn đi du lịch, có chuyến đi xa hoa miễn phí, ngu ngốc mới không đến.”

-“Theo sự hiểu biết của tôi, cậu sẽ không đi cùng người không quen biết.”

-“Hừ, anh thì biết bao nhiêu về tôi?” Hắn nói cứ như biết về cậu nhiều lắm. Bất quá quả thật cậu cũng có chút kinh ngạc lúc trước chính mình thể nhưng lại một lời liền đáp ứng.

-“Không cần nói như vậy.” Lôi Ân cúi đầu vào cổ Nhạc Quang Y, thì thào tự nói “Cậu có biết hay không..... Vì gặp cậu tôi đã chờ bao nhiêu năm.....”

-“Anh nói cái gì?”

-“Không có” Lôi Ân nhìn Nhạc Quang Y, đối mặt cậu “Yêu tôi..... Yêu tôi được không.....” Trong lời nói thậm chí có chút cầu xin.

Nhạc Quang Y nhìn ánh mắt hần trần ngập thâm tình, có lẽ là bởi vì tình này , cảnh này, người này, lúc này hần trông giống như một người tâm tính bình tĩnh thiện lương . Bọn họ thân hình , chiều cao không sai biệt lắm, cậu hơi hơi ngẩng đầu, hần lên bạc môi khêu gợi kia.

Lôi Ân sưng sốt, theo sau là trần ngập kinh hỉ nhiệt liệt hồi đáp lại , người trước mắt là người mà hần ngày mong đêm nhớ , nay lại chủ động hôn hần , bảo hần không vui sướng làm sao cho được .Hần nhiệt tình đáp trả , biến thành nụ hôn nồng nhiệt vô hạn , thẳng đến khi thiếu đường khí nghiêm trọng, hần mới lưu luyến không tình nguyện buông Nhạc Quang Y đang thở hổn hển ra.

-“Đây là..... Cậu lần đầu tiên..... Hôn tôi nha.” Lôi Ân đồng dạng thở phì phò chậm rãi nâng tay Nhạc Quang Y lên, đặt ở bên môi nhẹ nhàng vừa hôn vừa thì thào .“Tôi có phải là...có có thể nghĩ rằng cậu có một chút yêu tôi ?”

-“Lan Địch tôi cũng đã hôn qua , như anh nói không phải là tôi cũng thương cậu ta?”

-“Cậu chỉ có thể yêu tôi , không được đem tôi cùng nó đánh đồng.” Lôi Ân bá đạo nói.

-“Anh không thích cậu ta ? Cậu ấy không phải em trai anh sao?”

-“Đúng vậy” Lôi Ân vẻ mặt khinh thường.“Cái khác tôi có mất thì cũng chả làm sao cả, duy độc có cậu là không được, biết rõ tôi.....” Đem lời nói định thốt ra nuốt vào trong bụng .Lôi Ân ôm chặt Nhạc Quang Y “Đừng rời khỏi tôi, tôi chờ ngày này đã lâu .”

Thân là luật sư Nhạc Quang Y đương nhiên rất muốn phản bác lại lời nói của hần , bất quá cậu biết hần chưa bao giờ ép buộc cậu .

-“Đừng nói những lời giống như anh đã biết tôi từ lâu như vậy.. Anh không phải bởi vì Lan Địch mà nhận thức tôi sao?”

Lôi Ân mắt vàng thâm thúy thoáng kích động chợt lóe rồi biến mất.“Đã khuya , trở về đi.” Nói xong liền xoay người đi ra ngoài.

Làm cái quái gì vậy ! Nhạc Quang Y nhú mày, cũng đi theo.

Hôm sau , Nhạc Quang Y ngủ thẳng đến giữa trưa mới rời giường, xuống lầu thấy La Y một mình ngồi ở hoa viên uống trà. Vừa định xoay người đi ăn bữa sáng đã bị La Y gọi lại, không thể không đem bữa sáng chuyển qua hoa viên ngồi ăn.

-“Quang Y, cậu thấy tôi thế nào a. Nếu Lôi Ân không được, thì chuyển qua tôi đi , thế nào ?” Trải qua tới hôm qua Nhạc Quang Y đã biết hần nói những lời kiểu này luôn vô cùng trực tiếp, cho nên không hề kinh ngạc.

-“Xã hội thượng lưu các anh , vài năm gần đây hình như lưu hành trào lưu theo đuổi kiểu đàn ông giống tôi a .”

Dừng nói, lại tiếp tục ăn bữa sáng.

-“Làm sao có thể như vậy chứ, cậu chẳng lẽ đối với mị lực chính mình một chút đều không có tự giác?” La Y kinh ngạc nói.

-“Tôi tự nhận còn chưa tới mức người gặp người thích đâu “

-“Vậy cậu đã hoàn toàn sai lầm rồi, đừng nói đến bề ngoài của cậu cùng cái loại khí chất lạnh lùng bên trong này,có cả đám người muốn xông ra a .Còn có cậu cự tuyệt bất luận kẻ nào thân cận, lại cùng người khác tạo ra cảm giác khoảng cách, cậu không biết là sẽ có bao nhiêu người muốn đi chinh phục cậu sao?”

-“Anh phân tích vấn đề cũng thật là giỏi a.”

-“Đương nhiên, sức quan sát của tôi , người bình thường có nghĩ cũng không có thể sánh bằng .” Bề ngoài thì rõ là nhả nhặn mà ngữ điệu vô cùng khoa trương , lại đắc ý tươi cười, khiến cho hình tượng nho nhã của hần ở trong lòng Nhạc Quang Y hoàn toàn bị phá nát.

-“Phải không?”

-“Điểm ấy cậu không cần hoài nghi.” Kiêu ngạo lại càng dâng cao lên đến tận đỉnh đầu.

-“Hình như có người đến tìm anh đấy” Xa xa một người đàn ông cao lớn vội vàng hướng bọn họ đi tới, mục tiêu hiển nhiên là cái người đang say mê ngưỡng mộ chính bản thân mình – La Y kia .

-“Hử ? Làm sao..... A! Tôi có việc đi trước .” Nói xong đã muốn chạy ra xa hơn mười thước. Dĩ nhiên là đang cùng người đàn ông lạ mặt kia triển khai trò chơi truy đuổi.

7. Chương 7

Nhạc Quang Y nhìn La Y , thăm giật mình, người này thân thủ cũng không tầm thường, nơi này thật đúng là ngoạn hổ tàng long a .

-“Quang, hóa ra cậu ở trong này, làm tôi tìm cậu đã nửa ngày.” Lôi Ân bưng cái khay đi tới.

-“Chuyện gì?”

-“Cho cậu nếm thử rượu tôi mới điều chế này.” Một ly chất lỏng trong suốt màu lam đặt ở trước mặt Nhạc Quang Y. Trải qua gần một tháng ở chung khiến cho cậu biết Lôi Ân tri thức vô cùng rộng khắp, giống như không có gì là hắn không biết làm cả. Cũng khiến Nhạc Quang Y cảm thấy người này nhất định không giống hắn nói là chỉ biết những chuyện ăn chơi trác táng .

-“Thế nào, hương vị không tồi đi. La Y đâu?” Ngữ khí thoải mái giống như tối hôm qua căn bản cái gì cũng chưa hề phát sinh.

-“Vừa mới có một người đàn ông đến tìm anh ta , chạy rồi .” Rượu thật là lạnh nha.

“À ! ha ha.....” Một bộ dáng ung dung như đã hiểu rõ đang có chuyện gì xảy ra rồi .

-“Làm sao vậy?”

-“Không có việc gì, cậu ta không có ở đây cũng tốt.”

-“Cái này gọi là gì?” Hương vị thật đúng là không tồi.

“Covering of the moonbeam” Lôi Ân tự hào nói. Thật vất vả mới nghĩ ra được nha .

-“Anh thật sự là nhàm chán.” Sau khi hiểu được ý tứ, Nhạc Quang Y khinh thường liếc hắn một cái.

-“Cái gì nhàm chán? Đây chính là tôi tra xét từ điển mất nửa ngày mới nghĩ ra được đấy nhá!” Vì cái tên này, hắn thiếu chút nữa định phiên ra tiếng Trung nhưng thấy khó khăn quá, mới phát hiện Nhạc Quang Y âm đọc cùng với ánh trăng giống nhau, nên phiên thành tiếng Anh .

-“Anh thật sự là đồ ngốc !” Nói xong, liền đứng dậy, vỗ mông bỏ đi .

-“Này, này , Cậu đi đâu đấy?”

-“Tần bộ.”

-“Tôi cùng đi với cậu ” Nhanh chóng đứng lên theo đuôi.

Thời điểm khi bọn họ đi vào hoa viên, vừa vặn thấy phía trước có hai người đang ra tay theo thói giang hồ .Thật là, người ở đây đều thích dùng bạo lực để giải quyết vấn đề.

-“Là La Y a! Thực khéo, đi qua nhìn xem đi .” Lôi Ân lôi kéo Nhạc Quang Y tránh ở sau một gốc cây đại thụ .

-“Cái mà anh gọi là nhìn hóa ra là chỉ việc rình coi à.”

-“Như vậy mới có trò hay để xem mà .” Lôi Ân hưng trí bừng bừng thấp giọng nói.

Tình thế diễn ra lúc ấy có thể ngắn gọn bình luận là một người đàn ông cao lớn đang cố gắng tránh đòn tấn công của La Y.

-“Em yêu , anh đã phải đến Pháp quốc xa xôi này tìm em thế mà em cứ như vậy đối đãi với tình nhân của em sao ? ” Có một tình nhân thân thủ tốt thật sự là một a.

-“Tình nhân?” La Y đành chỉ công kích, theo sau ôn nhu cười “Tình nhân của chính mình mà lại cùng người khác kết hôn à ? Ha, xin miễn thứ cho kẻ bất tài này .”

-“Bảo bối, anh làm sao có thể cùng người bên ngoài kết hôn! Kia chính là cái âm mưu mà thôi.” Người đàn ông cố gắng giải thích .

-“Hừ!”

-“Anh biết anh sai lầm rồi, không nên đối gạt em, anh chỉ là muốn nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện thôi. Tha thứ anh đi! Anh sẽ không bao giờ lừa em nữa ! Em có biết hay không, em không ở bên anh một tháng, anh hàng đêm mất ngủ đến bình minh.” Chỉ vào đôi mắt thâm đen , người đàn ông tội nghiệp bắt đầu tranh thủ sự đồng tình.

Nhìn khuôn mặt tiêu tụy của hắn , La Y cũng có chút đau lòng. Bất quá,“Tôi xem anh là hàng đêm hưởng thụ đêm xuân đến bình minh đi.”

Người đàn ông chạy nhanh tiến lên ôm lấy người trong lòng, ghé vào lỗ tai La Y thì thầm :“Nha! Em biết rõ trừ em ra, anh đối với ai đều không có cảm giác, đứng đều không đứng dậy, làm sao có thể đêm xuân chứ “

Nhìn mặt La Y đã đỏ lên, người đàn ông không ngừng cố gắng “Bảo bối, chúng ta một tháng không có làm, anh nhẫn thật sự vất vả nha!” Nói xong liền hướng tình nhân hôn một cái.

La Y vốn không phải là người rụt rè, hai tay ôm lấy cổ tình nhân, nhiệt tình hôn trả.

-“Nhanh như vậy á ! Tôi biết là cậu ấy sẽ sớm tha thứ cho anh ta nhưng cũng không muốn nhanh như vậy a!” Lôi Ân có điểm thất vọng lắm lắm mấy câu.

-“Có thể đi được chưa ? Anh muốn nhìn tới khi nào a” Nhạc Quang Y lè mắt bắt lực nhìn Lôi Ân.

-“Được rồi, vậy không quấy rầy bọn họ nữa vậy , chúng ta cũng thân thiết thân thiết đi, Quang.” Khẽ liếm vành tai lưỡi liềm cong cong , cái tay xấu tính cũng không tuân theo quy củ bắt đầu hành động. Bỗng nhiên một trận đầu văng mắt hoa,hắn bị quăng ngã không khác gì người ta quăng một cái ba lô to . Thanh âm ngã vật ra đất có chút quấy nhiễu cặp tình nhân đang hôn nồng nhiệt kia.

-“Lôi Ân!” Người đàn ông to lớn ôm La Y đi tới.“Làm sao vậy?”

“Ha! Em xem cậu ta là ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo đi .” La Y cười với tình nhân, tốt bụng giải thích .

-“Chắc chắc..... Thật sự là không tốt a.” Người đàn ông nhìn từ đỉnh đầu Lôi Ân xuống lắc đầu , chép miệng chế giễu .

Lôi Ân đứng lên miễn cưỡng nhìn bọn họ “Làm lành tốt lắm liền liên hợp lại đối phó tôi sao ? Định Áo Tư, anh thật sự là không tồi a.”

-“Làm sao có thể chứ ? A, vị này chính là Quang Y đi. Tôi gọi là Định Áo Tư.” Định Áo Tư thông minh lập tức nói sang chuyện khác.

Cậu khi nào thì nổi danh như vậy chứ , như thế nào giống như ai cũng đều nhận thức cậu ? Nhạc Quang Y có điểm buồn bực trong lòng .

-“Xin chào !” Thản nhiên đáp lại.

Mắt thấy Định Áo Tư sắp tiến đến ôm Nhạc Quang Y theo cách thức xã giao tiêu chuẩn. Lôi Ân lập tức che ở phía trước “Cái này không cần , La Y sẽ ghen đấy .”

-“Tôi ? Tôi ghen làm gì chứ , Quang Y cũng không phải người khác nha . Huống chi chào hỏi ôm hôn chính là lễ phép mà thôi.” Bị điểm đến danh , La Y mỉm cười nhìn Lôi Ân đang mang theo ánh mắt giết người phóng điện về phía mình.

-“Lễ phép? Tôi như thế nào không biết cậu cũng biết lễ phép a ?”

-“Các vị cứ từ tán gẫu, xin phép tôi đi qua một chút.” Nhạc Quang Y đứng lúc lên tiếng. Lời còn chưa dứt , người đã đi cách xa đến hai thước.

“Đợi tôi với.” Lôi Ân lập tức đuổi theo.

Nhìn hai cái bóng dáng đã đi xa, La Y không khỏi thở dài.

-“Làm sao vậy?” Dịch Áo Tư khó hiểu.

-“Chính là cảm thấy con đường tình ái của Lôi Ân sẽ khá vất vả a, đã thật vất vả có thể tùy tâm sở dục theo đuổi cái cậu ta muốn rồi , nhưng là Quang Y giống như một chút cũng không để ý.”

-“Đừng lo lắng , anh biết Lôi Ân sẽ không cảm thấy vất vả một chút nào đâu , còn có thể cảm thấy thực ngọt ngào, người ngoài thì sẽ không hiểu được đâu .” Dịch Áo Tư chậm rãi nói.

La Y nhìn Dịch Áo Tư ôn nhu cười. Đúng vậy! Đây trong đó khổ cùng vui vẻ , người ngoài sao có thể hiểu được ?

“Em yêu ,em cứ cười như vậy, anh sẽ không nhịn được đâu .”

-“Thế thì còn chờ cái gì nữa .”

Nói xong hai người liền hướng phòng ngủ đi đến để giải tỏa một thoáng tương tư đầy đau khổ .

8. Chương 8

-“Lôi Ân.....” Nhạc Quang Y đột nhiên kêu lên với người đang tựa vào vai cậu đọc sách.

-“Gọi tôi là Lôi đi .” Buông sách xuống, đánh gãy lời nói của cậu, hắn nhất định sửa lại cho đúng.

-“Được rồi, Lôi. Tôi hôm nay muốn đi ra ngoài gặp một người .” Có một số việc cậu hiện tại phải cẩn thận suy nghĩ.

-“Một người?” Nhìn biểu tình trên mặt cậu, Lôi Ân bắt đầu đi “Đi sớm về sớm.” Có phải hay không chính mình đã buộc cậu ấy quá chặt rồi ? Lôi Ân âm thầm cười khổ.

Nhạc Quang Y một mình đi trên đường, bắt tri bắt giác đi đến bờ biển. Bởi vì không phải mùa du lịch thịnh vượng cho nên người cũng ít hơn nhiều. Cậu cảm thấy chính mình giống như có điểm không thích hợp , không biết vì sao, đối mặt với Lôi Ân cậu không thể tự nhiên ứng đối giống như là với Lan Dịch hoặc là Lăng Tước. Nói thật, cậu thật sự vẫn nghĩ về chính mình như một con người rất vô tình , liền ngay cả thời điểm Lan Dịch chết ,tâm của cậu thậm chí không có một tia cảm động, chính là cảm thấy vì cậu mà chết đi như vậy có điểm không đáng giá mà thôi. Lăng Tước cũng thế , đối mặt với thâm tình của hắn , cậu chính là bất đắc dĩ. Không nghĩ tới đối với Lôi Ân , cậu thế nhưng có thể cảm thấy tâm nhảy lên, thậm chí lại cảm thấy có điểm luyến tiếc khi rời đi . Đây là luyến sao?

Đột nhiên có hai vật cọ cọ vào bên hông cậu . Là dao ! Thật sự là nực cười mà , đến bây giờ còn chưa có người nào có thể chạm được tới thân thể cậu, đều là tại tên chết tiệt Lôi Ân khiến cậu bị phân tâm.

-“Muốn sống thì ngoan ngoãn đi theo, đừng nhúc nhích. Phiên toái Nhạc tiên sinh đi theo chúng tôi một chuyến.” Tiếng nói thô ách ở bên tai vang lên.

-“Đi mau!” Một góc khác lại là thanh âm trong suốt vang lên .

Chậm rãi xoay người, hé ra một người đàn ông có diện mạo vô cùng tục tũn cùng một bé trai thanh tú đứng hai bên cậu , nhanh chóng hướng về du thuyền nhỏ bên bờ đi tới . Biết sẽ không có người đến cứu mình, bởi vì Lôi Ân thực chú trọng ý nguyện của cậu , sẽ không phái người theo dõi cậu . Như vậy cậu chỉ có thể dựa vào chính mình , dù sao cũng không phải lần đầu tiên bị đụng tới, làm luật sư thường thường đắc tội với nhiều người, huống chi lại là làm luật sư cho xã hội đen.

Vừa bước lên du thuyền chợt nghe thấy tiếng động cơ, khởi động với tốc độ nhanh nhất rời khỏi bờ. Không biết qua bao lâu, rốt cục du thuyền dừng lại ở một hòn đảo nhỏ . Cậu bị kèm chặt hai bên, bị dẫn đến một tòa nhà kiến trúc cực lớn được trang trí bởi những thiết bị công nghệ cao đứng sừng sững ở giữa đảo . Trải

qua quá trình kiểm nghiệm phiền phức, rốt cục cậu bị dẫn vào bên trong. Xem ra lần này muốn thoát thân không dễ dàng rồi đây .

“Ha ha, thất lễ , Nhạc tiên sinh.” Một người đàn ông cao gầy toàn thân áo trắng từ trên lầu chậm rãi đi xuống. Sau khi nhìn rõ bộ dáng của hắn khiến Nhạc Quang Y lắp bắp kinh hãi . La Y! Không, không phải La Y, là cùng La Y có khuôn mặt cơ hồ giống nhau như đúc .Bất đồng là La Y thẳng thắn, bình dị gần gũi, như ánh mặt trời ấm áp . Mà người này làm cho người ta có cảm giác cực kì không thoải mái.

-“Không cần giạt mình như vậy, tôi là anh trai sinh đôi của La Y . Tôi gọi là La Kiệt. Cậu nhất định rất kỳ quái không biết tại sao tôi lại mời cậu đến đây phải không ? ”

-“Bớt sàm ngôn đi.” Nhạc Quang Y lạnh lùng nhìn hắn.

-“Ha ha, tôi biết những người bảo hộ cậu rất có thể lực. Ở Pháp quốc có Lăng Tước, ở Anh quốc có Lôi Ân. Bất quá tình nhân Pháp quốc của cậu hiện tại ắc đều không mang nổi mình ắc , không rảnh tới cứu cậu đâu. Mà Lôi Ân tôi sẽ phái người đi thông tri cho cậu ta , cho nên cậu ở nơi này từ từ đợi đi , đừng vọng tưởng là sẽ chạy trốn được ” W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

-“Thì ra mục đích của anh là Lôi Ân.” Haizzz , Cậu thực sợ phiền toái, nhưng phiền toái đâu đâu lại rất thường tìm tới cậu.

-“Không sai, chỉ cần cậu ngoan ngoãn , tôi sẽ đối đãi cậu như thượng khách , nhưng nếu muốn chạy trốn, cũng đừng trách tôi không khách khí .” Mắt lam nheo lại hàm ý cảnh cáo Nhạc Quang Y rất rõ ràng.

-“Anh yên tâm, nếu anh thực sự đối đãi với tôi như khách quý , tôi sẽ không trốn , dù sao đối với việc Khải Lan Đức luôn đối xử , bảo vệ cũng có chút ngấy rồi , thay đổi hoàn cảnh cũng tốt.” Chê cười! Cậu theo cửa lớn một đường tiến vào nơi này, sẽ không biết nơi này có bao nhiêu người giám thị , lại nhìn nơi nơi đều là kết quả của công nghệ hiện đại , có lẽ muốn vào toilet cũng đều phải có vân tay, thanh vân kiểm định, chỉ bằng bàn tay trần thoát được mới là lạ.Cậu cũng không phải là điệp viên 007. Cái gã Lôi Ân kia rất cuộc đụng phải người nào a ,thôi thì đành phải yên lặng xem xét dần dần vậy .

-“Thật sự là người thông minh. Cậu ở trong này có thể tùy ý hoạt động, tôi nghĩ nơi này so với nhà của Khải Lan Đức cũng không hề thua kém đâu .”

Còn lúc này, tại nhà của Khải Lan Đức như đang lâm vào một hồi mưa rền gió dữ.

-“Làm cái quái gì vậy , một đám thùng cơm! Tìm có một người mà cũng không xong là sao hả .” Lôi Ân đứng trước một đám người rống giận.Tính từ ngày Nhạc Quang Y đi ra ngoài không trở về đã là một tuần trôi qua rồi . Hắn không khỏi bắt đầu phỏng đoán có phải hắn đem Quang Y nhốt ở bên người quá chặt, khiến cho cậu cũng không muốn quay lại mà đi luôn rồi không , cậu vẫn là rất chán ghét hắn ? Bất quá sau khi nghĩ lại , Nhạc Quang Y là người sẽ không miễn cưỡng chính mình, nếu chán ghét hắn, căn bản sẽ không cùng hắn ở chung một chỗ thời gian dài như vậy, càng không thể chưa nói lời cáo biệt mà đã ra đi . Như vậy chính là bị người ám toán , nhưng những người muốn đối phó với cậu , hắn đều giúp cậu từng tên một giải quyết rồi a. Chẳng lẽ còn có cá lọt lưới?

9. Chương 9

-“Bình tĩnh một chút, Lôi Ân. Cậu cứ như vậy cũng không phải là giải pháp tốt a .” La Y thật sự không đành lòng nhìn thẳng bạn chí cốt lớn lên từ nhỏ với mình đang tự tra tấn bản thân. Hắn đã mấy ngày không không ăn không ngủ , nếu có ngủ cũng chỉ ngủ có hai canh giờ.

-“Cậu bảo tôi bình tĩnh như thế nào đây ! Tôi chỉ nghĩ đến có lẽ cậu ấy bị .. tôi liền.... ”

-“Sẽ không , cậu phải tin tưởng năng lực của Quang Y , có lẽ là cậu ấy có chút việc trì hoãn thôi .”

-“Chuyện gì mà suốt một tuần không có liên lạc, huống hồ vì sao xuất động nhiều người tìm khắp nơi như vậy mà cũng không thấy?”

-“Cái này....” La Y cũng không biết phải làm gì cho đúng.

-“Lôi Ân, cậu hẳn là biết vôi vàng sao động sẽ không giải quyết được việc gì , tôi cũng đã phái người đi tìm , rất nhanh sẽ có tin tức thôi .” Địch Áo Tư ôm La Y cũng đang đồng dạng lo lắng , an ủi nói.

-“Nếu là La Y gặp chuyện không may, anh cũng có thể bình tĩnh sao?” Vì quá sốt ruột, không kìm chế được , Lôi Ân trừng mắt nhìn Địch Áo Tư lớn tiếng hỏi.

-“Cái này.....” Xác thực! Địch Áo Tư nghĩ rằng chính mình thật sự không có tư cách nói Lôi Ân, lần trước La Y gặp chuyện không may, hẳn cũng không sai biệt lắm.

Đúng lúc này lão quản gia bé người cầm trong tay thiệp mời vôi vàng đi đến “Thiếu gia, có tin tức của Nhạc thiếu gia.”

-“Cái gì!” Ba người trong phòng đồng thời quay đầu lại .

Lôi Ân nóng vội nhanh tay đoạt lấy thiệp mời.

Lôi Ân thân ái :

Tình nhân bé nhỏ của cậu hiện nay đang ở trong tay tôi , muốn gặp cậu ta thì đi đến tòa thành của tôi đi . Nhớ kỹ là đến một mình thôi ! Mong chờ cậu đến làm khách. La Kiệt · chờ cậu.

Phía dưới là bản đồ, ghi rõ địa điểm đảo nhỏ kia .

-“La Kiệt! Làm sao có thể! Anh ta không phải..... Đã chết sao?” Khuôn mặt tuần tú của La Y đã sớm trắng xanh. Lôi Ân cũng là vẻ mặt khiếp sợ.

-“La Kiệt là ai?” Người còn lại -Địch Áo Tư lại là vẻ mặt nghi hoặc .

-“Anh trai em Nhưng là năm năm trước..... vách núi đen cao như vậy Làm sao có thể.”

-“Không có việc gì , không có việc gì .” Địch Áo Tư một bên gắt gao ôm người yêu, một bên hỏi Lôi Ân “Rốt cuộc sao lại thế này?”

-“La Kiệt là anh trai cùng bào thai với La Y, chúng tôi cùng nhau lớn lên , cảm tình tốt lắm. Nhưng là sau đó không biết vì sao, La Kiệt dần dần gây mỗi bất hòa với chúng tôi . Sau đó cùng tôi đối nghịch khắp nơi, sau khi La Y biết đã bỏ chạy đi chất vấn anh ta , anh ta cũng không nói. Đến cuối cùng thậm chí còn sai sát thủ hại tôi, tôi cũng không biết đã gây lỗi gì với anh ta , liền đi hỏi anh ta . Anh ta đã hẹn tôi gặp mặt ở vách núi đen thế nhưng lại muốn cùng với tôi đồng quy vu tận, sau đó thì La Y tới rồi cứu tôi, ai ngờ La Kiệt không thận trọng ngã xuống vách núi đen .” Lôi Ân chậm rãi kể rõ .

-“Cậu thật sự không đắc tội với anh ta ?” Địch Áo Tư không tin một người sẽ vô duyên vô cớ làm như vậy .

-“Không có” Lôi Ân khẳng định chắc nịch.

-“Lôi Ân không có khả năng làm chuyện gì khiến anh ta muốn giết cậu ấy .” La Y từ trong khiếp sợ chậm rãi khôi phục lại cũng khẳng định nói.

-“Mặc kệ là như thế nào, ngày mai tôi sẽ đi, nhìn xem có phải là anh ta thật hay không.”

-“Tôi và cậu.....” La Y lời nói còn chưa nói xong đã bị Lôi Ân đánh gãy “Tôi sẽ đi một mình ! Yên tâm, Tôi sẽ nghĩ biện pháp liên lạc với hai người. ”

-“Nhưng là.....” La Y còn muốn thuyết phục Lôi Ân để cho hẳn đi theo.

-“Tôi đã quyết định rồi, không nói nữa .” Khẩu khí không tha nếu người khác cứ cố xen vào.

-“Được rồi, nhất định phải liên lạc với chúng tôi đấy !” Nhìn hẳn tâm ý đã tuyệt , La Y cũng không có biện pháp.

-“Được rồi ! Tôi đi chuẩn bị một chút.”

Nhạc Quang Y đến nơi này đã là một tuần lễ trôi qua , nói thật, quá quá... thích ý. Từ sau ngày đầu tiên đến nơi đây, không còn thấy qua La Kiệt nữa. Cậu còn phát hiện quán sự chân chính nơi này cũng chính là

hai cái người đã đưa cậu đến đây . Mà hai người kia cũng không đến làm phiền cậu , như vậy vừa vặn. Giờ phút này, cậu đang nằm ở ban công nhận ánh trăng sáng tròn rữa tội, thuận tiện uống hồng trà loại tốt.

Khi Lôi Ân đi vào đảo nhỏ này , thông qua tầng tầng trở ngại, bay qua tường ngang rào cản liền nhìn thấy cảnh tượng vui vẻ khoái hoạt này khiến hắn có điểm dở khóc dở cười, người mà hắn lo lắng một tuần ,chính là đang thanh thoi thưởng thức trà ngon ! Bất quá, cũng may mà cậu không có việc gì.Hắn hồi hộp chậm rãi đến gần cậu .

-“Quang! Cậu trông thật là thư thái thoải mái a .”

Nhìn thấy rõ người đang đi tới, Nhạc Quang Y cũng không kinh ngạc “Anh tới rồi .”

“Anh tới rồi ? Làm cho tôi lo lắng một tuần, cậu liền nói với tôi thế này?” Thật là, tốt xấu cũng nên biểu hiện ra một chút tình cảm tưởng niệm gì gì chứ .

-“Anh vào đây bằng cách nào?” Nơi này trông yên tĩnh thế nhưng đều có camera giám thị nha.

-“Những trở ngại này căn bản không ngăn cản được quyết tâm tôi đến với cậu.” Chê cười! Nói như thế nào hắn cũng là thủ lĩnh của “terminator” nha! Làm sao có thể không có chút tài năng?

-“Ừ , anh cứ từ từ ngồi nghỉ nhé , tôi đi ngủ trước.” Nói xong liền đứng dậy đi vào bên trong.

Cái gì! Lôi Ân lập tức bắt lấy tay cậu .“Tôi cũng đi.” Sau đó tiến đến bên tai cậu thổi gió, nhẹ nhàng nói:

-“Có nghĩ là tôi sẽ tới ?”

-“Này, anh tán tỉnh cũng nhìn xem mình đang trong trường hợp nào có được không , nơi này nhưng là địa bàn của người ta a .” Thật sự là chả thèm nghĩ xem mình đang trong tình huống gì.

-“Chả liên quan !” Lôi Ân đem cậu kéo vào phòng, sau đó nhanh tay nhanh chân đem Nhạc Quang Y đặt ở trên giường, động tác hành văn vô cùng mạch lạc lưu loát “Tôi rất rất nhớ cậu ! Cậu có biết hay không , cậu không trở về, tôi còn nghĩ là cậu đã muốn rời khỏi tôi .”

10. Chương 10

-“Hừ! Cậu thật là có hưng trí a, Lôi Ân.” La Kiệt ánh mắt giễu cợt quét về phía hai người đang ái muội nằm ở trên giường .

-“Không nghĩ tới thật đúng là anh a.” Lôi Ân dịu dàng kéo Nhạc Quang Y đứng lên.” Anh rốt cuộc muốn như thế nào?”

-“Tôi muốn như thế nào? Cậu còn không hiểu? Tôi muốn cậu phải chết !” Gắt gao nhìn chằm chằm Lôi Ân, đôi mắt xanh lam của La Kiệt thoáng có một tia thống khổ.

-“Vì sao? Ít nhất cũng cho tôi biết được lý do trước khi chết chứ .”Lôi Ân khó hiểu nhìn La Kiệt.

-“Anh sao cứ phải khổ như vậy chứ ?” Nhạc Quang Y giống như đã nhìn thấu hết thấy mọi việc, cậu trầm tĩnh nhìn La Kiệt.

-“Cậu thì biết cái gì?!” La Kiệt lao nhanh về phía Nhạc Quang Y.“Lại đây.” Cứ thế hắn lôi kéo Nhạc Quang Y đi xuống lầu, hướng đại sảnh nhanh chân đi tới . Lôi Ân chỉ có thể nhắm mắt theo đuôi ở phía sau.

Đi vào đại sảnh, chỉ thấy vách tường tứ phía đều có thuốc nổ. Lần này có chấp cánh cũng không thể bay được rồi .

-“Anh hận tôi đến mức ấy sao ? Muốn đối phó với tôi như vậy ? !” Hắn nghĩ nát cả đầu cũng thật không nhớ ra đã làm chuyện gì có lỗi với La Kiệt.

-“Không sai! Tôi chờ ngày này đã năm năm rồi. Năm năm trước không thể cùng cậu xuống hoàng tuyền, bất quá hiện tại cũng không muộn . Năm đó tôi rút xuống vách núi đen,được người cứu lên, dưỡng thương ba năm, hiện tại thân thể cũng không tính là tốt. Tôi đã phải cố gắng lắm mới sống được ,vì chờ đến ngày hôm nay !”

-“Muốn tôi chết cũng được , nhưng anh phải thả cậu ấy ra trước đã ! Chuyện của tôi không quan hệ gì đến cậu ấy !” Nhìn Nhạc Quang Y đang bị khống chế, Lôi Ân thở lạnh chảy ròng.

-“Cùng cậu ta không quan hệ? Làm sao có thể cùng cậu ta không quan hệ!” La Kiệt mặt lộ vẻ dữ tợn “Nếu không có cậu ta ! Cậu làm sao có thể.....”

-“Cậu ấy không có liên can gì hết! Anh không phải muốn tôi chết sao ? Được thôi !” Từ thắt lưng rút ra một khẩu súng lục nhỏ, Lôi Ân tự chỉ vào chính huyệt thái dương của mình.

-“Đồ thần kinh!” Nhạc Quang Y từ nãy giờ không nói gì , nay lại lạnh lùng thốt ra ba chữ .

-“Ha ha..... Lôi Ân, xem ra cậu cũng chỉ là yêu đơn phương, một mình chịu khổ mà thôi , cậu ta căn bản một chút cũng không để đến cậu .”

-“Tôi không cần cậu ấy phải để ý đến tôi , chỉ cần mình tôi để ý đến cậu ấy là đủ rồi .”Đôi mắt vàng thâm tình thật sâu nhìn Nhạc Quang Y.

-“Hừ hừ, cậu đợi nhiều năm như vậy , bắt quá cũng chỉ là công dã tràng thôi.”

Nhạc Quang Y khẽ nhún mày, có làm hay không! Nhiều năm như vậy ? Cậu có điểm đau đầu .

-“Tôi là cam tâm tình nguyện!” Lôi Ân không oán trách, thông thả nói.

-“Tốt ! Được lắm Biết thế lúc trước tôi nên tìm người khác xử lý cậu ta , không nên kêu Lan Dịch ngu xuẩn đi.” Hắn vô cùng ảo não chính mình lúc ấy vì sao không thuê sát thủ mạnh tay hơn.

-“Lan Dịch? Anh đang nói cái gì!” Lôi Ân nghĩ thế nào cũng không nghĩ đến sự việc lại có liên quan đến Lan Dịch .

-“Ha! Cậu đại khái không biết đi, là tôi kêu Lan Dịch đi tìm bảo bối của cậu đấy . Đối với việc cậu thích thứ gì thì nó cũng luôn luôn muốn có mà . Ai biết tên gốc đấy thế nhưng lại yêu phải tên này. Còn vì cậu ta mà tự sát! Hừ, không ngờ người này lại có mị lực lớn như vậy .Tôi muốn nhìn xem người chết thì có còn mị lực hay không !” La Kiệt chậm rãi nâng khẩu súng lên.

-“Không được !” Lôi Ân kêu to. Trách không được hắn luôn kỳ quái Lan Dịch làm sao có thể biết được sự tồn tại của Nhạc Quang Y .

11. Chương 11

Nhạc Quang Y nhìn xem vở kịch đã sắp đến hồi kết. Cậu ngoan ngoãn bất động như thế , chính là muốn nhìn xem một chút có cái gì là cậu không biết . Cậu không có xem nhẹ Lôi Ân vài lần muốn nói lại thôi.Cậu lần đầu tiên có xúc động muốn làm rõ ràng một sự việc như thế này . Tuy rằng bây giờ còn chưa hiểu được nhưng La Kiệt giống như không muốn cho cậu đáp án .

Nhanh chóng dùng đòn thúc khuỷu tay lên,cậu liền đem La Kiệt đang vô cùng kinh ngạc ngã sòng xoài trên mặt đất. Nhưng La Kiệt lập tức nhặt khẩu súng lên nhắm về phía Nhạc Quang Y.

phanh! Nhạc Quang Y ngăn ra!

La Kiệt không dám tin nhìn hành động của Lôi Ân. Thì ra hắn vẫn là thua..... Hoàn toàn thua.....

-“Ha ha..... Ha ha.....Cậu cậu..... ra..... ra tay ” Trước kia mặc kệ hắn gây hại cho Lôi Ân như thế nào, Lôi Ân đều nghĩ đến tình nghĩa anh em , yên lặng chịu đựng .Xem ra ở đáy lòng Lôi Ân căn bản không có mình vẫn sống vô cùng yên ổn.

-“Anh không nên như thế !” Lôi Ân im lặng nhìn La Kiệt, không có một tia hối hận.

-“Tôi chết..... , cậu..... tất cả cũng phải ... chôn cùng... tôi !” Lau máu tươi từ khóe miệng chảy xuống , La Kiệt dứt quãng nói:“Nửa giờ..... trước..... Tôi đã đã khởi động thiết bị Ai..... Ai cũng..... Trốn không thoát..... Ha..... Ha ha.” Chưa đến 10 phút nữa . Đây chính là thành lũy mà hắn đã mất rất nhiều thời gian tạo ra. Nửa giờ trước, liền sai mọi người rời đi, để cho không ai quấy rầy bọn họ.

-“ La Kiệt ! Rốt cuộc là vì sao!” Lôi Ân hung hăng trừng mắt nhìn La Kiệt.

-“Ha ha.....” La Kiệt nháy hai mắt lại.

Nhạc Quang Y nhìn quanh bốn phía, quả thật vô cùng nghiêm mật, cửa sổ đều đã bị khóa. A đứng rồi, có một nơi còn không có kịp khóa lại.

-“Lôi! Đi theo tôi !” Cậu nhìn sang người còn đang sờ lần vách tường tìm mật đạo- Lôi Ân , hét lên .

Hai người đi vào phòng của Nhạc Quang Y , Lôi Ân thiếu chút nữa đã quên mình vừa mới chính là từ ban công bò vào. Sau đó La Kiệt tới, hiển nhiên là đã quên khóa lại.

La Kiệt chậm rãi mở to mắt.....

Rốt cục đã xong! Từ giây phút hắn bắt đầu gặp được Lôi Ân, chỉ biết hai mắt của mình không có biện pháp rời khỏi , vì yêu mà không chiếm được. Hắn đã phản bội lại tình nghĩa anh em. Hắn tự hỏi mình mấy năm nay rốt cuộc đã làm cái gì..... Có lẽ một người vào lúc gần đất xa trời , ý nghĩ đặc biệt rõ ràng. Nhiều năm có những hành vi điên cuồng như vậy để đổi lấy cái gì? Bất quá là công dã tràng. Nhưng nếu lại thêm một lần nữa , hắn vẫn là phải làm như vậy đi.

Chậm rãi tràn ra một nụ cười ôn nhu giống như La Y , “Lôi Ân.....tôi yêu cậu.....” Bạn đang ?

-“A..... La Kiệt còn ở phía dưới.” Lôi Ân vừa định đi xuống, chợt nghe bên tai một tiếng nổ mạnh.

-“Không còn kịp rồi! Mau nhảy đi !” Nhạc Quang Y nói xong liền lôi kéo Lôi Ân cùng nhảy xuống.

Thân thủ tốt , sau khi hai người nhảy được xuống dưới,những âm thanh ầm ầm liên tiếp vang lên . Tiếp sau đó là một tiếng nổ mạnh không ngừng, lửa bốc lên tận trời. Hai người đi ra đến bờ biển liền thấy La Y cùng Dịch Áo Tư đang lái ca nô tiến đến.

-“Mau lên đây! Có bị thương hay không ?” Leo được lên ca nô , La Y lôi kéo bọn họ hỏi.

-“Không có việc gì! Trở về nói sau!” Lôi Ân mệt mỏi nói.

Dịch Áo Tư gia tăng tốc độ ,ca nô hướng về phía trước lao nhanh đi .

12. Chương 12

Tại nhà Khải Lan Đức ,

-“La Kiệt..... Anh ấy làm như vậy rốt cuộc là vì cái gì?” Sau khi nghe Lôi Ân tự thuật . La Y không thể lý giải được hành vi của La Kiệt. Kỳ thật ngay từ đầu cậu đã không thể hiểu được tại sao người anh trai từ nhỏ luôn bình tĩnh trầm ổn lại biến thành như vậy.

-“Vì cái gì? Hiện tại sợ chỉ có Thượng Đế mới biết.” Lôi Ân vuốt vuốt tóc dài, bất đắc dĩ nói.

-“Hừ, uống cho các người đều là người thông minh, ngay cả một người vì cái gì mà làm ra những hành vi điên cuồng như vậy mà cũng không biết .” Nhạc Quang Y lạnh lùng thốt ra . Chuyện của người khác cậu không muốn quản, nhưng chuyện này có vẻ như cậu có quan hệ không thoát được.

-“Vì cái gì?” Ba ánh mắt đồng loạt bắn về phía cậu . Bọn họ đã nghĩ đến muốn nổ tung cái đầu mà cũng nghĩ không ra.

-“Đương nhiên là vì..... Yêu.” Liếc mắt quét ba người một cái,cậu lãnh đạm nói ra chữ này .

-“Cái gì?” Lôi Ân cùng La Y cùng ré lên.

“Thế sao ? Là như thế nào?” Dịch Áo Tư cảm thấy hứng thú hỏi.

-“Anh ta vẫn luôn yêu Lôi Ân.”

-“Không có khả năng!” Lôi Ân theo trực giác nhanh chóng phủ nhận.

-“Chờ một chút.” La Y dù sao cũng khá tinh tế.“Có lẽ không phải không có khả năng. Từ trước đến nay chúng ta vẫn hướng suy nghĩ về một con đường, đều không có nghĩ tới phương diện này. Bất quá hiện tại ngẫm lại cũng có rất nhiều điểm đáng ngờ có thể tìm ra.”

-“Làm sao có thể?!” Lôi Ân vẫn là không thể tin được.

-“Cậu ngẫm lại xem nào, anh ấy là từ khi nào thì bắt đầu thay đổi ?” Tin tưởng với trí tuệ của Lôi Ân không cần hẳn chỉ ra.

Lôi Ân đầu tiên là nghi hoặc sau đó dần dần trừng lớn hai mắt.“Tôi cho tới bây giờ đều không có nghĩ tới.....”

-“Mỗi người đều có con đường chính mình lựa chọn . Chúng ta không có quyền hỏi đến, cũng không nên vì anh ấy mà khổ sở , tôi nghĩ anh ấy cũng không hối hận.” La Y nhìn Lôi Ân , đưa ra lời an ủi muốn hẳn không cần tự trách bản thân.

Lôi Ân gật gật đầu, biết chính mình đối với Nhạc Quang Y cũng là như vậy.

-“Lại là một người vì yêu mà chết .” Dịch Áo Tư bắt đầu dĩ nhiên nói.

-“Cậu làm sao biết được ?” La Y tò mò quay sang hỏi Nhạc Quang Y.

-“Hừ! Loại sự tình này đưa ngược đều có thể nhìn ra được .” Bởi vì cái loại ánh mắt điên cuồng này cậu cũng đã từng nhìn thấy.

-“Em thực ngược sao?” La Y mang theo khuôn mặt ai oán ôn nhu chuyển hướng nhìn người yêu.

-“Làm sao có thể? Bảo bối! Em vĩnh viễn đều là tâm can xinh đẹp , thông minh nhất của anh.” Dịch Áo Tư vừa nói vừa hôn lên trán của người yêu , ánh mắt lại tận lực nhìn ngó, thêm khát đòi môi đỏ mọng đang hé mở của La Y.

Lại nữa! Lôi Ân có điểm không chịu nổi cái đôi tình nhân buồn nôn ,quái thai này .“Các người cũng nên để ý đến hoàn cảnh một chút được không.”

La Y vừa định cãi lại, đã bị Dịch Áo Tư đánh gãy “Em yêu , cậu ấy là ghen tị với chúng ta, đừng để ý đến cậu ta !” Sau đó tiếp tục hôn nồng nhiệt không thêm để ý đến ai khác.

Nhìn hai kẻ đang gắt gao ôm nhau như chốn không người kia, Nhạc Quang Y cũng có chút chịu không nổi liền đứng dậy đi ra ngoài kiểm chút không khí trong sáng.

Từng bước đi vào hoa viên, cậu biết Lôi Ân vẫn luôn đi theo ở phía sau. Cậu nhìn dòng nước tuôn ra như suối , thản nhiên mở miệng “Ngày mai tôi muốn quay về Thụy Sĩ .” Đột nhiên cậu cảm giác có một đôi cánh tay hữu lực gắt gao ôm xiết lấy mình.

-“Không được! Không được đi!” Lôi Ân lo lắng gào to .

-“Vậy anh nói cho tôi biết rốt cuộc còn có cái gì mà tôi không biết đi .” Cậu muốn làm rõ ràng chuyện này rồi mới đi.

-“Cái này.....” Cảm thấy Nhạc Quang Y hơi hơi giãy dụa, Lôi Ân quyết định không giấu diếm nữa , chỉ cần cậu không đi thì cái gì cũng tốt.“Kỳ thật tôi biết cậu từ rất lâu rồi .” Kéo tay Nhạc Quang Y đi vào rừng trúc phía sau hoa viên.

-“Đây là cha tôi vì lấy lòng một người Trung Quốc mà tạo ra , người phụ nữ ấy có chữ ‘Trúc’ . Cho nên tôi cũng kêu bà ấy là Dì Trúc . Bà là một người phụ nữ vô cùng xinh đẹp ôn nhu, mẹ tôi chết sớm, Dì Trúc đối xử với tôi giống như mẹ ruột vậy, luôn rất tốt. ”

Thấy Nhạc Quang Y hơi hơi kinh ngạc. Lôi Ân gật gật đầu “Không sai, bà ấy chính là mẹ cậu . Có một lần tôi thấy bà ấy ngồi ở nơi này ngẫm nhìn một bức ảnh mãi. Bà ấy thấy tôi liền ngoắc lại cho tôi xem bức ảnh đó,bà kiêu ngạo mà nói đây là con trai của bà . Mặc kệ cậu tin hay không , lần đầu tiên nhìn thấy, tôi liền mê một cái người có khí chất tỏa ra trong bức ảnh. Chính là cậu ”

Nhìn ánh mắt Nhạc Quang Y không cho là đúng. Lôi Ân mỉm cười “Tôi biết cậu không tin mà , ngay cả chính tôi cũng không tin tưởng, chỉ bằng ảnh chụp mà tôi liền đối với cậu nhớ mãi không quên. Cậu có biết

hay không cậu thực mâu thuẫn, không cự tuyệt người khác thân cận, lại luôn tạo ra một bức tường không cho người khác đi vào?”

Nhạc Quang Y khẽ nhíu mày, điều này La Y cũng từng nói qua.

-“Rõ ràng không cho người nào đi vào, nhưng trong ánh mắt lại tràn ngập tịch mịch. Cậu nói tôi nên làm sao bây giờ?” Lôi Ân đau lòng nhìn cậu. W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

-“Bà ấy thế nào rồi ?” Nhạc Quang Y chịu không nổi ánh nhìn của Lôi Ân , chuyển sang chủ đề khác.

-“Bà ấy đã chết. Buồn bã mà chết . Bởi vì cha tôi sẽ không dành thời gian dài cho một người đàn bà nào cả, bà ấy mang theo tình yêu đối với cha tôi cùng tưởng niệm về cậu mà chết. Tôi đã không ở bên cạnh bà ấy, thời điểm đó tôi điên cuồng đi sưu tầm tin tức của cậu.”

-“Anh vì sao không nói sớm cho tôi biết?” Hóa ra là như vậy.

-“Tôi sợ cậu sẽ hận tôi! Bởi vì cha tôi Còn có lúc ấy nếu tôi ở bên cạnh bà ấy, có lẽ bà ấy sẽ không phải chết, mẹ con cậu còn có thể gặp mặt.”

-“Tôi cần bản không thêm để ý đến người mẹ đã vứt bỏ tôi .” Đúng vậy! Cậu cần bản không thêm để ý!

-“Không cần nói như vậy .” Lôi Ân ôn nhu ôm lấy cậu.

-“Tôi không cần an ủi !” Nhưng không có đẩy cái ôm áp của Lôi Ân ra.

Một lát sau Lôi Ân tựa hồ nhớ tới cái gì “Đúng rồi, tôi tìm thật lâu đều không có tin tức. Thật giống như cậu là người không tồn tại. Thời điểm xuất hiện lại là 22 tuổi . Tôi nhớ rõ thời điểm cậu đến Thụy Sĩ là 18 tuổi. Bốn năm đó , cậu ở nơi nào?”Hắn cảm giác được người trong lòng thân thể bỗng nhiên cứng đờ.

-“Làm sao vậy?”

Cậu thoát ra khỏi cái ôm ấm áp của Lôi Ân, quay lưng trở về.“Tôi đi ngủ.”

Lôi Ân không thể hiểu nổi, đứng yên tại chỗ trầm tư .

13. Chương 13

Nhanh chân đi về phía trước nhưng cậu vẫn không tự chủ quay đầu liếc một cái. Màn đêm dần dần buông xuống , Nhạc Quang Y một mình cưỡi ngựa đi đến chốn tiền cảnh nhân gian mà Lôi Ân đã từng dẫn cậu tới . Nhìn mặt hồ phản chiếu mờ mờ cảnh vật, cậu cảm thấy bình tĩnh dị thường . Vốn tưởng rằng cái gì cũng không để ý, không thêm để ý đến cha mẹ – những người đã bỏ rơi cậu, không thêm để ý đến sự cô độc của chính mình. Nhưng khi nghe Lôi Ân nói tới chuyện của mẹ, cậu mới biết cậu sai lầm rồi, cậu để ý, rất để ý là khác ! Vậy mà cậu lại luôn ép chính mình không được để ý đến.. Thật buồn cười! Hóa ra cậu ngay cả chính mình cũng có thể lừa!

Giống như từ khi đến đây ,cái gì nên , cái gì không thích hợp đây ? Cậu đã cư xử một chút cũng không giống cậu. Là vì Lôi Ân sao? Cậu không biết, nhưng cậu biết thời điểm nên rời đi đã đến rồi. Trực giác nếu không rời đi sẽ có chuyện phát sinh .

Bởi vì yêu cậu thì đều không có kết cục tốt! Được rồi , đi thôi! Xoay người, liền kinh ngạc thấy Lôi Ân đang hướng về phía cậu đi tới.

-“Sao anh lại tới đây?” Cậu nhìn người đàn ông tuấn tú đang chậm rãi đi tới, tóc dài ở sau lưng tung bay. Không thể không cảm thán vô luận đàn ông hay đàn bà sẽ đều bị hắn chinh phục đi.

Lôi Ân cười cười đi đến trước mặt cậu, mở miệng nói rõ ràng là tiếng Trung “Tôi từng vì trăng mà đến, chỉ vì ánh trăng phản chiếu xuống mặt nước nhưng không chạm được, gió núi phát phát, tôi cứ đi tìm, mà ánh trăng lại càng khiến tôi điêu đứng.”

Nhạc Quang Y sững sờ một chút, khoe miệng bắt chợt mỉm cười.

Nụ cười này khiến Lôi Ân xem đến ngây người! Vẫn biết Nhạc Quang Y bộ dạng rất đẹp, không phải kiểu đẹp diễm lệ, mà là trong trẻo nhưng lạnh lùng tuấn mỹ. Bởi vì cho tới bây giờ cũng không cười, cho nên

làm cho người ta có cảm giác lạnh khốc. Chính mình thường thường ảo tưởng cậu ấy cười rộ lên sẽ là bộ dáng gì, nhưng hiện tại vừa thấy liền hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của chính mình. Thật sự là gọi cảm đến chết người a ! Thế mới biết được tại sao người Trung Quốc hay nói cái gì mà “Câu hồn đoạt phách”.

–“Cậu chưa từng mỉm cười với ai phải không ?” Thật vất vả tìm về thanh âm của chính mình, Lôi Ân vội hỏi.

–“..... Không có.” Suy nghĩ một hồi, cậu nói ra đáp án mà làm cho Lôi Ân vô cùng vừa lòng .

–“Vậy cậu trăm ngàn lần đừng cười ở trước mặt người khác, đáp ứng với tôi đi , được không ? ” Lôi Ân cực kì đứng đắn , nghiêm giọng nói.

–“Được !” Đến bây giờ còn không có người nào có thể khiến cho cậu cười , trừ bỏ Lôi Ân.

–“Vậy cậu cười với tôi , có phải hay không bởi vì tôi đối với cậu có ý nghĩa đặc biệt ?” Lần này không dám hỏi trực tiếp, hấn sợ mình sẽ chuốc lấy thương tổn cùng thất bại .

Nhưng Nhạc Quang Y chỉ cười mà không đáp.

–“Tôi cảm thấy đêm nay cậu là lạ . Là vì chuyện tôi nói về mẹ cậu sao?”

–“Không phải, chính là tự nhiên thấy thoải mái thôi .” Bởi vì hấn mà cậu mới biết được cậu đã tự lừa mình bao năm thật hoàn hảo.“Đúng rồi, cái kia là ai dạy cho anh ?”

–“Cậu quá xem thường tôi rồi ! Là do tôi tự học đấy .” Đó là hấn không ngừng tự tra từ điển, hết tra lại ghép vần mà được .“Có một chút cảm động hay không a?”

–“Trở về đi!” Vòng qua Lôi Ân, cậu đi về phía con ngựa mình cưỡi đến.

–“Như thế nào mỗi lần đều như vậy.....” Lôi Ân nhỏ giọng nói thầm . Nhưng vẫn là gắt gao bám đuôi lẳng nhăng phía sau.

Trở lại căn biệt thự, Lôi Ân theo thói quen đưa Nhạc Quang Y đến tận cửa phòng.

–“Được rồi, ngủ ngon!” Đang chuẩn bị hướng phòng mình đi đến, lại bị Nhạc Quang Y giữ chặt.

–“Sao thế.....” Vừa định hỏi đã bị một lực đạo kéo vào phòng. Đóng cửa lại, còn không có lấy lại tinh thần, một vật thể lạ ầm ập ướat át liền chạm lên môi hấn .

Xuất phát từ bản năng, Lôi Ân hai tay ôm lấy thắt lưng của Nhạc Quang Y kéo gần khoảng cách lẫn nhau để càng hôn cậu sâu hơn. Nhạc Quang Y một bàn tay chậm rãi cởi bỏ nút thắt áo sơ mi đen của Lôi Ân, trượt đi vào. Tay kia thì cởi bỏ quần áo của chính mình , lại bị Lôi Ân dè lại.

–“Quang.....Cậu định đùa với lửa sao?” Thanh âm dị thường khàn khàn. Mắt vàng lóe ra ham muốn rõ ràng . Hấn biết rõ đối mặt với cậu , chính mình không có chút tự chủ.

–“Tôi biết chính mình đang làm cái gì.....”Tiếp tục cởi quần áo của mình, lộ ra dáng người cao gầy rắn chắc,“Ôm tôi đi .” Đối với Lôi Ân cười một cái , nụ cười bình thản nhưng lại chứa muôn vàn quyến rũ.

Lôi Ân đêm nay đã muốn bị kích thích nhiều lắm rồi, bảo hấn làm thế nào mà chống lại dụ hoặc như vậy đây ? Một phen đem Nhạc Quang Y đặt lên giường, ném bay đồng quần áo đã được cởi sạch, đè ép đi lên.“Cậu bây giờ có hối hận thì cũng không còn kịp rồi.”

Hấn bá đạo hôn lên đôi môi đỏ mọng mê người , đầu lưỡi ầm ướat dính nóng bữa bãi nhấm nháp mỹ vị, chậm rãi liếm mỗi một tắc non mềm ngọt lành. Nụ hôn khê như muốn che chở, như chuồn chuồn lướt nước qua đôi mắt, chớp mũi, vành tai của Nhạc Quang Y , nhưng ở trên đôi môi thì thoảng dừng lại lâu hơn một chút , rồi lại chăm sóc tỉ mỉ đến cái cổ trắng dài nhỏ, lưu lại ấn kí của riêng hấn . Theo sau lại lưu luyến ở sắc phần hồng nổi lên, không ngừng khê cắn, rồi lại liếm đùa cợt.

–“Ừm” Nhạc Quang Y phát ra tiếng thở dốc.

Lôi Ân một đường hôn xuống dưới, hai tay cũng không ngừng mềm nhẹ vuốt ve, giống như ngửa lại như không phải, làm cho Nhạc Quang Y không kiên nhẫn vụn vụn thân thể. Một tiếng thét kinh hãi vang lên từ miệng Quang Y, Lôi Ân chính là đang hàm trụ phân thân của Nhạc Quang Y.

“A.....” Thành linh xảy ra kích thích, khiến cho Nhạc Quang Y rên rỉ ra tiếng.

Miệng ẩm áp bao vây, đầu lưỡi không ngừng cắn nhẹ, liếm quần quanh. Cái loại khoái cảm này thật khiến Nhạc Quang Y cả người khô nóng, thân thể không ngừng vụn vụn, không ngừng kêu gào yêu cầu phóng thích.“A.....Ừm..... Không.....” Thế nhưng Lôi Ân càng ngày càng liếm sâu hơn .Bị thật nhiều khoái cảm đánh úp, Nhạc Quang Y càng cứng hơn, run rẩy phóng ra.

“Còn không có chấm dứt đâu.” Lôi Ân thân thủ từ trong ngăn kéo lấy ra một lọ bôi trơn.

“Như thế nào..... lại có.....” Còn chưa có khôi phục dư vị vừa rồi , Nhạc Quang Y lơ mơ nhìn thấy một thứ gì đó trong trong tay Lôi Ân.

“Từng phòng đều có a , vì để ngừa có được cơ hội này ” Hẳn nhưng là lúc chuẩn bị từng đấu tranh tư tưởng dữ lắm,nhưng hôm nay không phải là dùng tới sao. Nói xong nhanh chóng sử dụng ở nơi tượng trưng nam tính đã sớm sưng đỏ.

“Biến thái..... A” Lôi Ân đã tiến nhập trong cơ thể của cậu , nhưng nghe đến cậu kêu to khiến cho hẳn không dám động.

“Có..... Đau không?” Lôi Ân thống khổ hỏi.

“Ngủ ngốc..... Còn dám nói!”

“Tôi..... nhịn không được .” Trước chậm rãi rút ra lại tiến vào, cuối cùng biến thành càng lúc càng nhanh tiến lên. Tóc dài không ngừng mà ở không trung bay lên câu thành từng đạo đường cong xinh đẹp .

Chậm rãi thống khổ kêu to dần biến thành tiếng rên rỉ cùng tiếng thở dốc ồ ồ . Toàn bộ căn phòng tràn ngập phong cảnh kích tình kiều diễm.

Nhạc Quang Y nhìn Lôi Ân ngủ say , nhẹ tay khẽ vuốt vuốt mái tóc dài bên gối . Nguyên bản con người đen luôn lạnh lùng che giấu tình cảm, lúc này hiển lộ rõ không thể nghi ngờ. Cậu nhịn đau đến chậm rãi mặc quần áo vào rồi xuống giường. Cầm lấy bút viết xuống mấy chữ , đặt ở trên mặt tủ đầu giường. Cậu cầm hộ chiếu nhẹ nhàng mở cửa,trước khi đóng cửa còn quay lại nhìn thật kĩ khuôn mặt tuần tú trên giường, trong mắt cậu là tràn ngập thống khổ cùng bất đắc dĩ. Sau đó là đóng cửa lại không chút nào lưu luyến, nhanh chóng đi ra ngoài.

Những ánh sáng đầu tiên của buổi bình minh dần hé , ngày đêm luôn luân phiên nhau , những dòng chữ mà Quang Y để lại được ánh nắng chiếu vào có thể dễ dàng thấy được :

Ngày nghỉ của tôi được làm bạn với anh thật vui. Tôi sẽ trân trọng!

Nhạc Quang Y

Máy bay ở không trung bay lượn vẽ ra một dấu vết màu trắng.....Cậu nhắm mắt hạ quyết tâm không hề lưu luyến nữa .

.....Yêu cầu điều gì đây ?

.....Để rồi cái gì cũng không mang đi

.....Chỉ để lại cô độc

....Cứ coi như ta khoản đãi chính mình.....Một ly rượu ngon cuối cùng đi.

14. Chương 14

Thụy Sĩ , Lô Tắc Ân

Linh! Linh linh! Thanh âm chói tai của chiếc điện thoại đánh gãy giấc mộng của người đang ngủ.

-“Ừm.....” Thanh âm khàn khàn tố cáo người chưa ngủ đủ giấc đang vô cùng khó chịu .

-“Quang Y! Cậu đang ở nơi nào?” Từ điện thoại truyền đến một tiếng quát to vội vàng .

-“Lô Tắc Ân.”

-“Cậu cứ ở yên đấy ! Tôi lập tức sẽ...” Mơ hồ nghe được âm thanh cùng người bên ngoài nói chuyện:“Mau chuẩn bị phi cơ trực thăng.....”

-“Lăng Tước, anh.....”

-“Gặp mặt sẽ nói !” Nói xong liền chặt đứt điện thoại.

Nhạc Quang Y lắc đầu thu hồi điện thoại, tiếp tục chui vào trong ổ chăn ấm áp . Cậu thật sự cảm thấy mệt không chịu được, tối hôm qua vận động kịch liệt , hơn nửa buổi sáng hôm nay lại phải ngồi máy bay vô cùng khó nhọc, khiến cho cậu hiện tại chỉ có một nhu cầu cấp bách chính là nghỉ ngơi.

Anh quốc , Yêu Đinh Bảo

-“Lôi Ân, đừng uống nữa !” La Y đoạt lấy bình rượu từ miệng Lôi Ân, quát to .“Cậu thử nhìn xem cậu hiện tại là cái bộ dáng gì đi !”

-“Hừ! Cậu như vậy có ích lợi gì! Cậu phải đi tìm cậu ấy mới đúng a!” Dịch Áo Tư cũng không quen nhìn người đàn ông bình thường luôn tràn đầy khí phách , giờ phút này chính là say như chết nằm ở trên sofa.

-“Ha ha..... Tôi trong mắt cậu ấy..... không là cái gì cảNhiều nhất chính là một người bạn mà thôi..... Tôi hận..... Hận cậu ấy cứ bỏ tôi đi như vậy..... Hận cậu ấy ...không thương tôi.....” Thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng biến thành cú đầu nỉ non.

-“Cậu ta không thương cậu , sẽ để cậu thương sao? Sao cậu lại quá ngu ngốc vậy !” La Y một quyền đánh thẳng lên má trái Lôi Ân.

-“Cậu ấy chính là..... đồng tình tôi thôi..... Đồng tình đứơc như tôi..... yêu cậu ấy ..nhiều năm như vậy .”

La Y không thèm để ý đến sự khuyên can của Dịch Áo Tư , lại tung ra một quyền đánh thẳng lên má phải Lôi Ân! * cấn gờm*

-“Cậu thật sự là một tên ngu ngốc! Chỉ vì đồng tình mà cậu ấy cam tâm tình nguyện cho cậu thương?” Thật muốn hung hăng đánh tỉnh đứơc này mà.

Lôi Ân mắt vàng vừa dấy lên ánh sáng hy vọng, nhưng nhanh chóng lại ảm đạm đau buồn .“Thế vì sao cậu ấy phải rời khỏi đây ?”

-“Có lẽ khúc mắc của cậu ấy chưa được giải đi.”

Mắt vàng lại sáng rực lên như bắt được vàng .“ Khúc mắc gì ?”

-“Đây là không phải là [trong nhà chưa tổ, ngoài ngõ đã thông] sao ,người ngoài cuộc thì tỉnh táo , trong cuộc lại u mê ngu dốt ?” Chịu ảnh hưởng của Lôi Ân , La Y cũng đã học tiếng Trung.

-“Cái gì?” Dịch Áo Tư khó hiểu nhìn La Y .

-“Nói chung tôi cảm thấy cậu ấy có tâm sự giấu kín trong lòng. Nhưng rốt cuộc là cái gì, chỉ có thể dựa vào Lôi Ân cớ bỏ .” Hân âm thâm nói ra suy nghĩ của mình .

-“Lên tinh thần đi, người anh em ! Cậu không nhớ hồi trước tôi cũng từng phải đuổi theo La Y còn gì! Hãy kéo người yêu của cậu lại đi .” Dịch Áo Tư kéo Lôi Ân đứng dậy , hung hăng vỗ vai Lôi Ân ,vì hân bơn hơi.

-“Đúng vậy! Đúng vậy !” Đối với chuyện này , La Y chính mình cũng rất đặc ý. Lại bổ sung thêm câu tiếng Trung “Thuyền đến đầu cầu ắt thẳng.” Nói xong cũng hung hăng đánh vào người Lôi Ân.

-“Khụ..... Khụ khụ..... Câu này nghe chẳng giống cổ vũ gì cả .” Trong lòng Lôi Ân thập phần cảm tạ người bạn tốt luôn ủng hộ hân nhưng cứ thích nói lời trái lương tâm cơ .

-“A? Thế à ! Như vậy ‘Chưa tới phút cuối chưa thôi’ ! đúng rồi đi.” La Y hẩn học cái gì cũng đều rất nhanh nha ! Ai da , ai bảo chỉ số thông minh của hẩn quá cao,thật sự không có biện pháp mà!

-“Vì sao tôi nghe thấy không được tự nhiên lắm ?” Thực chịu không nổi cái tên hay khoe khoang này mà.

Tí tách! Tí tách tí tách!

La Y nhìn xuống Laptop, “Có chuyện làm ăn tới cửa này !” Bạn đang ?

-“VẬY à , thế thì cậu phụ trách đi! Tôi đi tắm rửa một cái, sau đó sẽ bay tới Thụy Sĩ.” Lôi Ân hiện tại thậm mong nhanh nhìn thấy Nhạc Quang Y để hỏi cho rõ ràng.

-“Được!”

Khi Lôi Ân tắm rửa xong xuôi đi ra, liền thấy thấy La Y cùng Dịch Áo Tư đều đang cau mày nhìn chăm vào màn hình.“Làm sao vậy?”

-“Lôi Ân, cậu tới xem này ! Lần này đối tượng là Quang Y.” La Y khuôn mặt luôn nho nhã hiếm có lúc mang theo vẻ nghiêm túc như thế này.

Lôi Ân bước nhanh đến trước màn hình thử nhìn một chút.

-“Bá tước Mạch Đặc?! Làm sao có thể là lão ta ? Lão ta khi nào thì cùng Quang kết thù ? ” Gia tộc Mạch Đặc cũng là một gia tộc lớn ở Anh quốc, tuy rằng địa vị không bằng Khải Lan Đức nhưng uy vọng cũng không hề nhỏ.

-“Tôi cũng thấy rất kỳ quái, Quang Y trước kia chưa từng đến Anh quốc. Làm sao có thể cùng hẩn gây thù ?”

15. Chương 15

Người này nổi tiếng là khó đối phó nha .

-“Cậu cẩn thận tra xem lão và Lăng Tước có từng gây thù với nhau không cho tôi đi .” Nói không chừng là vì Nhạc Quang Y làm cho lão thua kiện chẳng ?

La Y mười ngón bay nhanh như gió trên bàn phím.“Không có, bá tước Mạch Đặc này luôn tự cho là thanh cao, không hề cùng xã hội đen liên lụy không rõ . Nhưng thủ hạ của lão người tài ba không ít, những gì xã hội đen có lão cũng có.”

-“Nhưng nghe nói lão có bệnh thích sạch sẽ quá độ , không muốn ô uế tay của chính mình . Sự tình giết người sẽ thường tìm tập đoàn sát thủ ra tay hộ .” Dịch Áo Tư đối với tên bá tước quái dị này cũng có chút hiểu biết.

-“Công việc này chúng ta nhận đi !”

-“Được. Đỡ cho lão lại đi tìm người khác.” La Y nhanh chóng gõ gõ bàn phím hồi đáp.

-“Tôi xem cậu vẫn là nên giải quyết tình hình bên này trước đi ! Mạch Đặc cũng không dễ đối phó đâu .” Dịch Áo Tư đề nghị .

-“Đúng đấy , dù sao Quang Y bên kia có Lăng Tước bảo vệ, sẽ không gặp chuyện không may.” La Y cũng đồng ý.

-“Cái gì! Lăng Tước đang ở Thụy Sĩ? Dịch Áo Tư, cậu không theo dõi anh ta à ?” Hẩn như thế nào có thể đem Quang đặt bên cạnh ác sói ?

-“Anh ta đã biết là có người chơi đùa mình , bằng sức anh ta tra được ra chúng ta không khó, đến lúc đó hai hắc bang lớn sống mái với nhau cũng không phải là chuyện đùa giỡn nha .” Cá nhân La Y kỳ thật thực thường thức Lăng Tước.

-“Cậu yên tâm đi, bọn họ nếu có chuyện gì thì đã sớm xảy ra, còn có thể đợi cậu xuất hiện?”

-“Nhưng là.....” Hẩn vẫn vô cùng lo lắng, nhưng vì sự an toàn của người hẩn yêu, hẩn chỉ có thể.....

-“Được rồi, tôi sẽ giải quyết chuyện Mạch Đặc trước.” Lăng Tước ngời nếu dám động đến Quang dù chỉ là một sợi tóc gáy, ta mẹ nó sẽ giết sạch cả nhà ngươi!

Thụy Sĩ, Lô Tắc Ân.

Đối với người có thể ấn chuông cửa 10 phút liền kia, Nhạc Quang Y không thể không tỏ vẻ kính nể trước sự nhẫn nại của hắn. Phiền chán bò xuống giường, cậu lững thững ra mở cửa.

-“Cậu không sao chứ?” Còn không có thấy rõ người vừa tới, cậu đã bị một đôi cánh tay cường tráng ôm lấy.

-“Tôi thì có thể có chuyện gì chứ.” Cậu hiện tại chỉ thầm muốn ngủ, ngủ, và ngủ mà thôi.

-“Thế vì sao một tháng vừa rồi điện thoại di động cũng không mở, tôi sai người dò tìm cũng không có manh mối. Cậu rốt cuộc ở nơi nào? Cậu có biết hay không tôi lo lắng gần chết, không biết là có ai đó ở Pháp quốc cố tình cùng tôi chơi trò mèo vờn chuột, khiến tôi không đi đâu được. Bất quá hoàn hảo đã giải quyết xong, tôi liền lập tức tới tìm cậu. May mắn là cậu không có việc gì.” Lời nói liên tiếp đập thẳng vào tai cậu khiến cho đầu Nhạc Quang Y càng ngày càng đau.

-“Buông ra!” Thanh âm cự tuyệt lạnh lùng vang lên.

Lăng Tước chỉ có thể lưu luyến không muốn mà buông người mình ngày mong đêm nhớ ra. Bỗng nhiên mắt sắc thoáng nhìn.

-“Đây là cái gì?” Trừng lớn mắt thấy rõ trên chiếc cổ tuyết trắng là một vết màu đỏ chói mắt. Bằng kinh nghiệm hắn liền biết đó là hôn ngân, hơn nữa không có khả năng là do phụ nữ để lại. Kéo cổ áo rộng ra, lại càng thấy nhiều vết màu đỏ che kín trước ngực. Lòng phần nộ đổ kị ở đáy mắt hừng hực dấy lên.

Nhạc Quang Y bình tĩnh kéo lại áo, quay người hướng phòng trở về.

-“Cậu nói rõ ràng cho tôi biết đi!” Hắn vội vàng đuổi theo Nhạc Quang Y

-“Tôi không nhất thiết phải giải thích với anh.” Lạnh lùng nói xong, lại tiến vào trong chăn tiếp tục ngủ bù.

Hừ hừ! Đúng vậy! Lăng Tước biết chứ. Hắn biết Nhạc Quang Y chỉ coi hắn là bằng hữu, nhưng là hắn không cam lòng! Không cam lòng a!

-“Cậu..... thương người đấy sao?” Hai đám nắm chặt, run run hỏi.

Biết là sẽ ngủ không được, Nhạc Quang Y chỉ có thể mở to mắt, thở dài, ngồi dậy dựa vào đầu giường nhìn về phía Lăng Tước.

-“Lăng Tước, đối với tình yêu của anh, tôi chỉ có thể nói lời xin lỗi. Còn nếu là chuyện khác, anh hỏi xuất phát từ sự quan tâm của bằng hữu, tôi thực cảm tạ. Nhưng, đối với việc riêng tư của tôi, tôi nghĩ tôi có quyền giữ bí mật đi.” Đây là thời điểm tốt để dứt khoát chuyện này.

-“Yêu chính là yêu, cậu nghĩ cậu nói xin lỗi là có thể thu hồi tình yêu của tôi? Nếu dễ dàng như thế, tôi đã không thống khổ như vậy.” Trong đôi mắt sâu thẳm đã sớm che giấu không được nồng đậm bi ai. Tuy đã sớm biết kết quả, nhưng vẫn là không muốn buông tha cho. Rốt cục lại không khác gì con thiêu thân lao đầu vào lửa tình. Biết rõ sẽ diệt vong lại vẫn là cam tâm tình nguyện nhảy xuống.

Nhạc Quang Y không nói gì mà chỉ nhìn người đàn ông cao lớn trước mắt. Một người tốt lại chung tình như thế... nhưng... Ai! Cậu cứ như vậy thì nhất định sẽ trở thành người cô độc nhưng lưng lại đeo một trái tim tình. Xem ra cậu không thể không tin lời nói của một thầy tướng số từng xem cho cậu trước đây rồi. Nguồn:

-“Mặc kệ như thế nào! Nếu hiện tại không có ai ở bên cạnh cậu, thì tôi sẽ không bỏ cuộc cho vị trí ấy. Cậu trước nghỉ ngơi đi, tôi ngày mai sẽ lại tới tìm cậu.” Sau khi hôn lên trán Nhạc Quang Y, Lăng Tước bước ra ngoài.

Nhạc Quang Y không có xem nhẹ lệ quang trong mắt Lăng Tước, không thể ngờ một người kiêu ngạo như vậy sẽ có lúc để cho người khác thấy mặt yếu ớt của hắn.

Nhìn bầu trời đầy sao ngoài cửa sổ , cậu chợt cười khổ. Khi nào thì mới kết thúc a.....

16. Chương 16

Anh quốc , Yêu Đình Bảo

Trời đêm không trăng, không sao , gió thổi nhẹ nhẹ , đêm khuya yên tĩnh không có một tiếng vang.

Lôi Ân cùng Dịch Áo Tư một thân trang phục đen xì vụng trộm mò mẫm vào hang ổ của bá tước Mạch Đặc .

-“Cái tên bá tước điên đồ đem nơi này làm thành cái quái gì thế này!” Đẩy đẩy kính mắt nhìn tia hồng ngoại trong đêm , Lôi Ân ngạc nhiên, nhỏ giọng nói.

-“Ha ha..... Lão ta không phải là xuất thân từ quân nhân còn gì .” Dịch Áo Tư nhìn xung quanh , không nhìn được cười . Cái tên bá tước Mạch Đặc xây dựng trang viên của lão cùng với căn cứ quân sự là giống nhau.Ổ cửa lớn thì có một đài quan sát, trên đó có hai người luôn luôn hai khẩu súng lớn bảo vệ.. Bay qua tường vây, ở trong bốn phía nơi nơi đều có đội tuần tra . Trên vách tường còn trang bị rất nhiều thiết bị an toàn cùng thăm dò.

-“Vào xem đi !” Lôi Ân dễ dàng bám vào tường, nhòm ngó cửa sổ. Vừa thấy lập tức lui về phía sau, đánh lên lưng Dịch Áo Tư một cái.

-“Ồ..... Làm gì a?” Dịch Áo Tư vuốt vuốt mũi, rầu rĩ nói. Nhưng vừa giương mắt thì bị sưng sốt. Nhìn qua mắt kính đặc thù, bọn họ có thể nhìn thấy trong không khí là tầng tầng lớp lớp tia hồng ngoại, trông không khác gì một con đường rậm rạp tơ hồng.“Lão ta tưởng nhà lão là bảo tàng chắc !” Làm quá nhiều hệ thống phòng trộm nha .

-“Ha ha..... Thực chịu không nổi!” Nơi này quả thực cùng thành lũy của La Kiệt có phần còn khoa trương hơn .

-“La Y! Chặt đứt hệ thống phòng trộm !” Xoa bóp chiếc micro truyền tin nhỏ bên tai, Lôi Ân lên tiếng phân phó La Y đang ngồi tiếp ứng ở bên ngoài kia .

-“Được! Lão gia hỏa này trong nhà rất cuộc có cái bảo bối gì đây !Thật khiến người ta tò mò nha ” Thanh âm thanh thoai lập tức truyền lại.

Chỉ chốc lát sau trong không khí tơ hồng đều biến mất ,“Đi bên trái!”Giọng nói La Y lại truyền đến.

Hai người một mạch tiến lên ,xem ra Mạch Đặc kia cũng quá tin tưởng hệ thống phòng trộm của lão đi , dọc theo đường đi ngay cả một bóng người cũng không thấy. Đại khái là đem tất cả mọi người canh giữ ở bên ngoài rồi .“Ngừng! Bên phải của hai người chính là gian phòng cách vách thư phòng của lão ta đấy .” La Y nhìn bản đồ trên màn hình tiếp tục ra chỉ thị.

Lôi Ân cùng Dịch Áo Tư nhìn thoáng qua, rồi nhẹ nhàng chuyển động , đẩy cửa đi vào. Căn phòng tối đen , cái gì cũng đều nhìn không thấy, nhưng vì bọn họ có sử dụng kính đêm nên ban đêm cũng chẳng khác gì ban ngày , hai người nhanh chóng phát hiện ra đây là phòng của một người phụ nữ. Đầu giường treo một bức ảnh chụp thật lớn ,trong bức ảnh chính là một người phụ nữ xinh đẹp động lòng người , tay người phụ nữ ấy ôm chặt lấy người đàn ông tóc nâu lạnh lùng bên cạnh. Vừa thấy liền biết rằng người phụ nữ này vô cùng yêu người đàn ông tóc nâu nhưng người đàn ông ấy giống như thờ ơ, không để ý đến.

-“A! Là hắn!” Dịch Áo Tư khẽ kêu lên .

- “Cậu biết ?” Lôi Ân rất ngạc nhiên.

-“Người này là một nhân vật truyền kì nha! Hắn.....”

-“Các người đang làm cái gì có nhớ không a , đừng quên việc chính !” Dịch Áo Tư còn chưa nói xong , đã bị thanh âm thô bạo từ lỗ tai vọng đến đánh gãy.

Đúng rồi nha ! Hiện tại nhưng là đang ở trong địa bàn của người ta. Lôi Ân từ trong túi trước ngực xuất ra một cái ống nghe áp chặt lên bức tường. Dịch Áo Tư cũng xuất ra một dụng cụ có chức năng tiếp nhận

âm thanh, nhanh chóng từ ống tai nghe truyền đến thanh âm của cuộc nói chuyện rất rõ ràng , hai người mỗi người một cái tai nghe nhỏ nhét vào lỗ tai.

-“Hừ hừ! Ông trời rất cục cớ mắt , làm cho ta biết hung thủ hại con gái ta nhiều năm là ai “Một giọng nói uy nghiêm già nua truyền đến.

-“Đúng vậy, lão gia! Tiểu thư phát điên nhiều năm như vậy , thẳng đến tối hôm qua rốt cục mới nói ra tên người này, thật sự là thiện ác đều có báo. Nhưng thưa lão gia, chúng ta tự mình động tay không phải nhanh hơn sao?” Một âm thanh bén nhọn chói tai khác đáp lời.

-“Hừ! Cái loại dân đen này , không xứng làm cho ta phải động tay, việc gì phải ô uế tay ta.” Thanh âm phần nộ khinh thường nói.

-“Vâng! Lão gia nói rất đúng!” Ngữ điệu nịnh hót nghe chói cả tai.

-“Người đi xem tiểu thư thế nào rồi đi!”

-“Dạ!” Một trận mở cửa rồi đóng cửa vang lên. Nguồn :

-“Hừ! Nhạc Quang Y phải không? Đợi nhiều năm như vậy cuối cùng đã lòi đuôi ra, chưa từng có người nào hại người nhà Mạch Đặc mà còn có thể tiêu diêu tự tại .Đại nạn của người đến rồi đấy !” Sau một phen lăm băm lầu bầu lại là một trận mở cửa ,đóng cửa.

-“Thì ra cùng con gái của lão có liên quan.” Hai người có chút dăm chiêu thoáng nhìn qua nhau .

-“Đi mau! Mạch Đặc trở ra sẽ biết hệ thống phòng trộm bị ngắt !” Giọng nói vội vàng của La Y lại một lần đánh gãy hai tên đang trầm tư .

Nhanh chóng thu hồi dụng cụ, ra khỏi phòng, đóng cửa lại. , Lôi Ân lại hướng trên tường chiếu một cái . Tiếp theo có ánh sáng phản hồi. Vừa đi đến cửa sổ, những sợi tơ hồng liền sáng lên. Hai người thở dài một hơi, thiếu chút nữa!

Nhẹ nhàng rơi xuống đất, lại né qua đội tuần tra cùng lính gác, bay qua tường vây liền thấy chiếc xe thể thao màu đen của La Y. Hai người vừa lên xe, chiếc xe cũng khởi động, lao đi vun vút.

Trở lại biệt thự , ba người cùng nhau tiến vào thư phòng.

-“Như thế là người ngoài chỉ biết rằng con gái của lão tên Sa Lâm vì chồng tử vong ngoài ý muốn nên không chịu nổi dả kích mà phát điên ” La Y chăm chú nghe những gì hai người vừa kể, đưa ra một câu kết luận.

17. Chương 17

-“Đúng vậy ! Nhưng chân tướng sự tình rốt cuộc là như thế nào thì không có người biết.” Xã hội thượng lưu cũng không có ai biết.“Đúng rồi! Dịch Áo Tư, người đàn ông trên bức ảnh ấy rốt cuộc là ai?” Lôi Ân tổng cảm thấy sự tình cùng người đàn ông này không thoát được có can hệ.

-“Hắn chính là chồng của tiểu thư Sa Lâm , từng là hải tặc oai phong một cõi Bắc Âu mười năm liền, Phát Lôi Đức · Hán Khắc. Người này dã tâm rất lớn, lợi dụng việc Sa Lâm điên cuồng yêu hắn , đã cùng làm đám cưới với quý tộc Anh quốc để hắn ta có được thân phận quý tộc .” Dịch Áo Tư hồi tưởng nói.

-“Cái này tôi cũng nghe nói qua, lúc ấy bá tước Mạch Đặc không đồng ý,lão ta là người không thể chấp nhận những thứ không sạch sẽ . Nhưng bởi vì La Sa Lâm lấy cái chết ra để cầu xin , thương con gái nên chỉ có thể đồng ý. Nhưng cuối cùng cái chết ly kì kia thì không ai biết nguyên do ” La Y nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói.

-“Tôi như thế nào lại không biết những chuyện này nhỉ ?” Lôi Ân khó hiểu.

-“Cái thời điểm đó không phải là khi cậu đang điên cuồng mê luyến Quang Y sao? nơi nơi tìm tin tức của cậu ấy , nào có tâm tư quan tâm đến chuyện khác a!” La Y thừa cơ chế giễu hắn .

-“Ha ha.....” Dịch Áo Tư cũng cười trêu Lôi Ân . Kỳ thật hắn thực kính nể Lôi Ân bởi tính kiên trì trong tình yêu .

-“Cười cái gì mà cười hả ! Đây mới là tâm huyết chân chính của một người đàn ông , hiểu chưa” Lôi Ân tuyệt không có xấu hổ, mặt dày đến cùng .“La Y, cậu có nhớ hay không, chúng ta không tìm được tin tức của Quang trong bốn năm ?” Lôi Ân có chút đăm chiêu nói.

-“Có phải là từ lúc cậu ấy 18 tuổi đến 22 tuổi?” Hần nhớ vô cùng rõ ràng, bốn năm đó , Quang Y giống như biến mất một cách bí ẩn .

-“Không sai. Cùng chuyện này là có liên quan chăng ?”

-“ Rất có thể!” La Y gật gù đầu.“Chúng ta có thể hỏi những người có liên quan khi ấy .”

-“Nhưng vấn đề là Phát Lôi Đức · Hán Khắc, sau sự kiện đó thì người của hắn tất cả đều phân tán đến các nơi trên thế giới , điều tra không dễ a .” Dịch Áo Tư nhíu nhíu mày nhìn La Y.

-“Khó cũng phải tìm mọi cách tra ra bằng được ! Tôi cuối cùng vẫn cảm thấy người này là nhân vật mấu chốt.” Lôi Ân kiên định nói.

-“Được ! Chúng ta sẽ phải cố gắng nhiều đây. Anh yêu ! Anh sẽ hỗ trợ , phải không ?” La Y nhìn người yêu , lộ ra nụ cười mê người.

-“Đương nhiên! Chuyện của các cậu cũng là chuyện của tôi!” Dịch Áo Tư mê muội nhìn La Y, đang muốn hôn lên đôi môi đỏ mọng đang hé mở kia thì La Y lại quay đầu,“Tốt ! Chúng ta liền phân công nhau tiến hành đi.”

Thật là! Tình nhân của chính mình gần đây lực chú ý không còn đặt trên người hắn nữa . Dịch Áo Tư có chút bốc mùi giấm chua !

Nhìn Lôi Ân lên lầu, La Y quay đầu nhìn người đàn ông lớn đầu mà có tính cách như trẻ con hờn dỗi này, lắc đầu cười cười. Ghé vào lỗ tai Áo Tư khẽ nói:“Em luôn yêu anh!” Nhìn khuôn mặt người yêu thỏa mãn tươi cười hớn hở lại tiếp tục thủ thủ :“Cho nên em hy vọng Lôi Ân cũng có thể giống như chúng ta vậy. Anh có biết..... cậu ấy đang rất đau khổ ! Em không đành lòng.....”

-“Anh hiểu được mà !” Dịch Áo Tư đánh gãy lời nói của La Y .“Anh chỉ là.....” Lời nói chưa xong đã biến mất ở hai cánh môi giao hòa lẫn nhau.....

Thụy Sĩ , Lô Tắc Ân

....Lại gần một tháng trôi qua

Từ sau ngày đó , Lăng Tước lại khôi phục bộ dạng tự tin tiêu sái trước kia . Hắn lại tiếp tục quan tâm đến Quang Y . Nhưng Lôi Ân..... chưa đi tìm cậu . Hắn nhất định rất hận cậu đi! Cũng tốt, cứ như vậy đi. Nhưng là tâm của cậu..... Vì sao..... lại đau như vậy chứ ? Nhìn Biển lớn mờ mịt , hy vọng tiếng sóng biển cuộn cuộn có thể rửa được tâm linh của cậu .

-“Quang Y! Quang Y!”

-“Ừ?” Lấy lại tinh thần, cậu bắt đầu nhìn người đàn ông trước mắt này .

-“Cậu có biết hay không, cậu thường thường sẽ nhìn những người có mái tóc đen dài đến xuất thần a!” Lăng Tước vẫn luôn theo dõi cậu , không có buông tha một tia cảm xúc nào trên mặt cậu.

Có sao?! Nhạc Quang Y vô cùng kinh ngạc! Chính mình cũng không biết bắt giác cứ

-“ Một tháng đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Hắn thật sự không cam lòng, nếu lúc trước liệu linh không rời đi, cứ thế ở bên cạnh cậu ấy thì có thể xảy ra chuyện như vậy hay không ?

-“Tôi.....” Cậu thật sự không biết bắt đầu từ đâu .

-“Tôi vốn nghĩ rằng..... chỉ cần luôn ở bên cạnh cậu, một ngày nào đó trong mắt cậu sẽ chỉ có tôi. Nhưng là tôi sai lầm rồi, chỉ cần có người cậu để ý , cho dù là trong nháy mắt, từ nay về sau trong mắt của cậu cũng chỉ có hắn .” Hắn thật sự là đã quá sai lầm rồi ...

Thật sâu hút vào một hơi,“Mặc kệ như thế nào, tôi thật sự rất ghen tị với cái người có thể khiến cậu thay đổi kia!”

Chạm lên mái tóc ngắn mềm mại bị gió thổi loạn của Nhạc Quang Y, hần trầm mặc nói tiếp .“Cũng cực kì hận vì sao người đó không phải là tôi” Hần là thật sự yêu cậu a! Nhưng thật bất đắc dĩ khi người mở được trái tim cậu lại không phải là hần..... Nhẹ nhàng hạ xuống nụ hôn cuối cùng.

-“Anh nhất định sẽ tìm được người tốt hơn tôi.” Đối mặt với người này, cậu thật sự không biết nên nói những gì.

Bên môi nổi lên cười khổ,“Có lẽ.” Nhưng là chỉ có tự mình biết, kiếp này ai cũng không thể thay thế được vị trí của cậu trong lòng hần, thay thế được người mà hần đã yêu , đã đau lòng đến tận xương tủy này .

-“Nhưng cậu phải luôn nhớ kĩ rằng vô luận phát sinh chuyện gì, đừng quên phía sau còn có tôi , còn có Lăng Tước luôn gánh vác giúp cậu, cái ôm của tôi luôn rộng mở ” Nhạc Quang Y nhìn người đàn ông trước mặt đang cười rất ôn nhu này, không tự chủ được gật gật đầu.

-“Tốt lắm, nhanh đi tìm anh ta đi!” Nói xong nhìn Nhạc Quang Y liếc mắt một cái, liền xoay người trở về. Nhạc Quang Y nhìn bóng dáng cao lớn dần dần đi xa, ở giữa gió biển càng toát lên vẻ cô đơn hơn .

Chỉ có gió biển thổi , người đàn ông ấy phải khó khăn lắm mới nói ra được những lời này trong nháy mắt vừa xoay người những giọt nước mắt trong suốt chợt rơi xuống ...rơi xuống còn có tình yêu cùng đau thương của hần .

18. Chương 18

Nhạc Quang Y quay đầu lại liền thấy một thân áo trắng đang hướng phía cậu đi đến . Mái tóc đen dài bay bay trong không trung, đôi mắt vàng thâm thúy tràn ngập một nỗi cùng tiều tụy. Hần..... đến đây thật sao ! Đau lòng cậu thể nhưng có điểm mừng thầm. Sau lần ấy , cậu đã cố gắng không động tâm nữa nhưng khoảnh khắc người đó xuất hiện..... tâm cậu lại rối loạn..... Hần còn yêu cậu sao? Cậu không biết..... Cũng không dám nghĩ đến Nhìn người trước mặt mang bộ dáng thương tâm , cậu chủ động tiến lại , xoa xoa khuôn mặt gầy yếu của Lôi Ân, nhẹ nhàng phun ra,“Đồ ngốc!”

-“Tôi sẽ không buông tay ! Mặc kệ, cậu có chạy trốn tới nơi nào đi chẳng nữa !” Về mặt hần mỗi một, nhưng ánh mắt lại kiên định dị thường .

-“Vậy không cần buông tay .” Đem Lôi Ân kéo về phía mình, cậu ôm chặt lấy thân thể đang khẽ run kia .

-“Cậu.....” Trước mặt chính là người như gần mà cũng như xa , Lôi Ân thật cẩn thận, muốn hỏi lại không dám hỏi.

-“Ở lại bên cạnh tôi đi!” Nhạc Quang Y vuốt vuốt mái tóc dài của Lôi Ân, có cảm giác muốn bật cười trong lòng.

Đứng trước tình huống này, Lôi Ân cảm thấy cơ thể như bị cứng đờ lại , hần không dám cử động dù chỉ một chút, hần rất sợ tất cả chỉ là ảo ảnh, khẽ động đây là mọi thứ sẽ tan thành mây khói.

-“Cậu..... nói thật sao ?” Thật lâu sau, Lôi Ân rốt cục đánh vỡ trầm mặc, giọng nói hơi run run.Tình yêu của hần rốt cục có hồi báo sao ?

-“Ừm.”

-“Cậu không hề gạt tôi ?” Hần vẫn là không quá tin tưởng.

-“Không .”

-“Không hối hận?”

Nhạc Quang Y không kiên nhẫn đẩy hần ra , cậu không đáng tin nhiệm như vậy sao ? Có điểm tức giận nói:“Anh mà còn cứ hỏi lại nữa thì tôi sẽ”

Giờ thì Lôi Ân biết rồi, hần tin rồi , hần tin đây không phải là giấc mộng, là sự thật, sự thật a .Hần cũng sẽ không làm cho cậu có cơ hội đổi ý nha ! Hung hăng hôn lên đôi môi ngày đêm tưởng niệm, đầy hàm răng ra ,cái lưỡi linh hoạt không cho đối phương có cơ hội lùi bước, chỉ có thể triển miên theo.

Lăng Tước từ xa nhìn thấy hết một màn yêu đương không coi ai khác ra gì của cặp đôi kia. Hắn không thể tưởng được Quang Y sẽ coi trọng cái gã quý tộc tóc dài ngã sấp ngã ngửa kia! Nhưng hắn cũng bất đắc dĩ thừa nhận sự thất bại đầu tiên trong đời này ! Hắn cho tới bây giờ chưa từng luôn lo nghĩ cho một người như thế . Hắn chưa từng nghĩ mình đã yêu , đã bị chìm đắm trong dòng suối tình yêu , để rồi cứ mất phương hướng, cứ chìm đắm, phải chịu lấy đau đớn cùng thống khổ. Thật sự là Lăng Tước hắn đã không thể chiếm được trái tim lẫn thể xác của Quang Y, giờ đây hắn mất cậu thật rồi Ai....

—
-“Buông! Cút mẹ chúng mày đi ! Chúng mày ... lũ chết tiệt ... ” Âm thanh mắng chửi từ xa truyền đến gần. Thanh âm thế nhưng thật thanh thúy, dễ nghe.

-“Chuyện gì?” Lăng Tước nhíu mày, hơi nghiêng đầu hỏi trợ thủ đắc lực đứng ở phía sau hắn. Bạn đang ?

-“Tước gia! Tiểu tử này có hành vi lén lút theo dõi, lại còn muốn giết Nhạc thiếu gia!” Trợ thủ của hắn nhanh chóng đáp lời, vừa nói vừa chỉ vào một người thiếu niên đang bị hai vệ sĩ to con áp giải.

Lăng Tước nhìn người thiếu niên cả người bẩn thỉu , tóc đen mắt đen, dáng người lại mảnh khảnh.Lăng Tước thầm suy đoán cũng là người phương Đông đi, là cùng Quang Y đến từ cùng một nơi chăng?

-“Mẹ nó! Đại gia ta muốn nhìn ai hay giết ai thì liên quan khỉ gì đến các người hả !” Thiếu niên không ngừng kêu to , liên tục giãy dụa muốn thoát ra khỏi hai cánh tay sắt như gọng kìm .

-“Hừ! Cậu muốn theo dõi ai đúng là không phải chuyện liên quan đến chúng tôi , nhưng nếu cậu muốn hại Nhạc Quang Y thì lại là chuyện khác !” Lăng Tước ánh mắt lạnh như băng bắn về phía thiếu niên. Muốn hại Quang Y thì không thể nào tha thứ được !

19. Chương 19

Thiếu niên trước sững sốt, theo sau bình tĩnh đại ngộ cười hì hì nói:“À à ~ tôi còn nghĩ tại sao ! Hóa ra anh là có ý tứ với Nhạc Quang Y a! Bất quá anh thật đúng là rộng lượng nha! Nhìn người mình yêu ôm người khác thế nhưng còn muốn ngầm bảo vệ anh ta a! Chắc chắn chắc! Kính nể kính nể!”

-“Nói! Ai phái cậu tới ?” Lăng Tước trầm giọng chất vấn. Hắn là người chỉ biết hù dọa suông sao ? Nếu mà nghĩ như thế thì nhầm to rồi đấy !

-“Không có người nào a , chỉ là nhìn anh ta không vừa mắt thôi.” Thiếu niên lắc lắc tóc ngắn ,nháy mắt một cái , hồn nhiên cười.

- “Ồ, thật thế ? Phải không a ? Mang cậu ta về “chăm sóc” cho tốt !” Thuận miệng phân phó.

Hai tên vệ sĩ to lớn tiền tóm lấy thiếu niên , trong nháy mắt khi thiếu niên xoay người, Lăng Tước chợt nhìn thấy thiếu niên kia nhếch mép lên khinh thường cười lạnh.

-“Chờ một chút!” Lăng Tước nhìn thiếu niên bị xoay người lại , mới nói:“Đem cậu ta đi tắm rửa, rồi đưa đến phòng của tôi. Tôi tự mình thẩm vấn.” Nheo mắt lại , hắn lạnh lùng cười vừa lòng khi nhìn thấy trong mắt thiếu niên hiện lên một tia hoảng sợ.

-“Tước gia! Đã đưa người đến rồi ạ .” Thuộc hạ thân tín lên tiếng cung kính nói với Lăng Tước đang ngồi trên sofa nhắm nháp rượu vang cực phẩm .

-“Đưa vào đi .” Trên môi vẫn còn vương giọt rượu, miễn cưỡng nói.

-“Buông! Tôi tự đi được !” Người còn chưa tới, giọng nói trong suốt đã truyền đến rõ ràng .

Thành thật mà nói , thanh âm của cậu ta đúng là rất dễ nghe.

Một lát sau, một thân hình có những đường cong duyên dáng cùng với làn da trắng xuất hiện trước mắt Lăng Tước . Ngẩng đầu, Lăng Tước kinh diễm nhường mi . Thiếu niên này xuất hồ ý liệu (một cách bắt ngờ) bộ dạng đáng yêu vô cùng, lông mày xinh đẹp, mi dài cong cong ,con ngươi đen cùng với ánh mắt có thần , cái mũi khéo léo thẳng tắp , môi đỏ mọng mềm mại . Bộ dáng chỉ mặc áo tắm, mê người vô cùng.

Thật là một thiếu niên đẹp đẽ ! Nếu cậu ta không phải là muốn hại Quang Y , Lăng Tước nhất định sẽ đem cậu ta thu thành người của mình . Cầm chốt hắt , mắt hần liếc nhanh , thủ hạ hiểu ý tiêu sái đi ra ngoài, nhanh chóng đóng cửa lại.

-“Tôi đã nhặt được bảo vật gì đây a .” Buông chén rượu, đứng lên. Hần nhìn xuống thiếu niên, ngón tay nhẹ nhàng xoa hai má trắng nõn của cậu.

-“Bớt nói nhảm đi! Đại gia ta giờ nằm trong tay anh không hay ho gì , muốn giết , muốn làm gì cũng được!” Thiếu niên cường ngạnh ngẩng đầu, không sợ nhìn thẳng Lăng Tước.

-“Rất có khí phách.” Hần thật là có điểm thưởng thức tiểu tử này .“Cậu tên là gì?” Tay bắt đầu đi xuống khe vuốt đường cong duyên dáng nơi cổ của thiếu niên .

-“Nhàm chán!” Thiếu niên xem thường, cao ngạo dùng tay cào cào tóc.

Thật là có cá tính a! Ngón trở hứng thú bắt lấy chiếc vòng cổ bạch kim , lại cầm lấy hoa tai khéo léo hình chữ nhật, hần nhìn kỹ thì thấy mặt trên có khắc hai chữ “Tinh Thần”

-“Tinh Thần ? cậu gọi là Tinh Thần sao?” Giương mắt chống lại ánh mắt thoáng kinh ngạc của cậu , mím môi cười, hần giải thích nghi hoặc cho đối phương .“Mẹ tôi là người Trung Quốc, cho nên tôi sẽ nhận thức được chữ Trung Quốc.”

-“Hừ! Mặt trên viết cái gì thì tôi phải tên là như thế sao? Anh là tên gốc à !” Thế nhưng trong lòng cậu lại vô cùng khiếp sợ, có một loại cảm xúc khó nói chậm rãi dâng lên. Đã lâu lắm rồi nhỉ ! Có bao nhiêu lâu không nghe thấy có người gọi cậu như thế ?

Thật là hoài niệm mà

Tên gốc !? Chưa từng có người dám nói hần như vậy ! Ha ha, hần đối với cậu càng lúc càng cảm thấy hứng thú , bất quá hần cũng không quên việc chính . Tay tiếp tục vuốt ve xuống dưới , vuốt lên cái ngực trắng mịn khiến tay hần không muốn rời khỏi .“Nếu tôi là tên gốc, thì tôi gọi cậu là Tinh Thần là tốt rồi .” Khe cắn vành tai của cậu , hần nhẹ nhàng mà nói:“Tinh Thần, là ai phái cậu tới ?”

-“Đây là cái anh gọi là thẩm vấn sao? Biến thái!” Nghe hần gọi tên của chính mình, Tinh Thần trước ngần ra, sau đó lại chán ghét nói. Nguồn :

-“Biến thái?” Một khi đã như vậy, cũng đừng trách hần không thương hoa tiếc ngọc nha. Xoay người ôm lấy Tinh Thần đi đến bên giường, đem cậu hướng trên giường quăng xuống , người lập tức đè lên cậu . Đẩy dây lưng áo choàng tã ra , thân thể Tinh Thần liền toàn bộ lộ ra xuất hiện . Dùng thân thể ngăn chặn hành động kháng cự của Tinh Thần, khiến cho cậu không thể động đậy, hần lại dùng dây lưng đem hai tay của cậu cột lên đầu giường .

-“Anh... anh muốn làm gì?” Chẳng lẽ hần muốn..... Tinh Thần trừng lớn mắt nhìn Lăng Tước.

-“Cậu thông minh như vậy , làm sao có thể không biết tôi muốn làm gì?” Cúi đầu trước sắc phấn hồng nổi lên trước ngực, hần rõ ràng cảm thấy thân thể dưới thân cứng đờ, bàn tay to liền xoa phân thân của cậu.

-“Anh nếu dám làm! Tôi nhất định sẽ giết anh !” Tinh Thần phẫn nộ nhìn hần.

-“Chỉ cần nói ra là ai phái cậu tới , tôi liền dừng tay.” Lăng Tước tà tà cười nhìn cậu. Kỳ thật cho dù cậu nói ra , hần cũng sẽ không dừng tay . Mỹ thực trước mặt, không ăn thì là cái đạo lý gì chứ.

-“Nằm mơ!” Tinh Thần oán hận nói.

-“Vậy không thể trách tôi .” Lăng Tước thoải mái tiếp tục cắn mút người dưới thân, tay cũng chậm chậm chạm vào phân thân của Tinh Thần, không ngừng vuốt ve xoa nắn . Nhìn cậu vì không để chính mình kêu ra tiếng mà cắn chặt môi dưới bật ra vết máu. Lăng Tước thể nhưng có điểm đau lòng, hần thật đúng là muốn nghe xem giọng nói tuyệt vời của cậu mà! Nhưng lại nghĩ đến Quang Y , hần nào có thể tha thứ cho người đang nằm dưới này . Thời điểm không sai biệt lắm , Lăng Tước đè lại ngay trước, ác ý không cho cậu phóng thích. Ghé vào lỗ tai cậu đe dọa :“Nói hay không?”

Nhìn cậu vẫn là cố chấp không rên một tiếng, thân hình khó nhẹn vặn vẹo,khuôn mặt đỏ bừng. Lăng Tước càng quyết tâm, vặn bung hai chân cậu ra , một đường thẳng tiến, dùng đạo khô cạn bị mạnh mẽ xuyên qua

, bị xé rách vô cùng đau đớn , Tinh Thần chỉ thét lớn một tiếng, cho dù là đau đớn đến chết ngất nhưng cậu vẫn là không nói tiếng nào . Máu theo sườn đùi chảy ra khiến cho ga trải giường nhiễm những vết đỏ hồng chói mắt.

–“Vẫn là không nói sao?” Lăng Tước không để ý đến đau đớn của cậu ,tiếp tục cuồng dã tiến lên . Nhìn người dưới thân quật cường cắn nát môi. Hắn cố áp chế sự không đành lòng, lại liên tục tra tấn cậu .

Tinh Thần nhắm mắt lại, trong lòng cười khổ. Mẹ nó! Vì cái tên Nhạc Quang Y kia , cậu hy sinh cũng thật lớn a!

20. Chương 20

Ánh nắng chết tiệt ! Nhạc Quang Y cố mở to hai mắt ra nhưng nhanh chóng nhắm mắt lại nhìn ánh nắng chói chang , sau đó một trận đau nhức liền hướng cậu đánh úp lại. Đây là kết quả của cuộc làm tình không biết tiết chế a . Hơi hơi quay đầu liền trông thấy một đôi mắt vàng đang chăm chú nhìn mình.

– “Tĩnh rồi ?” Thanh âm khàn khàn ngay cả chính cậu cũng hoảng sợ.

– “Tôi cần bản không ngủ.” Lôi Ân đem Nhạc Quang Y kéo qua làm cho cậu gối đầu lên tay của chính mình, cánh tay còn lại giữ lấy thắt lưng của cậu , thương tiếc hôn hôn lên trán cậu.“Tôi sợ cậu lại đi , nên không dám ngủ.”

Ai ! Cậu giống như đem người này làm hại thực phẩm! Nhạc Quang Y quay đầu, hôn hôn lên gáy Lôi Ân,“Tôi sẽ không đi .” Có lẽ..... Cậu sẽ hưởng sinh mệnh yêu cầu một lần , cậu thực sự muốn thử, muốn tiếp nhận người đàn ông này.

Lôi Ân mừng như điên xoa xoa những dấu vết hoan ái che kín trên ngực Nhạc Quang Y “Cậu nhất định phải bảo vệ lời hứa này đây , nhé ?!”

–“Được.....” Nhạc Quang Y bắt lấy cái tay xấu tính đang muốn đi xuống thăm dò, cảnh cáo nói,“Anh nếu dám lại đến, cũng đừng trách tôi không khách khí!” Kỳ thật cậu toàn thân đau nhức, cần bản vô lực làm cái gì. Bất quá người này là cảm thú sao? Tối hôm qua muốn nhiều như vậy, còn chưa đủ?

–“Được rồi!” Hắn ngoan ngoãn lùi tay về, biết tối hôm qua đã làm cậu mệt chết rồi . Nhưng ông trời ơi , chỉ cần đối mặt cậu, tự chủ của hắn liền không còn sót lại chút gì là sao ?!

Cứ như vậy ôm người mình yêu , Lôi Ân cảm thấy hạnh phúc cực kỳ! Nếu là mộng thì xin vĩnh viễn đừng làm cho hắn tỉnh! Tuy rằng hắn không thể xác định được cậu có yêu hắn không nhưng hắn biết cậu không phải đối với hắn không có cảm giác gì! Có đôi khi cảm thấy tâm của cậu tựa như trăng trong biển, thấy được, lại sâu không thấy đáy! Bất quá có thể làm cho chính mình vĩnh viễn ở lại bên người cậu , cái này đủ rồi ! Hắn cũng không còn dám cầu hơn nữa !

Linh linh! Linh!

–“Điện thoại của anh đây !” Nhạc Quang Y lấy tay quờ quạng phía sau tường thịt của ai đó. “A?..... Hừ!” Đang chìm đắm trong hạnh phúc của chính mình, Lôi Ân có điểm cảm tức vuột ném đi động.

–“Gi?!”

–“Ha ha, cơn tức rất lớn a! Tôi đã phá rồi cái chuyện tốt gì đi.” La Y thanh âm trêu chọc chậm rãi truyền đến .

–“Cậu làm sao mà biết.....” Lôi Ân có điểm kỳ quái, hắn còn không có nói cho bất luận kẻ nào đâu.

–“Tôi làm sao mà biết việc có người đã bị cậu ra tay ? Ha ha, bởi vì tôi đang ở ngay ngoài cửa của các người , bên trong là cái tình trạng gì tôi đều biết rất rõ nha !” Giọng nói thanh thoi nói ra làm cho người ta phải giật mình choáng váng .

–“Cái gì? Cậu dám dùng hệ thống vệ tinh đối phó tôi !? Cái người này.....” Lôi Ân luống cuống tay chân dùng chân đem Nhạc Quang Y bao kín không kê hở khiến cho Nhạc Quang Y kỳ quái nhìn hắn.

-“Ồ thì tôi chỉ là quan tâm cậu a! Bất quá, cậu yên tâm! Tối hôm qua tôi cái gì cũng không phát hiện. Tôi còn không có biến thái như vậy a ” La Y giấu đầu hở đuôi nói.

-“Cậu lặn vào đây cho tôi!” Lôi Ân trong lòng giận dữ nhưng ngược lại lại bình tĩnh nói.

-“Hiện tại? Cậu xác định?” La Y không sợ chết tiếp tục khiêu khích.

Lôi Ân mới giật mình thấy chính mình hiện tại là cái tình cảnh gì , vội nói:“Cái tên chết tiệt , lập tức tắt cái máy tính ghê của cậu đi! Mười phút sau lặn tới đây gặp tôi!”

-“Ha ha..... Được rồi! Ai ~” Trong giọng nói lộ ra vô hạn đáng tiếc.

Cúp điện thoại , Lôi Ân ôm lấy Nhạc Quang Y bay nhanh tới phòng tắm.

-“La Y đến đây?” Thuận miệng hỏi.

-“Ừ ! Cái tên chết tiệt đó !” Miệng quở trách La Y nhưng tay thì vẫn nhanh nhẩu giúp Nhạc Quang Y tắm rửa .

-“Làm sao vậy?” Nhạc Quang Y nhắm mắt lại thoải mái hưởng thụ sự hầu hạ của Lôi Ân.

-“Không có gì” Như thế nào có thể nói cho Quang biết bọn họ đã bị tên lang sói kia xem hết?

Sau khi Lôi Ân giúp Nhạc Quang Y mặc quần áo chỉnh tề lại, chính mình thì tùy tay chụp một bộ quần áo vào .Thời điểm hần ôm Nhạc Quang Y đến sô pha phòng khách thì cửa liền mở ! Hai người liền trông thấy bóng dáng La Y cười đến không có hảo ý cùng người yêu- Dịch Áo Tư đang mang bộ dáng yêu chiều không có biện pháp, âm thầm lắc đầu thở dài đi đến.

-“Chắc chắc chắc! Lôi Ân a không phải tôi đã nói với cậu , cậu xuống tay dã man như vậy , như thế Quang Y chịu không nổi cậu a!” Nhìn Nhạc Quang Y mặc chiếc áo màu trắng làm cho những vết màu đỏ loang lổ không được che lại , lại càng ẩn hiện dưới ánh sáng , La Y chịu không nổi nói.

-“Cậu ! Đi ra!” Đem Quang Y đặt ở trên sô pha, Lôi Ân chỉ vào La Y không biết sống chết mà trầm giọng quát.

-“Như thế nào, muốn làm cái gì a! Hiện tại không phải thời điểm thích hợp nha .” La Y ngồi thẳng ở trên sô pha , sau đó nhếch chân bắt chéo, vô tình nói.

-“Lôi Ân, tình huống chúng tôi tra được thật sự lớn .” Dịch Áo Tư cũng ngồi vào bên cạnh người yêu , thành công dẫn dắt làm Lôi Ân rời đi lực chú ý.

-“Thật sự?”Ngồi xuống bên cạnh Quang Y. Lôi Ân nhìn thấy trong ánh mắt của La Y cùng Dịch Áo Tư có tia kì lạ ,“Làm sao vậy?”

21. Chương 21

La Y châm điều thuốc, tao nhã hút , miệng phun khói,“Chúng tôi chính là điều tra ra được 8 , 9 năm trước, Phát Lôi Đức · Hán Khắc bởi vì cực độ mê luyện một thiếu niên phương Đông, sau lại bị La Sa Lâm biết, tiếp theo liền chết một cách kì lạ . Sau đó La Sa Lâm liền phát điên , thủ hạ của hần không ai biết đứa bé phương Đông kia đi đâu ” Nói xong, ý vị thâm trường liếc mắt nhìn Quang Y một cái.

Thời điểm khi nghe tới cái tên Phát Lôi Đức · Hán Khắc, Nhạc Quang Y cả người ngẩn ra, Lôi Ân lập tức đem Nhạc Quang Y kéo về phía mình để cậu dựa vào hần . Hần phảng phất cảm thấy có thể Quang Y sẽ rời khỏi chính mình.

-“Các người điều tra việc này làm gì?” Thật lâu sau, Nhạc Quang Y thản nhiên mở miệng.

-“Bởi vì Mạch Đặc muốn giết cậu, cậu có biết ‘terminator’ ? ” La Y nhìn chằm chằm Nhạc Quang Y.

-“ Tổ chức sát thủ ?” Thân là luật sư hắc đạo , tri thức về điểm ấy đương nhiên có. Rốt cục thành ra như thế sao.....

-“Không sai, Lôi Ân chính là người đứng đầu tổ chức. Mạch Đặc trả tiền mời chúng tôi tới giết cậu, như vậy đây .”

Nhạc Quang Y không có chút kinh ngạc , gật gật đầu, cái này có thể giải thích vì sao bọn họ thân thủ đều tốt như vậy .

-“Các anh muốn biết cái gì?” Trong thanh âm không một tia dao động.

-“Kỳ thật đây là việc riêng của cậu, cậu không nói cũng không sao. Chúng tôi đến chính là muốn hỏi cậu , cậu muốn đối phó như thế nào với Mạch Đặc ? vô luận như thế nào, chúng tôi đều bảo vệ cậu .” La Y là người luôn hiểu ý người khác, nhẹ nhàng nói . Dịch Áo Tư ở bên cạnh cũng không ngừng gật đầu.

Nhạc Quang Y nhìn bọn họ biết bọn họ là thật tâm quan tâm chính mình, thu hồi phòng bị lạnh lùng, quay đầu nhìn thấy ánh mắt thân thiết của Lôi Ân, nhẹ nhàng mà nói:“Anh không phải từng hỏi tôi , tại sao có 4 năm tìm khắp nơi đều không có tin tức của tôi ? Anh không muốn biết?”

Lôi Ân bất đắc dĩ nói:“Nói không muốn biết là gạt người . Nhưng là nếu cậu không muốn nói, tôi cũng không miễn cưỡng.” Mắt vàng hàm chứa đầy nhu tình nhìn cậu ,“Bởi vì tôi biết đã qua đi, không phải sao?”

Đúng vậy! Đã qua đi.....

Ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh mắt trở nên sâu thẳm, chậm rãi mở miệng,“Tôi biết các anh đã đoán được, cậu bé phương Đông kia chính là tôi.”

Tuy rằng biết tám chín phần mười, nhưng khi nghe cậu nói như vậy. La Y cùng Dịch Áo Tư vẫn là không thể giấu được kinh ngạc, dù sao người kia cũng không phải là người thường, vô cùng, vô cùng nổi tiếng nha. Lôi Ân lại gật gao ôm lấy người trong lòng, hẳn có điểm sợ hãi nhìn ánh mắt cậu phiêu xa.

Nhạc Quang Y cảm thấy thất lưng căng thẳng, trấn an vỗ vỗ tay Lôi Ân đang để bên hông . Sâu kín nói:“Bốn năm đó , tôi cùng Phát Lôi Đức ở trên một đảo nhỏ ở Thái Bình Dương . Sau đó, La Sa Lâm · Mạch Đặc không biết làm sao có thể biết mà tìm đến đó . Hẳn để cho tôi ở bên ngoài chờ hẩn, không lâu sau, tôi chỉ thấy hẩn sắc mặt tái nhợt tiêu sái đi ra, lúc đó tôi cũng không để ý lắm ” Dừng một chút, hít vào một hơi. Tiếp tục nói,“Hẩn đưa tôi lên một chiếc thuyền bé, nói không thể làm cho người của Mạch Đặc thấy tôi được , hẩn muốn đi về trước xử lý rồi sau đó sẽ ở Thụy Sĩ gặp lại nhau. Thời gian sau đó, tôi đọc báo mới nhìn thấy tin tức hẩn đã chết. Hiện tại ngấm lại ngày đó hẩn mặc một bộ quần áo màu đen , thấy có vết ẩm ướt trên ngực , có lẽ chính là máu Chuyện sau đó thì các anh hẩn là đều biết rồi..”

Ba người nghe cậu nói nhẹ nhàng băng quơ nhưng là đều biết lúc ấy nhất định vô cùng kinh tâm động phách đi !

-“Như vậy là hẩn cùng La Sa Lâm khắc khẩu, nên bị cô ta đâm trọng thương ? ” Dịch Áo Tư là người đầu tiên phục hồi tinh thần lại.

-“Hẩn làm sao có thể khinh địch để bị đâm trọng thương như vậy ?” La Y không thể lý giải.

-“Có lẽ hẩn không nghĩ tới người phụ nữ yêu hẩn như thế lại làm hẩn bị thương đi.” Dịch Áo Tư hé miệng tự hỏi .

-“Giết người mình yêu , La Sa Lâm liền phát điên . Là như thế này sao?” La Y ném mẩu thuốc lá xuống , ngấm lại không có đơn giản như vậy đi. Phát Lôi Đức kia nhưng có tiếng là người vô cùng gian xảo nha.

-“Cái này thì không thể biết được. Bất quá, nếu cô ta không điên, tôi nghĩ hẩn cũng sẽ tìm cách làm cho cô ta điên đi. Vừa không giết cô ta , lại bảo toàn cho Quang Y , thật sự là lưỡng toàn tề mỹ a.” Dịch Áo Tư phân tích nói.

-“Hẩn nhất định thực yêu Quang Y đi! Không thể tưởng tượng được một nhân vật truyền kỳ như vậy Ai!” Thật sự mặc kệ là cái dạng người gì , cũng không thể trốn khỏi một chữ “ Tình ” a. La Y ở trong lòng cảm thán.

-“Đừng truy cứu nữa .” Nhạc Quang Y bình tĩnh nhìn La Y nói.

La Y gật gật đầu, đứng lên.“Chúng tôi đi đây ! Có tin tức gì sẽ liên lạc sau .” Hẩn nghĩ đến Quang Y lại có chút áy náy. Dù sao hẩn đã tung tin tức ra ngoài , không được bất luận kẻ nào tiếp nhận ủy thác của Mạch

Đặc , nếu không chính là kẻ thù của “terminator”. Chính mình cũng đã phái người giám thị Mạch Đặc . Có gì gió thổi cỏ lay, hẳn đều sẽ biết .Nhanh chóng kéo Dịch Áo Tư đi ra ngoài, trước khi đi hẳn thấy Lôi Ân vẫn đang có vẻ sợ hãi . Lôi Ân đại khái cũng đoán được sự mức độ nghiêm trọng của sự việc..... Ai!

Chờ sau khi bọn họ đều đi rồi, Lôi Ân mới mở miệng, hỏi ra những vấn đề xoay quanh trong lòng đã lâu.

-“Quang, cậu..... thương hẳn , phải ... không !”

Nhạc Quang Y quay đầu nhìn hẳn, cậu không muốn phải nói dối người này . Gật gật đầu.“Từng yêu..... Nhưng anh nói đã qua rồi , không phải sao?”

Lôi Ân nhìn Nhạc Quang Y khó có lúc khoe miệng ôn nhu ý cười , dần dần hẳn bình thường trở lại. Biết là đã qua đi.....

22. Chương 22

Tức chết con bà nó ! Đau chết mất ! Toàn thân cao thấp tựa muốn tan ra , không có một chỗ nào là không đau !

[Lăng Tước chết bầm kia đáng bị giết bởi ngàn đao, nếu anh ở trong tay tôi, anh con mẹ nó nhất định phải chết!] Tinh Thần ghé vào trên giường oán hận lâm bầm.

-“Tinh Thần! Nào, bôi thuốc .” Lăng Tước cầm thuốc vỗ vỗ cái lưng lỏa lồ của Tinh Thần . Bởi vì xúc cảm không tốt, vỗ nhẹ biến thành vuốt ve qua lại, dần dần đi xuống, đi vào cái mông tròn nhỏ nhắn .

-“Anh lại muốn làm gì? Cầm thú!” Vốn không thèm để ý đến hẳn,cậu lại cảm thấy tay hẳn càng ngày càng không kiên nhẫn gì, không thể không lên tiếng. Tưởng hẳn nếu lại tiếp tục , cậu tình nguyện tự sát cho đỡ phải chịu đau!

-“Bôi thuốc a! Tôi vừa không phải đã nói?” Lăng Tước vô tội nói. Nhưng không có thu hồi cái tay đang vô thiên vô pháp vuốt ve khắp nơi.

-“Vậy không cần sờ loạn!” Cậu hiện tại toàn thân vô lực, chỉ còn miệng có thể động . Nhưng là khí thế gầm lên quyết không thua người khác !

-“Cái này không thể theo ý cậu được, cậu đừng quên hiện tại cậu chỉ là tù nhân a!” Nhẹ nhàng búng tay lên cái mông nhỏ xinh . Nhìn cậu lộ ra biểu tình không còn chút sức lực nào, đáy lòng hẳn cảm giác thật là khoái trá.

-“Tôi thêm vào ! Có thích thì đấu một chơi một ! Không chơi cái loại biến thái như thế này A!” Nói đến một nửa, miệng vết thương đột nhiên bị người đụng chạm, cơn đau đón lập tức đánh úp lại khiến Tinh Thần không khỏi kêu ra tiếng.

-“Nói sau tiếp đi ! Như thế nào không nói nữa ? Cậu không phải thích mắng chửi người khác lắm mà ? A?” Ác ý hơi hơi dùng sức bôi thuốc nơi miệng vết thương. Nhìn cậu cắn môi, bộ dáng lấm tấm mồ hôi trên trán,động tác hẳn chột nhẹ lại . Hẳn khi nào thì có lòng tốt như vậy ? Đại khái bởi vì biết cậu cùng Quang Y đến từ cùng một quốc gia, có loại cảm giác thân thiết đi. Nghĩ đến Quang Y, đáy mắt biểu lộ thống khổ không thể nghi ngờ ,không khỏi động tác lại tăng thêm chút lực,“Nói! Rốt cuộc là ai phái cậu tới ?”

-“Ừm..... Hừ!” Tinh Thần quật cường quay đầu.

Tiểu tử này thật là đặc biệt ! Hẳn là thực thưởng thức nha . Kỳ thật hẳn đã sớm phái người đi thăm dò , biết cậu là người của gia tộc Mạch Đặc tại Anh quốc. Cũng không biết Quang Y khi nào thì cùng Mạch Đặc kết thù . Hỏi Tinh Thần thì cậu chính là lạnh lùng không muốn nói cho hẳn biết.Biết là sẽ không khai thác được gì nhưng chính mình cũng không hiểu được vì sao lại cứ thích đi trên tức đe dọa cậu.

-“Cậu không nói cũng không sao cả ! Chúng ta cứ chậm chậm đùa đi! Dù sao cái mà tôi có nhiều nhất chính là thời gian a .” Hẳn biết với thân thủ của cậu như thế này thì không thể trở thành mối uy hiếp cho Quang Y, cho nên Lăng Tước cũng yên tâm mà đem cậu đặt ở bên người.

Thu hồi thuốc mỡ, leo lên trên giường nằm bên cạnh cậu. Hẳn đem cậu kéo đến sát người mình.

-“A..... Làm gì?!” Tinh Thần đau đến nhe răng trợn mắt kêu to.

-“Cho cậu ngủ thoải mái một chút thôi mà . Yên tâm đi! Cậu hiện tại bộ dáng không khác gì con cá chết cần bản không dẫn dắt nổi hứng thú của tôi .” Nhẹ nhàng vòng tay , hắt đem cậu ôm ở trước ngực.

-“ Đồ điên đồ, giả vờ tốt bụng !” Nhưng là tựa vào trước ngực hắt , Tinh Thần thế nhưng cảm thấy an tâm dị thường, bất tri bất giác liền thoải mái mà tiến vào mộng đẹp.

Lăng Tước nhìn người đang ngủ say trong lòng , ngoài miệng bất giác lộ ra sủng nịch tươi cười.

-“Alo?”

-“Quang Y! Cậu cùng gia tộc Mạch Đặc kết thù khi nào vậy?” Lăng Tước đang ở thư phòng gọi điện thoại cho Nhạc Quang Y.

-“Tại sao anh cũng biết ?” Quang Y thoáng giật mình.

-“Cũng? Có ý tứ gì? Có người tìm cậu gây phiền toái à ?” Lăng Tước khẽ nhún mày, lo lắng cho cậu mà hỏi dồn dập.

-“Nói ra thì dài lắm .Anh trước nói cho tôi biết anh làm sao mà biết được đi ?”

-“Hắt phái người tới giết cậu, người hiện tại đang ở trong tay tôi.”

-“Thế à! Không cần làm khó cậu ấy.” Nhạc Quang Y có điểm áy náy nói. Nguồn :

-“Vì sao? Rốt cuộc sao lại thế này?” Hắt nhất định phải biết.

Có một người quan tâm đến cậu như vậy , Nhạc Quang Y không biết nên vui mừng hay buồn rầu. Cậu biết hắt nhất định sẽ hỏi đến cùng nên chỉ có thể đem sự tình nói cho Lăng Tước biết.

23. Chương 23

Hóa ra là như vậy! Không thể tưởng được một nhân vật tầm cỡ như Phát Lôi Đức · Hán Khắc thế nhưng cũng yêu Quang Y sâu đậm . Một người như thế mà cũng không có được Quang Y, Lăng Tước đã là cái gì chứ . Dẫn dỏ vài câu, liền nhanh chóng cúp điện thoại. Hắt không có xem nhẹ tiếng nói của một người đàn ông khác trong điện thoại không ngừng truyền ra, biết là cậu đang hạnh phúc đi. Yên tâm mà thở dài.Hắt vẫn là nên đi xem tù binh xinh đẹp của hắt thôi ! Vừa nghĩ, liền nhanh chân đi đến nơi cần đến .

Vừa mở cánh cửa phòng, tiếp đón hắt chính là một cái bình hoa bay cái vèo đến. Nhưng đương nhiên bình hoa không có trúng đầu hắt, đập vào tường rơi xuống vỡ vụn tan tành . Lắc đầu, hắt đóng cửa lại đi về phía cái người đang phát giận kia .

-“Làm sao thế ? Nhớ tôi thì cũng không cần dùng chiêu này để gọi tôi nha ! Gọi người nói cho tôi biết một tiếng là được rồi .”

Mấy ngày nay không biết đã có bao nhiêu đồ đạc bị cậu phá hư rồi. Tuy rằng hắt không phải là không có tiền , nhưng là cứ thế sớm muộn gì cũng bại a !

-“Nhớ anh !?” Tinh Thần chịu không nổi kêu to, cười đến mĩa mai ,“Đúng vậy, tôi nhớ anh đến mức muốn anh đi chết đi!” Lời còn chưa dứt, một quyền đã muốn hôn lên mặt Lăng Tước.

Lăng Tước nghiêng sườn mặt , lại lùi về phía sau tránh đòn , vừa tránh vừa giảng giải lý thuyết :“Cậu tư thế không đúng..... Tay phải cao hơn chút..... Chân dùng lực một chút..... Ừ, cứ thế Lại nâng lên một chút.....”

Tinh Thần càng nghe càng phát hỏa , muốn cho hắt thêm một đòn . Người lại bay lên không , bị Lăng Tước chặn ngang ôm lấy. Không khỏi kêu to,“Cho tôi xuống dưới! Hôn đản! Súc sinh! Cầu nuôi dưỡng” Liền tiếp chữ bậy , âm thanh gào thét từ đôi môi đỏ mọng xinh đẹp bắn ra .

-“Xem ra thương thế của cậu đã tốt lắm rồi! Tôi đây cũng sẽ không nhịn nữa !” Một phen đem cậu quăng lên giường. Hắt cũng nhảy dựng lên , đè ép đi lên, hôn lấy cái môi đang không ngừng chữ bậy.

-“Ừm..... Hồn.....” Trùng đôi mắt đẹp, Tinh Thần không ngừng đánh lên người ở trên cậu , nhưng dù sao sức quá yếu , Lăng Tước giống như không có cảm giác đau, vẫn tiếp tục hoạt động nhiệt tình .

Đang muốn cắn đầu lưỡi của Lăng Tước ,nhưng Lăng Tước phảng phất giống như biết cậu nghĩ gì , thoáng rời đi,“Cậu dám cắn, cũng đừng trách tôi không khách khí !” Tay hơi hơi dùng sức nới hạ thân cậu . Bất đắc dĩ, Tinh Thần chỉ có thể buông tha giây giũa, mặc cho miệng Lăng Tước không ngừng tàn sát bờ môi .

Lăng Tước muốn ngừng mà không được , hôn khắp toàn thân người nằm dưới . Tiểu tử này hôn lên cảm giác thật đúng là bay bổng ! Trong mắt dục hỏa càng cháy càng hăng . Một bàn tay cởi bỏ áo của chính mình , nhanh chóng quần áo lập tức phân tán trên mặt đất. Lại dùng một tay kéo quần xuống .

-“Nha.....” Tinh Thần không khỏi vô lực kêu rên,“Anh thật sự là con mẹ nó cầm thú!”

-“Cầm thú?” Lăng Tước tà tà cười, cúi đầu liếm một bên sắc phần hồng nổi lên không ngừng cắn ,rồi lại khẽ cắn.

-“A.....” Nghe thấy chính mình phát ra thanh âm, Tinh Thần lập tức cắn môi dưới. Lăng Tước nhìn thấu ý đồ của cậu, lập tức nắm lấy cằm của cậu . Hắn nhưng là cực kì muốn nghe tiếng kêu của cậu nha ! Tay lại cầm lấy phân thân của cậu làm cho nó đứng lên .

-“Ừm..... A..... A.....” Đột nhiên khoái cảm hưởng cậu đánh úp lại, tiếng rên rỉ không thể khống chế từ miệng truyền ra, chỉ bực theo khoe miệng chảy xuống, thân thể khó nhịn vận vẹo .

Như vậy một bức tranh hương diễm kích thích thần trí! Thính giác cùng thị giác bị kích thích mạnh, khiến cho Lăng Tước rốt cuộc kiềm chế không được lấy phân thân sớm sưng ra, đang muốn vọt trong cơ thể cậu , nhưng lại nghĩ đến hình ảnh lần trước máu chảy đầm đìa, chỉ có thể chịu đựng thống khổ , ân cần chăm sóc cho hạ thân của Tinh Thần.

-“A.....” Chất lỏng màu trắng ngà bắn tóe trên tay Lăng Tước . Lấy thứ trên tay hắn chà sát ở mật huyết Tinh Thần, theo sau chính mình liền khấn cấp vọt đi vào.

-“A..... Ừm.....” Tuy rằng không chảy máu nhưng vẫn là đau muốn chết! Súc sinh! Tinh Thần thân thể lạnh băng, chịu đựng đau đớn.

-“Thoải mái, thả lỏng nào.....” Lăng Tước cúi xuống phủ đầy những dấu hôn trên người cậu. Chính hắn cũng nhẫn thật sự vất vả nha !

-“Anh con mẹ nó..... Chính mình..... Ở dưới..... Thử xem xem!” Tinh Thần không ngừng thở phì phò, đối mặt với người ở phía trên không ngừng gào thét.

-“Ha ha..... Cậu vẫn còn có khí lực để nói chuyện, thế thì tôi đây sẽ không khách khí !” Kỳ thật chính hắn sớm nhịn không được , nắm lấy eo nhỏ của Tinh Thần , bắt đầu chuyển động.

-“A.....Con mẹ nó..... A..... Hồn dẫn.....” Tinh Thần chính mình cũng hiểu được chữ bậy như vậy thật sự không có tính uy hiếp, còn khiến hắn cuồng dã hơn thế nhưng cậu quá đau mà. Đã thế cậu ghé vào lỗ tai hắn kêu to lên. Kêu cho hắn điên luôn đi !

Lăng Tước buồn cười nhìn người nằm dưới, ngay từ đầu có chết cũng không chịu kêu, hiện tại lại kêu so với ai khác đều lớn tiếng hơn ! Hoàn hảo phòng hắn cách âm rất tốt, nếu không người bên ngoài sẽ tò mò suy đoán xem hắn đang làm cái gì!

Aiiiiiii , Hắn thật sự là đối với cậu càng ngày càng cảm thấy hứng thú !

24. Chương 24

-“Tinh Thần!” Lăng Tước đi vào phòng, lên tiếng gọi to người đang ngồi trên bệ cửa sổ ngơ ngác đến xuất thần kia.

Tinh Thần không thèm quay đầu lại, cũng không đáp trả lại câu gì . Thế nhưng Lăng Tước cũng không tức giận, đi đến bên cạnh cậu, cũng chăm chú nhìn về phía ngoài cửa sổ, thản nhiên nói,“Đi theo tôi đi! Đừng trở về nữa .”

Tinh Thần ngẩn ra, chậm rãi quay đầu, cười sáng lạn, “Tốt! Nếu anh nói yêu tôi, tôi liền ở lại!” Nhìn đến vẻ mặt Lăng Tước dần dần cứng ngắc. Cậu hừ lạnh một tiếng, quay đầu tiếp tục nhìn ra ngoài cửa sổ.

Vài ngày ở chung, cậu biết Lăng Tước cũng không phải người xấu tính. Không kể đến ngày đầu tiên hấn khiến cậu chịu đau đớn thì hấn đối xử với cậu tốt lắm, có đôi khi thậm chí gần như sủng nịnh! Cậu không rõ, cậu nhưng là tới giết người hấn yêu, vì sao hấn lại đối xử tốt với cậu như vậy? Từ trước đến nay còn chưa từng có người nào tốt với cậu như thế. Cậu tình nguyện chấp nhận sự dối đãi của hấn giống như ngày đầu tiên, như vậy mới không làm cho cậu đối với hấn dần dần sinh ra..... ý lại.

Còn về phía Lăng Tước? Lăng Tước tình tường biết chính mình vẫn là thực yêu Quang Y, đối với Tinh Thần chính là thích mà thôi. Nhưng là khi nhìn đến thân thể mảnh khảnh cô đơn của cậu ẩn chứa thật sâu cô tịch – chính là sự cô tịch mà hấn cũng đang mang, thì hấn lại không khỏi nảy sinh cảm giác thương tiếc....

Nhẹ nhàng xoa mái tóc ngắn đen bóng của cậu, hấn chậm rãi mở miệng, “Cậu muốn cái gì tôi đều có thể cho cậu, nhưng yêu thì không thể ...!” Hấn đã đem toàn bộ tình yêu đều dành cho một người, không còn dư thừa nữa.

Tinh Thần mạnh mẽ hất tay hấn ra, nhảy khỏi bệ cửa sổ, lạnh lùng nhìn hấn, “Tôi cái gì cũng đều không cần! Anh hoặc là thả tôi đi, hoặc là giết tôi!”

– “Tôi sẽ không để cậu đi, cũng sẽ không giết cậu!” Con người sâu đen không thấy đáy lại nhìn thẳng cậu.

– “Tốt nhất là anh nên đóng cửa cho thật chặt, bằng không một ngày nào đó tôi sẽ đi giết Nhạc Quang Y của anh!” Cậu không ngần ngại cay nghiệt nói.

Chát! Trên dung nhan kiều diễm lập tức hiện rõ ràng năm vết ngón tay đỏ chói.

– “Đừng cho tôi nghe thấy những câu nói này của cậu thêm lần nữa!” Ánh mắt lạnh như băng, sau đó hấn cũng không quay đầu lại, tiêu sái ra khỏi căn phòng.

phanh!

Nghe được tiếng cửa đóng mạnh, những giọt nước mắt trong suốt chợt trào ra, cậu ngẩng đầu nhìn bầu trời, bầu trời quá cao, quá xanh, quá rộng chỉ càng khiến cậu thấy mình cô độc hơn, cậu gắt gao ôm lấy chính mình, cắn chặt môi không cho chính mình khóc ra tiếng. Cậu khi nào thì trở nên yếu đuối như vậy..... Chẳng lẽ cậu đã yêu cái tên Lăng Tước chết tiệt kia? Nhận ra cái điều ấy khiến cậu ngừng khóc, ngơ ngác nhìn về phía những đám mây trắng bay lơ lửng nơi chân trời.....

Nhạc Quang Y! Tôi hận anh.....

Những ngày sau đó, Tinh Thần bắt đầu cố gắng không ngừng để chạy trốn, sau đó lại bị tóm trở về. Và lẽ dĩ nhiên, mỗi lần trốn đi thì luôn phải chịu phạt rồi. Hình phạt luôn là một trận mưa rền gió dữ và khoái cảm trong những trận tình ái chờ đón cậu. Mỗi khi mang theo một thân đau xót tỉnh lại, cậu liền thấy Lăng Tước ngồi ở bên giường mang theo phần nộ cùng ánh mắt hối hận lẳng lặng nhìn cậu, trong con người đen sâu tựa hồ còn kèm theo một tia đau lòng cùng thương tiếc. Bất quá cậu biết hấn sẽ không thương cậu! Tình yêu của hấn dù chỉ là một giọt giấu diếm đều dành cho Nhạc Quang Y kia, mỗi lần nhắc tới Nhạc Quang Y, Lăng Tước toàn thân phát ra bi thương cùng đau khổ, cậu biết, cậu biết điều đó quá rõ....

Hôm nay, Tinh Thần từ sau đau đớn tỉnh lại, nhưng không nhìn thấy Lăng Tước. Rốt cục hấn đã chán ghét cậu?..... Cũng tốt! Như vậy có thể làm cho cậu chết tâm.....

Chợt có tiếng động, âm thanh mở cửa khiến cho cậu chú ý, ngáp ngừng quay đầu lại. Không phải là Lăng Tước sao? Trong lòng thoáng có chút thất vọng, cậu còn chờ mong cái gì chứ.....

Cửa vừa hé mở, một người đàn ông trung niên khấn trương đi đến, nhẹ giọng nói: “Thụ Cát An, lão gia phái tôi tới cứu cậu về.”

Tinh Thần tròn to mắt kinh ngạc nói: “Anh là.....”

– “Tôi là Kiệt Phu. Lão gia đã đến Thụ Sĩ, đang chờ cậu.” Kiệt Phu không ngừng nhìn xung quanh gian phòng.

-“Bá tước đến đây?” Ngay cả lão bá tước cũng đến đây rồi sao?

-“Ừ, chúng ta không có thời gian để nhiều lời . Ngày mai nghe được tiếng súng, thừa dịp Lăng Tước đi khỏi đây , cậu phải ngay lập tức từ cửa sổ nhảy xuống. Chúng tôi sẽ ở phía dưới tiếp ứng cậu. Được rồi , tôi đi trước, đừng quên đấy !” Nói xong liền vội vàng đi ra ngoài khẩn trương như lúc đi đến.

Rốt cục có thể rời đi rồi! Thế nhưng cậu một chút vui mừng cũng không có là vì sao ? ! Lúc này cửa lại mở, chỉ cần nghe thấy tiếng bước chân trầm ổn đi tới Tinh Thần cũng đã biết là ai . Cảm giác một đôi bàn tay to sờ lên đầu cậu, tiếp theo lại nghe được một tiếng thở dài.

-“Tinh Thần, không cần lại chọc giận tôi , được không?” Tiếng nói trầm thấp bất đắc dĩ ở phía trên vang lên.

Nghe vậy, Tinh Thần quay đầu nhìn khuôn mặt anh tuấn đặc hữu con lai của Lăng Tước, đôi môi kiều diễm ướt át hơi hơi mở , nhẹ nhàng phun ra,“Tôi đói bụng.”

25. Chương 25

Lăng Tước buồn cười nhìn cậu. Sợ lại làm đau cậu nên hắn thật cẩn thận ôm lấy thân hình mảnh khảnh trên giường ,“Tuân lệnh! công chúa của tôi!”

Đi vào phòng ăn, Lăng Tước ôm Tinh Thần ngồi xuống, sau khi gọi người đưa thức ăn tới, hắn tự mình đút cho cậu hết cái này lại đến cái nọ.Nhìn người đang ngồi trong lòng mình một ngụm một ngụm ăn hết những cái hắn đút cho , khó có khi thấy được Tinh Thần ngoan ngoãn như thế này , Lăng Tước tự nhiên lộ ra nụ cười ôn nhu sủng nịch.

Sau khi ăn xong , Lăng Tước lại nhẹ nhàng ôm cậu trở về phòng, ngồi ở chiếc ghế bên cửa sổ. Nhìn Tinh Thần lẳng lặng ghé vào trước ngực , hắn thực sự cảm thấy kì lạ ,“Cậu hôm nay tại sao lại im lặng thế ?”

Tinh Thần nâng tay đặt trước ngực Lăng Tước,“Anh con mẹ nó không chọc tôi không yên được hả !” Nói xong lại tiếp tục im lặng ngồi im trong lòng hắn.

-“Ha ha.....” Tiếng cười sang sảng từ phía trên truyền đến. Chạm rãi ngừng cười, Lăng Tước cúi đầu triu mến nhìn cậu “Tinh Thần, tại sao cậu lại ở lại Mạch Đặc gia ?” Hắn muốn biết, tại sao cậu vì Mạch Đặc mà phải liều mạng như vậy .

Tinh Thần vô cùng giật mình ! Hắn đã ...đã biết? Lại suy nghĩ , cũng đúng thôi ! Bằng với năng lực của hắn làm sao có thể không tra ra được. Cậu nghiêng đầu, nhìn nhánh cây lay động nhẹ nhàng trong gió đến xuất thần .Sau một lúc lâu,cậu mới trầm mặc lên tiếng “Tôi..... là bị người ta buôn lậu bán đến Anh quốc , sau đó tôi được bá tước mua, tôi liền trở thành thuộc hạ cho ông ta.” Bên hông chợt cảm thấy cánh tay ôm cậu ngày càng xiết chặt nhưng cậu vẫn thờ ơ nhìn ngoài cửa sổ. Cậu.....không cần ai thương hại!

-“Đi theo tôi không tốt sao?” Hắn biết cậu nhất định đã phải chịu rất nhiều đau khổ, yêu thương nâng cầm cậu lên, nhẹ nhàng hỏi. Hắn không muốn cậu lại tiếp tục phải chịu đau khổ nữa .

Tinh Thần giương mắt nhìn hắn nhưng không nói gì, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, tạo thành một đường cong xinh đẹp , lộ ra một nụ cười ngọt ngào câu hồn người .Ánh mắt sáng lấp lánh, hai má ửng đỏ, đẹp không gì sánh nổi. Trước cảnh tượng này, Lăng Tước nhìn đến ngây người , kim lòng không được mà hôn lên đôi môi đỏ mọng mê người kia . Cảm thấy Tinh Thần ngậy đáp lại nhưng nụ hôn nóng cháy triền miên lại không khác gì một trận mưa rền gió dữ đánh úp về phía hắn.

Hắn chợt cảm thấy sinh lý của chính mình đang biến hóa, Lăng Tước tạm rời xa đôi môi của cậu ra , đè xuống dục vọng , thống khổ nhú mào,“Thương thế của cậu.....”

-“Chả liên quan .” Cậu ngay lập tức hôn lên môi hắn , tiếp tục châm ngòi chút lý trí còn sót lại của Lăng Tước.

Và chuyện gì đến cũng sẽ đến , hắn nhẹ nhàng ôm cậu lên giường , cởi quần áo bằng tốc độ nhanh nhất .Thân thể thon dài cân xứng , trắng như ngọc của Tinh Thần lập tức hiện ra trước mắt hắn . Lăng Tước rốt cuộc không chế không được mà dấn thân vào dục vọng . Nhìn người dưới thân chủ động dục thường kiểu

mị , trong lòng hần hiện lên một tia bất an, nhưng rất nhanh bị sóng tình bao phủ, hưởng thụ cực hạn khoái cảm.

Ngày hôm sau,sau khi ăn xong bữa sáng, Lăng Tước lại âu yếm ôm Tinh Thần ngồi đọc sách trên ghế . Lúc này bỗng nhiên tiếng súng vang lên tứ phía . Lăng Tước nhíu mày buông sách , bình tĩnh nói với Tinh Thần,“Tôi đi xuống xem thử, cậu đừng chạy loạn.” Yên tâm nhìn thấy cậu gật đầu mới đứng dậy đi ra ngoài xem xét tình hình.

Tinh Thần quẩn luyến nhìn bóng dáng đã đi xa. Biết đã đến thời điểm phải đi, đứng từ cửa sổ nhìn xuống ,cậu đã thấy Kiệt Phu cùng một người lạ mặt ngồi xe máy không ngừng ra hiệu cho cậu . Tinh Thần lưu luyến không rời , quay đầu nhìn về phía cánh cửa nơi bóng dáng kia biến mất lần cuối , sau đó nhanh chóng nhảy xuống . Kiệt Phu nhẹ nhàng tiếp được cậu, ngay lập tức, người đàn ông lạ mặt kia nhanh chóng nhấn ga , xa máy lao như bay về phía trước .

Tinh Thần không có quay đầu lại , cậu biết rằng tuy người thì đi rồi, nhưng tâm thì vĩnh viễn ở lại nơi đó W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

-“Có chuyện gì thế ?” Lăng Tước xuống lầu hỏi thuộc hạ .

-“Có người bắn đạn ở bốn phía , không có người chết, có lẽ là đùa dai thôi ạ .” Thuộc hạ của hắn cung kính hồi báo.

-“Trò đùa dai?” Hắn mang theo nghi hoặc đi trở về phòng nhưng chờ đợi hắn chỉ là một căn phòng trống không. Nhất thời trong lòng hắn đều hiểu rõ hết thảy, hai mắt âm trầm nhìn cửa sổ mở rộng, có chút đăm chiêu.....

-“Thụy Cát An, tại sao lần này cậu tự ý đến Thụy Sĩ hành động một mình ?” Mạch Đặc ngồi trên ghế da nhìn Tinh Thần đang đứng trước mặt lão, uy nghiêm dạy dỗ.

-“Tôi chỉ là.....” Tinh Thần cúi thấp đầu, nhỏ giọng nói.

-“Tôi biết cậu sốt ruột muốn lập công. Nhưng cậu cứ hành động không có kế hoạch như vậy thì không làm nên chuyện lớn được !” Lão sờ sờ râu lại nói tiếp “Bất quá, cậu lần này hành động cũng không phải không đúng tỷ nào. Ít nhất đã cho tôi biết được hóa ra Nhạc Quang Y được Lăng Tước giúp đỡ . Tuy nhiên Lăng Tước, người này rất khó đối phó , chúng ta vẫn là không nên chọc hắn , xem ra chúng ta phải bàn bạc kế hoạch kĩ hơn.” Không thể ngờ được Nhạc Quang Y được nhiều người giúp đỡ như vậy, các tổ chức sát thủ cũng không chịu nhận case này.Lão chỉ có thể dựa vào chính mình , cũng may thủ hạ của lão người người đều là tinh anh. Lão sẽ không thể nào thất bại!

Chăm chú nhìn những vết thương trên người Tinh Thần , lão lại hạ giọng : “Được rồi! Tôi biết cậu lần này đã chịu không ít khổ cực , trở về nghỉ ngơi đi!” Vẫy vẫy tay làm cho cậu tự lui ra.

-“Vâng !” Tinh Thần cung kính lui ra, cậu kéo lê thân thể mệt mỏi trở về phòng. Cậu hiện tại xác thực cần nghỉ ngơi nhiều nhiều , thể xác và tinh thần đều mệt mỏi quá rồi

26. Chương 26

-“Quang ! Em nói em yêu tôi đi !” Lôi Ân ngồi ở trên sofa không ngừng cọ xát Nhạc Quang Y đang ngồi đọc báo ở bên cạnh. Thật là! Mặc dù ở cùng nhau , nhưng cho đến bây giờ cậu ấy vẫn chưa từng nói là thương hắn, chính thế nên trong lòng hắn lúc nào cũng có một ít bất an.

-“Âm ỹ muốn chết!” Cái gã Lôi Ân này sáng sớm đã không ngừng làm phiền người khác rồi! Miệng thì quạc lại nhưng ánh mắt cậu vẫn không rời khỏi tờ báo.

-“Em không nói tôi vẫn cứ âm ỹ đấy!” Cái tay mang hạnh kiểm xấu lại vói vào vạt quần áo của Quang Y, nhưng còn chưa tiến thêm được bước nào đã bị bắt lấy.

Rốt cục Nhạc Quang Y đã có lương tâm , lé mắt nhìn hắn một cái. “Đứng lên!”

-“Ô? Làm gì?” Người thấy có mùi nguy hiểm nhưng vẫn là ngoan ngoãn đứng lên, hấn thật sự đúng là có tổ chất sợ vợ mà!

Nhạc Quang Y cũng buông tha cho tờ báo, bình tĩnh đứng lên.

-“A!” Thành linh bụng bị táng cho một quyền , đau đến nỗi Lôi Ân phải kêu ra tiếng.

-“Híc..... Không cần ra..... tay như vậy..... quá dã man rồi !” Vợ yêu của hấn thật sự là xuống tay không留情 a! Hấn làm sao có thể yêu điên cuồng một người nhẵn tâm như thế hả ông trời ơi !

-“Hừ! Đây chỉ là cảnh cáo anh, lúc tôi đang đọc báo thì cấm làm phiền ! Nghe rõ chưa ? ! “ Đe dọa xong lại thản nhiên như không ngồi xuống đọc báo tiếp. Hừ, không phát hiện cậu đang nhìn giá của thị trường chứng khoán sao ? Thật biết cách chọc tức mà.

-“Ồi.....” Nơm nớp lo sợ ngồi xuống. Lé mắt ngó nghiêng trang báo, “Được lắm ! Em mua cổ phiếu của công ty nào, tôi sẽ làm cho nó tèo luôn !”

-“Anh có năng lực đến thế cơ à?” Hừ lạnh một tiếng, đầu cũng khinh không thèm nâng lên nhìn .

-“Em yêu xem thường tôi quá rồi đấy, sao tôi không làm được chứ !” gia tộc Khải Lan Đức nói như thế nào cũng là rất hoành tráng nha !Nếu không may , cùng lắm thì tôi nuôi em thôi! Em không cần phải lăn tăn!” Ai! Làm ra vẻ là người có tiền có thế khiến ai ai cũng phải ngược nhìn !

-“Tôi không muốn ăn bám !” Hấn nghĩ cậu là ai chứ ?

-“Tôi cũng không phải đàn bà ! Không ăn bám thì thôi , nhưng có chồng giàu có nuôi cũng được mà !” Đắc ý dào dạt tự gật đầu cổ vũ mình , tiếng Trung của hấn hấn là có tiến bộ rồi đi!

-“Còn không phải giống nhau! Cút ngay!” Giọng nói bắt đầu không kiên nhẫn.

-“Đừng mà!” Ồ ? Không đúng! Đề tài như thế nào càng xa càng xa ? Hấn là muốn vợ yêu của hấn nói thương hấn nha !

-“Nói em.....” “Yêu tôi” còn chưa nói ra khỏi miệng đã bị tiếng đập cửa dồn dập đánh gãy. Nguồn :

-“Mở cửa đi!” Người nào đó vẫn chăm chú xem báo, không ngẩng mặt lên , lạnh lùng hạ mệnh lệnh.

-“Ừ!” Hấn chán nản chậm rãi đi ra mở cửa. Trong lòng đã muốn chửi thề người ngoài cửa , bố khí mới sáng sớm mà đập cửa có sức thế ! Đầu thai cũng không cần mất sức như vậy đi! Chết tiệt !

Cửa vừa mở ra liền thấy La Y với vẻ mặt nghiêm túc đứng chờ.

-“Sao cậu lại tới đây?” Lôi Ân trong lòng dâng lên một cổ dự cảm không tốt.

Nhạc Quang Y nhìn thoáng qua, cũng đứng lên tiếp đón, “La Y đến đây a!”

-“Mạch Đặc đã đến đây!” La Y đề cập thẳng vào vấn đề.

-“Hừ! Hấn chờ không nổi sao?” Khẽ nhủ mày , Lôi Ân không cho là đúng bấu môi.

-“Đối phó với Mạch Đặc thì cho tôi xin một slot !” Ngoài cửa vang lên một thanh âm khác.

-“Lăng Tước!” Nhạc Quang Y có điểm vui mừng kêu lên. Cậu nghĩ hấn đã trở về Pháp quốc .

Lúc này thì Lôi Ân cùng Lăng Tước lại đang đánh giá lẫn nhau. Lôi Ân biết tên này là tình địch của mình, nhưng là ngày đó ở bờ biển, hấn đã thấy được, biết được người này lòng dạ vô cùng rộng lớn cho nên đối với Lăng Tước vô cùng kính nể, nếu là chính mình thì nhất định không có chuyện đi nhìn người mình yêu nói cười âu yếm với người khác đâu nha !

Lăng Tước vốn có điểm khinh thường loại quý tộc chỉ biết ăn sẵn mà không làm gì như Lôi Ân, nhưng khi nhìn cặp mắt vàng lợi hại lóe sáng kia ,thì hấn biết rằng Lôi Ân không phải người đơn giản! Hấn đã từng gặp nhiều loại người nên sẽ không nhìn lầm, ánh mắt là không lừa được người khác. Hấn chợt âm thầm bình tĩnh Quang Y là ai chứ, cậu sẽ không chọn sai người .

Cái gọi là anh hùng gặp anh hùng chính là đây a ! Hai người dần dần toát ra ý tứ hàm xúc thương thức lẫn nhau.

Nhìn hai người đàn ông khí thế đang trừng nhau ngoài cửa , La Y đánh mắt sang nhìn Quang Y. Nhạc Quang Y hiểu ý mở miệng, “Vào đi rồi nói sau !”

Sau khi bốn người yên vị ở chỗ của mình , Nhạc Quang Y liền trịnh trọng nhìn Lãng Tước nói: “Tôi biết anh muốn giúp tôi, nhưng anh vẫn không nên nhúng tay vào chuyện này .”

– “Cậu chính là nguyên nhân thứ nhất , nhưng tôi cũng có nguyên nhân của chính mình.” Lãng Tước thần nhiên nói.

27. Chương 27

– “Anh cùng Mạch Đặc có thù ? Tôi như thế nào lại không biết?” Nhạc Quang Y nghi hoặc hỏi . Làm luật sư cho hắn lâu như vậy, không có nghe nói hắn cùng Mạch Đặc có quen biết nha .

Trầm mặc sau một lúc lâu, Lãng Tước đột nhiên đăm chiêu nói: “Bởi vì có người nợ tôi một lời giải thích.”

Cậu biết nhất định đã có chuyện gì đó xảy ra, nhưng nhìn bộ dáng hắn không muốn nhiều lời, Nhạc Quang Y cũng không hỏi lại nữa.

– “Nếu như vậy, nhiều người giúp đỡ thì càng tốt !” Lôi Ân thần nhiên nói.

La Y có điểm giật mình nhìn Lôi Ân, cậu ta cùng Lãng Tước không phải đối đầu sao? Làm sao có thể đồng ý cho anh ta giúp ?

Lôi Ân không hờn giận nhìn lại La Y, Có cái gì kì quái đâu cơ chứ ! Hắn không phải vốn là một người độ lượng sao ỉ ‘La Y, đem tình huống hiện tại nói cho mọi người biết đi!”

– “Ừm!” La Y nhún vai, “Lão già Mạch Đặc kia bởi vì vấp phải rắc rối từ khắp nơi, lại không chịu để xã hội đen giúp đỡ , chỉ có thể chính mình hành động !”

– “Lão ta dẫn theo bao nhiêu người ?” Lôi Ân nhíu mày hỏi.

– “Con số xác thực không rõ ràng lắm, nhưng có vẻ như toàn mang theo tinh anh nha . Lão ta hẳn là biết nhiều tổ chức sát thủ không chịu giúp lão như vậy, trong đó nhất định là có vấn đề , lão ta mơ hồ biết người lão phải đối phó là không tầm thường nên theo sự suy đoán của tôi , chắc sẽ mang theo không ít người đâu .”

– “Tại sao lão ta lại cố chấp như thế ?” Lãng Tước khó hiểu.

– “Mạch Đặc có tiếng yêu thương con gái, vì con gái báo thù lão ta có thể chấp nhận táng gia bại sản .” La Y vì hắn giải thích nghi hoặc.

– “Lão ta chính là vì con gái mà sốt ruột nên tất sẽ đuổi tận giết tuyệt chúng ta .” Nhạc Quang Y thần nhiên nói. Cậu chính là biết vì cậu mà có người đã phải chết.

– “Tôi nghĩ , chờ lão ta ra tay , không bằng chúng ta tự mình tìm tới cửa , cùng lão ta nói cho rõ ràng !” Lãng Tước đưa ra đề nghị. Hắn kỳ thật còn có nghĩ đến việc riêng trong lòng.

– “Được , ngồi chờ chết vốn không phải tác phong của chúng ta !” Lôi Ân đồng ý.

– “Chuyện gì phải đến thì cuối cùng cũng đến, không bằng ngày mai luôn đi! Đỡ phải đêm dài lắm mộng.” La Y cũng đồng ý: “Muốn tôi điều bao nhiêu người lại đây thì đủ ?”

– “Cậu cứ xem rồi làm đi!” Lôi Ân nhìn thấy trong mắt Quang Y có điểm bi ai liền trấn an “Em yên tâm, có thể nói chuyện mà ổn thì không cần dùng đến bạo lực .”

Nhạc Quang Y có điểm mệt mỏi gật gật đầu.

– “Tôi đây đi về trước !” Nói xong, Lãng Tước liền đứng lên, hướng cửa đi đến. Hắn không nghĩ lại xem bộ dáng Lôi Ân với Quang Y hoà thuận vui vẻ nhiều hơn nữa.

– “Tôi cũng đi chuẩn bị một chút.” La Y cũng đứng dậy đi luôn .

Sau khi Lăng Tước và La Y ra về ,Lôi Ân gắt gao ôm chặt Nhạc Quang Y, hắn muốn chia sẻ một ít nỗi bi ai cùng bất đắc dĩ trong mắt người yêu,hắn như nhìn thấy trên vai cậu đang gánh một tảng đá vô hình rất nặng... cậu ấy thật sự là đeo rất nhiều nỗi buồn rồi

Ngày hôm sau đoàn người liền đi vào trang viên của bá tước Mạch Đặc ở Thụy Sĩ. Từ xa nhìn cũng thấy ngoài cửa lớn có rất nhiều tên canh gác, trong trang viên cũng không ngừng tuần tra bảo vệ.

-“Lão ta thật sự là dù ở đâu cũng không đổi được cái tính biến nhà thành khu quân sự a !” Lôi Ân buồn cười nói.

-“Không có biện pháp, bản chất rồi .” La Y cũng không khỏi mỉm cười.

-“Tôi vào một mình là được rồi !” Nhạc Quang Y nhìn bọn họ trầm tư.

-“Không được!” Ba người đồng thanh không chấp thuận, gạt phăng đi ngay .

-“Sự tình là do tôi, tôi tự mình chịu trách nhiệm !” Nhạc Quang Y kiên nhẫn nói .

-“Em đã nói sẽ luôn để tôi bên cạnh em , em muốn làm trái với lời hứa ? Tôi không đồng ý, nhất quyết không đồng ý !” Lôi Ân kiên quyết nói. Hắn làm sao có thể không biết cậu đang suy nghĩ cái gì, để cho cậu đi vào, chỉ sợ rốt cuộc ra không được !

Nhạc Quang Y nhìn trong đôi mắt đồng tử màu vàng của hắn toát ra sự kiên định, không chấp nhận thỏa hiệp.Sau một hồi lâu suy nghĩ , cậu rút cục đành gạt đầu. Cậu lại nhìn về phía Lăng Tước.

-“Tôi nói rồi, tôi tới chỗ này,nguyên nhân không chỉ là vì cậu.” Ánh mắt Lăng Tước đã nhìn chăm chăm vào bên trong trang viên tìm kiếm bóng hình ai đó.

-“Tôi.....” La Y đang muốn mở miệng.

-“Anh ở bên ngoài tiếp ứng, vạn nhất có chuyện gì, còn có anh đến cứu chúng tôi .” Nhạc Quang Y một lời như dao chém sắt .

-“Kia..... Được rồi!” Bất đắc dĩ gật gật đầu. Thật là! Vì sao luôn muốn hắn tiếp ứng, hắn thân thủ cũng không tồi nha!

Sau đó, Ba người đi vào cửa, trải qua tầng tầng thông báo, lão bá tước đáp ứng gặp bọn họ. Được mấy tên to con vác súng dẫn đường, ba người lại phải ngoe hết đường này chỗ nọ , hành lang thì dài như không có cuối .

-“Lão ta nghĩ lão ta đang đánh giấc chắc ?” Lăng Tước nhin không được ra tiếng.

-“Nơi này đã được tính toán kĩ càng , anh không biết chứ, nơi này với chỗ lão ta ở Anh Quốc giống nhau ghê lắm !” Lôi Ân buồn cười nói.

-“Câm miệng! Không cần nhiều lời !” Một tên to con chỉ súng vào bọn họ , cảnh cáo nói.

Lăng Tước cùng Lôi Ân nhún nhún vai cười thầm trong bụng .

28. Chương 28

Lại đi ước chừng 5 phút nữa , ba người đi vào một gian phòng lớn , liền nhìn thấy Mạch Đặc ngồi tại một cái ghế da xa hoa sau một cái bàn siêu lớn.

-“Không nghĩ tới tao không có tới tìm chúng mày , chúng mày đã tự động tới cửa !” Mạch Đặc neho mắt lại , trầm giọng nói.

-“Bá tước, chúng tôi chính là đến tìm ông nói chuyện , không có ý gây sự , ông thấy đấy, chúng tôi cái gì cũng không mang theo.”

Lôi Ân giơ hai tay chớp chớp mắt ngây thơ .

-“Không có gì phải nói chuyện cả ,cái tao muốn chỉ là mạng của nó!” Ngón tay béo múp chỉ vào Nhạc Quang Y.

-“Giết cậu ấy , ông sẽ đối lập với gia tộc Khải Lan Đức !” Không đợi Nhạc Quang Y mở miệng, Lôi Ân liền nheo mắt nhìn Mạch Đặc chậm rãi đe dọa .

-“ Lãng Tước tôi cũng sẽ không buông tha cho ông !” Lãng Tước quét mắt bốn phía, lại không phát hiện thấy người mình muốn tìm, thoáng có chút thất vọng.

-“Nhưng hiện tại chúng mày đều ở trong tay tao , chúng mày cho rằng uy hiếp tao thì sẽ có hiệu quả ư ?” Lấy một điều xì gà,lão chậm rì rì gần từng tiếng đáp lời.

-“Nhưng ông nên biết rằng tất cả mọi người đều biết chúng tôi đã đến đây, nếu chúng tôi chết, ông cũng không có nổi một ngày lành ” Lôi Ân nhủ mi, lạnh lùng nhìn Mạch Đặc.

-“Ha ha a! Cái này tao đã sớm nghĩ tới , cùng lắm thì ngọc thạch cầu phần.” * cả 2 cùng ngỏm * Mạch Đặc lộ ra biểu tình bất cứ giá nào tao cũng phải giết Quang Y, chúng mày đừng dọa dẫm tao làm gì cho phí công .

-“Vậy con gái ông làm sao bây giờ?” Nhạc Quang Y thản nhiên nói.

Mạch Đặc trừng mắt,“Con gái của tao? Mày không xứng nói chuyện về con gái tao , Mày là loại không ra gì ! Rõ ràng là đàn ông, thế nhưng chung đụng với chồng của con gái tao ? Mày, mày biến thái! Đồ tập chùng!”

Lôi Ân đè nén xúc động muốn xông lên cho lão ta một dao xuống, thản nhiên nói ,“Nói đến con gái ông , nếu ông không nghĩ cho con gái mình , không để chúng tôi đi, thì con gái ông vĩnh viễn”

Mạch Đặc cả người chấn động,“Mày làm gì con gái tao ?” Hồi phục một chút, giọng mỉa mai nói:“Mày có năng lực gì chứ.....”

-“Ông tin tưởng cái hệ thống phòng hộ của mình đến thế sao? Để trở thành sát thủ thì đương nhiên phá những cái hệ thống kiểu kia là bài tập bắt buộc a!” Lôi Ân cười lạnh nói. W.e.b.T.r.u.y.e.n.O.n.l.i.n.e.c.o.m

-“Sát thủ?”

-“Không sai! Ông cho là vì sao không ai dám tiếp nhận case này ?”

-“Vì sao?” Lão cũng rất kỳ quái!

-“‘terminator’ chính là của tôi a !”Giọng nói thanh thoi nhưng lời nói thì có tính phát nổ.

-“Cái gì?” Không có khả năng! Mạch Đặc không dám tin tưởng lớn mắt. Nhưng đây là nguyên nhất duy nhất có thể giải thích.....

-“Thế nào?” La Y từng nói cho hắn, Mạch Đặc này sủng con gái quả thực đến vô pháp vô thiên . Có thể thấy được lão đối với con gái coi trọng như thế nào a !

Áp chế lửa giận đang thiêu đốt , hàm răng khép chặt. lão bá tước khó khăn nhả một chữ ra “ Được !”

-“Đàm phán thành công! Chúng ta đi thôi!” Lôi Ân mỉm cười nói, tay chân đã sớm bám chặt lấy tay Quang Y , chuẩn bị kéo Nhạc Quang Y rời đi.

-“Chờ một chút!” Lãng Tước chột lên tiếng ngăn cản. Không nhìn đến ánh mắt nghi hoặc của mọi người, trầm ổn mở miệng,“Tôi muốn một người .”

-“Người nào?” Ánh mắt lão tóe lửa thể hiện sự mất kiên nhẫn, chúng mày còn muốn thế nào nữa ?

Người nào nhĩ ? Đúng vậy, hẳn ngay cả cậu ấy gọi là cái gì cũng không biết, toàn chính mình bá đạo cứ thế gọi cậu ấy là Tinh Thần, cứ mặc định như thế , bất chấp cậu ấy có tình nguyện hay không.Sau một lúc lo lắng , chỉ có thể nói,“Một thiếu niên người phương Đông ”

-“Thiếu niên Đông Phương ?” Mạch Đặc trầm ngâm suy nghĩ , biết hắn muốn người nào rồi ! Nhưng là,“Không được!”

29. Chương 29

Lăng Tước lo lắng ôm thân thể mềm mại không xương của Tinh Thần nhanh chóng rời khỏi căn phòng, lòng như lửa đốt , bước chân càng càng lúc càng gấp gáp hơn.

-“Khụ..... Khụ..... Dừng lại..... Khụ.....” Tinh Thần thống khổ thở hổn hển.

-“Không được!” Lăng Tước khẽ cúi đầu , âu yếm bên tai Tinh Thần nỉ non “Ngoan! Chịu đựng một chút , sẽ không có việc gì đâu .” Miệng nói nhưng chân thì vẫn vội vàng tiến về phía trước.

-“Anh..... Chậm một chút..... Thật là khó chịu.....” Đôi mi thanh tú của Tinh Thần khẽ nhăn lại, nói thều thào không ra hơi.

Nhìn cậu bộ dáng thống khổ khiến hắn thật đau lòng, hắn chỉ có thể đi chậm lại, lại không ngừng ghé vào lỗ tai cậu thì thầm lặp lại “Không có việc gì , không có việc gì”

-“Lăng Tước.....” Lần đầu tiên cậu gọi tên của hắn , hơi hơi cười khổ khi lần đầu tiên ấy lại trong tình huống như thế này. Bàn tay trắng nõn nhỏ bé nhẹ nhàng xoa sườn khuôn mặt anh tuần sắc cạnh “Nếu..... Có thể gặp được anh sớm hơn.... Được chạm vào anh nhiều nhiều một chút thì tốt rồi.....” Sớm một chút thôi..... có lẽ kết cục sẽ không phải đau đớn như thế này đi!

Lăng Tước đau lòng cúi đầu nhìn con người đen nguyên bản luôn tràn đầy sự tinh anh , luôn hấp dẫn ánh nhìn của hắn thì giờ phút này lại mông lung như phủ một tầng sương mù.Hắn không khỏi thấp giọng rủa, chết tiệt! Như thế nào đi mãi mà chưa thấy cửa ra a , hắn không muốn người trong lòng phải chịu đau đớn thêm một giây một phút nào nữa! Hắn .. sợ hãi ...thực sợ hãi

-“Khụ khụ..... Có thể quen biết .. anh ... thật tốt.....” Ngực của cậu đau quá ! Đau đến muốn vỡ tung ra

Lăng Tước nhẹ nhàng hôn lên cái trán trơn bóng , rên rĩ nói nhỏ,“Dừng nói nữa, em sẽ ổn thôi, sẽ không sao cả .”

-“Tôi..... Yêu..... Anh.....” Khóe miệng cậu khẽ nhếch thành nụ cười tuyệt mỹ , ôn hòa nhẹ giọng nức nở . Khi nhìn thấy trong mắt của Lăng Tước có điểm thụ sủng nhược kinh thì cậu haha thỏa mãn nở nụ cười .

Nhìn nụ cười như đóa hoa nở rộ, nụ cười khiến người trong lòng càng kiêu mỵ hơn khiến Lăng Tước không tự nhiên mà yêu chiều mỉm cười ,“Tinh Thần, thật sự là dù bất kì thời điểm nào, em đều có thể làm cho tôi giật mình.”

Tinh Thần không ngừng mà ha ha cười, đột nhiên lại kịch liệt ho mạnh. Những tràng ho như muốn rút cạn khí lực của cậu, như những vết dao cứa vào ngực thật sâu.

-“Tinh Thần! Em cố chịu đựng một chút thôi , tôi cầu xin em đấy” Lăng Tước khẩn trương ghé vào lỗ tai cậu kinh hoảng lớn tiếng hô.

Tinh Thần chỉ cảm thấy khung cảnh trước mắt chậm rãi mờ tối , Cậu biết mình phải đi rồi! Đôi mắt nhắm nghiền, miệng vô lực nhẹ nhàng phun ra,“Tên của tôi..... Nhớ kỹ..... Tôi gọi là..... Lạc Tinh Thần.....” Đôi mắt lại khẽ hấp háy , như muốn mắt thật to ra để nhìn lại gương mặt ấynhưng sao khó quá ... Khoảng khắc cậu nhìn thấy trong con người đen của người ấy chứa đầy sự hoảng hốt cùng đau đớn ... Cậu đã biết rằng “ Đủ ‘là thế nào . Haha , Cậu, kiếp này sống không uống

Lăng Tước chỉ có thể trở mắt nhìn Tinh Thần lộ ra nụ cười ngọt ngào cuối cùng. Hắn cúi đầu thật thấp , ngắm nhìn thật kĩ khuôn mặt như thiên thần của người trong lòng....

-“Tước gia! Không có việc gì chứ ạ ? ” Thuộc hạ nhìn Lăng Tước ôm Tinh Thần cả người đầy vết máu từ phía trong trang viên đi ra, khẩn trương chạy lên hỏi.

-“Không có việc gì.” Lăng Tước cứ nhìn mãi đôi mắt nhắm nghiền của người trong lòng, hắn nhớ đôi mắt cậu xinh đẹp biết nhường nào, khiến hắn điên cuồng trong đêm tối như thế nào. Nhưng hắn sẽ không bao giờ được nhìn lại nữa sao ? Bị ai ngăn đầu nhìn trời . Ông trời..... Ông muốn làm khổ tôi..... tới khi nào đây

Lăng Tước lẳng lẳng đứng trước mộ Tinh Thần, trong tay cầm chiếc vòng cổ mà Tinh Thần vẫn luôn mang trước ngực . Lạc Tinh Thần! Thật sự là một cái tên mang điềm xấu mà..... ! Em thật sự là một bông hoa lạc vào cuộc đời tôi, sáng lạn nhưng ngắn ngủi! Tinh Thần, em có biết hay không, tôi thật sự rất nhớ em! Không biết là ai nói , người mang vẻ xinh đẹp hiện ra nhưng rồi sẽ biến mất càng khiến người ta run run cùng ham muốn được gặp lại cứ bùng cháy âm ỉ, thế mà sẽ chẳng được như ý nguyện! Vốn tưởng rằng đối với em chỉ là thái độ khinh thường từ lần gặp đầu tiên, dần dần chìm đắm nhưng không dành cho em cái gọi là tình yêu, nhưng hóa ra.....

Hắn chậm rãi đeo chiếc vòng lên cổ mình, khẽ vuốt hoa tai hình chữ nhật có khắc chữ Tinh Thần bên tai. Như vậy thật giống như Tinh Thần vĩnh viễn ở bên cạnh hắn ! Hắn biết chính mình thật sự vô cùng, vô cùng thích Tinh Thần. Nhưng là lại không biết rằng, kỳ thật thích..... Chính là đã thần nhiên yêu, không phải sao?

Lôi Ân ôm Quang Y từ xa nhìn về phía Lăng Tước đang đứng trước mộ Tinh Thần.Cậu bỗng nhiên lĩnh ngộ được một điều, khẽ quay đầu, nhìn Lôi Ân,“Lôi.....”

“Ừ?” Lôi Ân chăm chú nhìn lại cậu.

-“Tôi yêu anh!”

-“A?” Hắn có nghe lầm không a? Lôi Ân có điểm không thể tin được nhìn Nhạc Quang Y,“Em vừa nói cái gì?”

-“Không nghe thấy thì thôi .”

-“Tôi nghe được nhưng Em không thể lặp lại một lần nữa sao ?” Lôi Ân kích động kêu to. Hắn rất cực khổ tận cam lai rồi ? Không phải là mơ ?

Cậu thở dài,“Tôi yêu anh !” Quên đi! Nhìn hắn yêu mình như vậy, Nhạc Quang Y cũng không muốn làm cho hắn thất vọng .

Mắt nháy nháy, cảm giác mừng như điên lập tức che kín toàn thân Lôi Ân. Hắn rất cực đợi được đến ngày hôm nay rồi , nguyên bản còn tưởng rằng có lẽ cả đời đều không được nghe ba chữ này . Tình yêu của hắn rất cực đã được hồi đáp ! Một phen ôm lấy Nhạc Quang Y bế thốc lên hưng phấn quay vòng.“Quang! Tôi yêu em, tôi yêu em.....”

-“Cho tôi xuống dưới, đồ ngốc!” Nhạc Quang Y không chịu được, lớn tiếng nói. Thật sự là mất mặt! Sớm biết thế thì không thềm nói! Lôi Ân này sao khỏe quá vậy .

-“Anh không cho tôi xuống dưới, đêm nay tôi cho anh ngủ ở phòng khách!” Cậu chỉ còn cách lạnh lùng uy hiếp hắn.

-“Được rồi , được rồi !” Nghe được câu đe dọa ấy dù không muốn cho cậu xuống cũng phải thả ra a! Hắn hiện tại không có Nhạc Quang Y nằm bên cạnh liền ngủ không được.

-“Đi thôi! Trở về đi!” Nhạc Quang Y biết, giờ phút này Lăng Tước không hy vọng bị bắt luận kẻ nào quấy rầy.

-“Ừ.” Bàn tay mạnh mẽ nắm chặt tay Nhạc Quang Y , cùng dắt nhau trở về. Nhạc Quang Y nhìn bàn tay hai người nắm chặt, bất giác nở nụ cười hạnh phúc.

Có người nói trong cuộc sống điều trân quý nhất là những thứ không chiếm được, đã mất đi. Nhưng kỳ thật trân quý nhất không phải là những thứ không chiếm được, cũng không phải đã mất đi đâu mà là bạn có thể nắm chắc hạnh phúc hiện tại trong tay hay không ...!

Lại nói đến bá tước Mạch Đặc , người khiến cho chúng ta cảm tức vì đã gây ra cái chết cho Tinh Thần. Nhưng Ác giả ác báo – đó là chân lý muôn đời. Vài ngày sau, trên báo đột nhiên đăng tin tức, Bá tước quý tộc uy quyền của Anh quốc- bá tước Mạch Đặc đột nhiên chết bất đắc kỳ tử ngay tại nhà riêng . Có lời đồn nói là bởi vì bệnh tim đột nhiên phát tác, cũng có người nói là bởi vì đắc tội xã hội đen, bị ám sát! Chân tướng rốt cuộc như thế nào, không ai có thể biết!

- Hoàn -

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bien-trang-sau-tham>